Holy Bible

Aionian Edition®

राठी बायबल

Marathi Bible

Gospel Primer

अनुक्रमणिका

प्रस्तावना
उत्पत्ति 1-4
योहान 1-21
प्रक. 1-4
66 श्लोक
वाचकांसाठी मार्गदर्शक
शब्दकोष
नकाशे
नशीब
चित्रे, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition* ®, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

राठी बायबल
Marathi Bible
Gospel Primer

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 10/1/2024
Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Bridge Connectivity Solutions, 2017

Formatted by Speedata Publisher 4.19.26 (Pro) on 10/14/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

प्रस्तावना

मराठी at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

देवाने मनुष्यास बागेतून घालवले, आणि जीवनाच्या झाडाचे रक्षण करण्यासाठी त्याने एदेन बागेच्या पूर्वेकडे करुब ठेवले,
आणि सर्व दिशांनी गरगर फिरणारी ज्वालारूप एक तलवार ठेवली.
उत्पत्ति ३:२४

उत्पत्ति

१ प्रारंभी देवाने आकाश व पृथ्वी ही निर्माण केली. २ पृथ्वी अंदाधुंद व रिकामी होती. जलाशयावर अंधकार होता, देवाचा आत्मा पाण्यावर पाखर घालत होता. ३ देव बोलला, “प्रकाश होवो” आणि प्रकाश झाला. ४ देवाने प्रकाश पाहिला की तो चांगला आहे. देवाने अंधकारापासून प्रकाश वेगळा केला. ५ देवाने प्रकाशाला “दिवस” व अंधकाराला “रात्र” असे नाव दिले. संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली, हा पहिला दिवस. ६ देव बोलला, “जलांच्या मध्यभागी अंतराळ होवो व ते जलापासून जलांची विभागणी करो.” ७ देवाने अंतराळ केले आणि अंतराळावरच्या व अंतराळाखालच्या जलांची विभागणी केली व तसे झाले. ८ देवाने अंतराळास आकाश असे म्हटले. संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली, हा दुसरा दिवस. ९ नंतर देव बोलला, “आकाशाखालील पाणी एकाजागी एकत्र जमा होवो व कोरडी जमीन दिसून येवो,” आणि तसे झाले. १० देवाने कोरड्या जमिनीस भूमी आणि एकत्र झालेल्या पाण्याच्या संचयास समुद्र असे म्हटले. त्याने पाहिले की हे चांगले आहे. ११ देव बोलला, “हिरवळ, बीज देणाऱ्या वनस्पती, आणि आपआपल्या जातीप्रमाणे, ज्यात त्याचे बीज आहे अशी फळे देणारी फळझाडे, ही पृथ्वीवर येवोत.” आणि तसेच झाले. १२ पृथ्वीने हिरवळ, आपापल्या जातीचे बीज देणाऱ्या वनस्पती आणि आपापल्या जातीची फळे देणारी व त्या फळातच आपापल्या जातीचे बीज असणारी फळझाडे भूमीने उत्पन्न केली. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. १३ संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली, हा तिसरा दिवस. १४ मग देव बोलला, “दिवस व रात्र ही वेगळी करण्यासाठी आकाशात ज्योति होवोत व त्या चिन्हे, ऋतू, दिवस, आणि वर्षे दाखविणाऱ्या होवोत. १५ पृथ्वीला प्रकाश देण्यासाठी आकाशात त्या दीपाप्रमाणे होवोत,” आणि तसे झाले. १६ दिवसावर सत्ता चालविण्यासाठी मोठी ज्योत आणि रात्रीवर सत्ता चालविण्यासाठी लहान ज्योत, अशा दोन मोठ्या ज्योती देवाने निर्माण केल्या. त्याने तारेही निर्माण केले. १७ पृथ्वीवर प्रकाश देण्यासाठी, १८ दिवसावर व रात्रीवर सत्ता चालविण्यासाठी, प्रकाश व अंधकार वेगळे करण्यासाठी देवाने त्यांना अंतराळात ठेवले. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. १९ संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली. हा चौथा दिवस. २० देव बोलला, “जले जीवजंतूंनी भरून जावोत, आणि पृथ्वीच्या वर आकाशाच्या अंतराळात पक्षी उडोत.” २१ समुद्रातील फार मोठे जलचर व अनेक प्रकारचे जलप्राणी त्यांच्या त्यांच्या जातींप्रमाणे देवाने उत्पन्न केले. तसेच पंख असलेल्या प्रत्येक पक्षाला त्याच्या जातीप्रमाणे देवाने उत्पन्न केले. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. २२ देवाने त्यांना आशीर्वाद देऊन म्हटले, “फलद्रूप व्हा आणि बहुगुणित व्हा, समुद्रातील पाणी व्यापून टाका. पृथ्वीवर पक्षी बहुगुणित होवोत.” २३ संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली हा पाचवा दिवस. २४ देव बोलला, “आपापल्या जातीचे सजीव प्राणी, गुरेढोरे, सरपटणारे प्राणी व वनपशू पृथ्वी उपजवो.” आणि तसे झाले. २५ देवाने पृथ्वीवरील जनावरे, गुरेढोरे, वनपशू, आणि सरपटणारा प्रत्येक जीव त्याच्या त्याच्या जाती प्रमाणे निर्माण केला. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. २६ देव बोलला, “आपण आपल्या प्रतिरूपाचा आपल्या सारखा मनुष्य निर्माण करू. समुद्रातील मासे, आकाशातील पक्षी, सर्व वनपशू, मोठी जनावरे व जमिनीवर सरपटणारे सर्व लहान प्राणी यांच्यावर त्यांना सत्ता चालवू देऊ.” २७ देवाने आपल्या प्रतिरूपाचा मनुष्य निर्माण केला. त्याच्या स्वतःच्या प्रतिरूपाचा असा देवाने तो निर्माण केला. नर व नारी असे त्यांना निर्माण केले. २८ देवाने त्यांना आशीर्वाद दिला, आणि त्यांना म्हटले, “फलद्रूप व्हा, बहुगुणित व्हा आणि पृथ्वी व्यापून टाका. ती आपल्या सत्तेखाली आणा; समुद्रातील मासे, आकाशातील पक्षी आणि पृथ्वीवर फिरणारा प्रत्येक सजीव प्राणी यांवर सत्ता चालवा.” २९ देव म्हणाला, पाहा, सर्व पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर असलेली बीज देणारी प्रत्येक वनस्पती आणि ज्यामध्ये बीज देणाऱ्या झाडाचे फळ आहे ते प्रत्येक झाड, ही मी तुम्हास दिली आहेत. ही तुम्हाकरिता अन्न असे होतील. ३० तसेच पृथ्वीवरील प्रत्येक पशू, आकाशातील प्रत्येक पक्षी आणि पृथ्वीच्या पाठीवर ज्यामध्ये जीव आहे त्या प्रत्येक सरपटणाऱ्या प्राण्याकरता अन्न म्हणून मी प्रत्येक हिरवी वनस्पती दिली आहे. आणि सर्व तसे झाले. ३१ देवाने आपण जे केले होते ते सर्व पाहिले. पाहा, ते फार चांगले होते. संध्याकाळ झाली व नंतर सकाळ झाली, हा सहावा दिवस.

२ त्यानंतर पृथ्वी, आकाश आणि त्यातील सर्वकाही पूर्ण करून झाले, आणि सर्वकाही जिवंत जिवांनी भरून गेले. २ देवाने सातव्या दिवशी आपण करीत असलेले काम समाप्त केले, आणि जे त्याने केले होते त्या त्याच्या कामापासून त्याने सातव्या दिवशी विसावा घेतला. ३ देवाने सातव्या दिवसास आशीर्वाद दिला आणि तो पवित्र केला, कारण देवाने त्याचे निर्मितीचे जे सर्व काम केले होते त्या आपल्या कामापासून त्या दिवशी त्याने विसावा घेतला. ४ परमेश्वर देवाने ज्या दिवशी ते निर्माण केले, तेव्हाचा आकाश व पृथ्वीसंबंधीच्या घटनाक्रमाविषयीचा वृत्तान्त हा आहे. ५ शेतातील कोणतेही झुडूप अजून पृथ्वीवर नव्हते, आणि शेतातील कोणतीही वनस्पती अजून उगवली नव्हती, कारण परमेश्वर देवाने अद्याप पृथ्वीवर पाऊस पाडला नव्हता आणि जमिनीची मशागत करण्यास कोणी मनुष्य नव्हता. ६ पण पृथ्वीवरुन धुके वर जात असे व त्याने सर्व जमिनीचा

पृष्ठभाग पाण्याने भिजवला जात असे. ७ परमेश्वर देवाने
जमिनीतील मातीचा मनुष्य घडवला व त्याच्या नाकपुड्यात
जीवनाचा श्वास फुंकला आणि मनुष्य जिवंत प्राणी झाला. ८
परमेश्वर देवाने पूर्वेकडे एदेनात एक बाग लावली आणि त्या
बागेत आपण घडविलेल्या मनुष्यास ठेवले. ९ परमेश्वर देवाने
दिसण्यास सुंदर आणि खाण्यास चांगले फळ देणारे प्रत्येक
झाड जमिनीतून उगवले. त्यामध्ये बागेच्या मध्यभागी असलेले
जीवनाचे झाड, आणि बऱ्यावाईटाचे ज्ञान देणारे झाड यांचाही
समावेश होता. १० बागेला पाणी देण्यासाठी एदेनातून एक नदी
निघाली. तेथून ती विभागली आणि तिच्या चार नद्या झाल्या. ११
पहिल्या नदीचे नाव पीशोन. ही संपूर्ण हवीला देशामधून वाहते,
तेथे सोने सापडते. १२ त्या देशाचे सोने चांगल्या प्रतीचे असून
तेथे मोती व गोमेद रत्नेसुद्धा सापडतात. १३ दुसऱ्या नदीचे नाव
गीहोन आहे. ही सगळया कूश देशामधून वाहते. १४ तिसऱ्या
नदीचे नाव टायग्रीस. ही अश्शूर देशाच्या पूर्वेस वाहत जाते.
चौथ्या नदीचे नाव फरात असे आहे. १५ परमेश्वर देवाने मनुष्यास
एदेन बागेत तिची मशागत करण्यासाठी व बागेची काळजी
घेण्यासाठी ठेवले. १६ परमेश्वर देवाने मनुष्यास आज्ञा दिली; तो
म्हणाला, “बागेतील कोणत्याही झाडाचे फळ तू खुशाल खात
जा; १७ परंतु बऱ्यावाईटाचे ज्ञान करून देणाऱ्या झाडाचे फळ तू
खाऊ नये, कारण तू ज्या दिवशी त्या झाडाचे फळ खाशील
त्याच दिवशी तू नक्कीच मरशील.” १८ नंतर परमेश्वर देव
बोलला, “मनुष्याने एकटे असावे हे बरे नाही; मी त्याच्यासाठी
सुसंगत मदतनीस निर्माण करीन.” १९ परमेश्वर देवाने मातीमधून
जमिनीवरील सर्व जातीचे प्राणी आणि आकाशातील सर्व
जातीचे पक्षी उत्पन्न केले आणि त्यांना मनुष्याकडे नेले आणि
मनुष्याने त्या सर्वांना नावे दिली. २० आदामाने सर्व पाळीव
प्राणी, आकाशातील सर्व पक्षी आणि सर्व वनपशू यांना नावे
दिली. आदामाने हे सर्व पशू-पक्षी पाहिले परंतु त्यांमध्ये त्यास
सुसंगत असा मदतनीस सापडला नाही. २१ तेव्हा परमेश्वर
देवाने मनुष्यास गाढ झोप लागू दिली, आणि तो झोपला असता
परमेश्वराने मनुष्याच्या शरीरातून एक बरगडी काढली व ती
जागा मांसाने बंद केली. २२ परमेश्वर देवाने मनुष्याची बरगडी
काढून तिची स्त्री बनवली आणि तिला मनुष्याकडे आणले. २३
तेव्हा मनुष्य म्हणाला, “आता ही मात्र माझ्या हाडातले हाड व
माझ्या मांसातले मांस आहे; मी तिला स्त्री म्हणजे नारी असे
नाव देतो, कारण ती नरापासून बनवलेली आहे.” २४ म्हणून
मनुष्य आपल्या आई वडीलांस सोडून आपल्या पत्नीला जडून
राहील आणि ती दोघे एक देह होतील. २५ तेथे मनुष्य व त्याची
पत्नी ही दोघेही नग्न होती, परंतु त्यांना कसलीच लाज वाटत
नव्हती.

3 परमेश्वर देवाने निर्माण केलेल्या सर्व वनपशूंमध्ये सर्प हा
अतिशय धूर्त होता. तो स्त्रीला म्हणाला, “‘बागेतल्या
कोणत्याही झाडाचे फळ खाऊ नका’ असे देवाने तुम्हास
खरोखरच सांगितले आहे काय?” २ स्त्रीने सर्पाला उत्तर दिले,
“बागेतल्या झाडांची फळे आम्ही खाऊ शकतो. ३ परंतु बागेच्या
मधोमध जे झाड आहे, त्याच्या फळाविषयी देवाने म्हटले, ते
खाऊ नका. त्या झाडाला स्पर्शही करू नका, नाहीतर तुम्ही
मराल.” ४ सर्प त्या स्त्रीला म्हणाला, “तुम्ही खरोखर मरणार
नाही. ५ कारण देवास हे माहीत आहे की, जर तुम्ही त्या
झाडाचे फळ खाल त्याच दिवशी तुमचे डोळे उघडतील, व
तुम्ही देवांसारखे बरेवाईट जाणणारे व्हाल.” ६ आणि स्त्रीने
पाहिले की, त्या झाडाचे फळ खाण्यास चांगले व डोळयांना
आनंद देणारे व शहाणे करण्यासाठी इष्ट आहे, तेव्हा तिने
त्याचे काही फळ घेऊन खाल्ले. आणि तिने आपल्याबरोबर
आपल्या पतीसही त्या फळातून थोडे दिले व त्याने ते खाल्ले.
७ तेव्हा त्या दोघांचे डोळे उघडले व आपण नग्न आहोत असे
त्यांना समजले; तेव्हा त्यांनी अंजिराची पाने एकत्र जोडून
आपणाला झाकण्यासाठी वस्त्रे तयार केली. ८ दिवसाचा थंड
वारा सुटला असता परमेश्वर देव बागेत आला. त्या वेळी त्यांनी
त्याचा आवाज ऐकला. आणि परमेश्वर देवाच्या समक्षतेपासून
दृष्टीआड व्हावे म्हणून मनुष्य व त्याची पत्नी बागेच्या झाडांमध्ये
लपली. ९ तेव्हा परमेश्वर देवाने मनुष्यास हाक मारुन म्हटले,
“तू कोठे आहेस?” १० मनुष्य म्हणाला, “बागेत मी तुझा
आवाज ऐकला व मला भीती वाटली, कारण मी नग्न होतो.
म्हणून मी लपलो.” ११ परमेश्वर त्यास म्हणाला, “तू नग्न
आहेस हे तुला कोणी सांगितले? ज्या झाडाचे फळ तू खाऊ
नकोस अशी मी तुला आज्ञा दिली होती त्या झाडाचे फळ तू
खाल्लेस काय?” १२ मनुष्य म्हणाला, “तू ही स्त्री माझ्या
सोबतीस म्हणून दिलीस, तिने त्या झाडाचे फळ मला दिले
आणि म्हणून मी ते खाल्ले.” १३ मग परमेश्वर देव त्या स्त्रीस
म्हणाला, “तू हे काय केलेस?” ती स्त्री म्हणाली, “सर्पाने
मला फसवले व म्हणून मी ते फळ खाल्ले.” १४ परमेश्वर देव
सर्पास म्हणाला, “तू हे केल्यामुळे सर्व गुरेढोरांमध्ये व सर्व
वन्यपशूंमध्ये तू शापित आहेस. तू पोटाने सरपटत चालशील
आणि आयुष्यभर तू माती खाशील. १५ तुझ्यामध्ये व स्त्रीमध्ये
आणि तुझ्या बीजामध्ये व स्त्रीच्या बीजामध्ये मी शत्रूत्व ठेवीन.
तो तुझे डोके ठेचील आणि तू त्याची टाच फोडशील.” १६
परमेश्वर देव स्त्रीस म्हणाला, “मुलांना जन्म देते वेळी तुझ्या
वेदना मी खूप वाढवीन तरी तुझी ओढ तुझ्या नवऱ्याकडे राहील;
आणि तो तुझ्यावर अधिकार चालवील.” १७ नंतर परमेश्वर देव
आदामाला म्हणाला, तू तुझ्या पत्नीची वाणी ऐकली आहे आणि
ज्या झाडाचे फळ खाऊ नकोस अशी आज्ञा दिलेली होती,

त्या झाडाचे फळ तू खाल्ले आहेस. म्हणून तुझ्यामुळे भूमीला
शाप आला आहे. तू तिजपासून अन्न मिळवण्यासाठी आपल्या
आयुष्याचे सर्व दिवस कष्ट करशील; १८ जमीन तुझ्यासाठी
काटे व कुसळे उत्पन्न करील आणि शेतातील वनस्पती तुला
खाव्या लागतील. १९ तू माघारी जमिनीमध्ये जाशील तोपर्यंत
तू आपल्या निढळाच्या घामाने भाकर खाशील, तू मरणाच्या
दिवसापर्यंत अतिशय काम करशील. कारण मातीमधून तू
निर्माण झालेला आहेस; आणि मातीमध्ये तू परत जाशील. २०
आदामाने आपल्या पत्नीचे नाव हव्वा ठेवले, कारण सर्व जिवंत
मनुष्यांची ती आई होती. २१ परमेश्वर देवाने आदाम व त्याच्या
पत्नीसाठी चामड्यांची वस्त्रे केली; आणि ती त्यांना घातली.
२२ परमेश्वर देव म्हणाला, “पाहा, मनुष्य आपल्यातल्या एका
सारखा होऊन त्यास बरे व वाईट समजू लागले आहे. तर
आता त्यास त्याच्या हातांनी जीवनाच्या झाडावरून ते फळ
घेऊन खाऊ देऊ नये, आणि जर का तो ते फळ खाईल तर
मग सदासर्वकाळ तो जिवंत राहील.” २३ तेव्हा परमेश्वर देवाने
मनुष्यास ज्या जमिनीतून उत्पन्न केले होते तिची मशागत
करण्यासाठी एदेन बागेतून बाहेर घालवून दिले. २४ देवाने
मनुष्यास बागेतून घालवले, आणि जीवनाच्या झाडाचे रक्षण
करण्यासाठी त्याने एदेन बागेच्या पूर्वेकडे करुब ठेवले, आणि
सर्व दिशांनी गरगर फिरणारी ज्वालारूप एक तलवार ठेवली.

४ मनुष्याने त्याची पत्नी हव्वा हिच्यासोबत वैवाहिक संबंध
केला. ती गर्भवती झाली आणि तिने काइनाला जन्म दिला.
तेव्हा ती म्हणाली, परमेश्वराच्या साहाय्याने मला पुरुषसंतान
लाभले आहे. २ त्यानंतर तिने काइनाचा भाऊ हाबेल याला
जन्म दिला. आणि हाबेल मेंढपाळ बनला, पण काइन शेतातील
कामकरी झाला. ३ काही काळानंतर काइनाने परमेश्वरास
शेतामधील फळांतले काही अर्पण आणले. ४ हाबेलानेही
आपल्या कळपातील प्रथम जन्मलेल्यांतून, आणि पुष्टातून
अर्पण आणले. परमेश्वराने हाबेल आणि त्याचे अर्पण स्विकारले.
५ परंतु त्याने काइन आणि त्याचे अर्पण स्विकारले नाही.
यामुळे काइनाला फार राग आला, आणि त्याचे तोंड उतरले.
६ परमेश्वर काइनाला म्हणाला, “तू का रागावलास? तुझा
चेहरा का उतरला आहे? ७ तू जर चांगल्या गोष्टी करशील
तर, मग तुझाही स्विकार केला जाणार नाही का? परंतु तू जर
योग्य ते करणार नाहीस, तर पाप दाराशी टपून बसले आहे
आणि त्याची तुझ्यावर ताबा मिळवण्याची इच्छा आहे, परंतु तू
त्यावर नियंत्रण केले पाहिजेस.” ८ काइन आपला भाऊ हाबेल
याच्याशी बोलला, आणि असे झाले की ते शेतात असता,
काइन आपला भाऊ हाबेल ह्याच्या विरूद्ध उठला व त्यास त्याने
ठार मारले. ९ परमेश्वर काइनास म्हणाला, “तुझा भाऊ हाबेल
कोठे आहे?” काइनाने उत्तर दिले, “मला माहीत नाही; मी
माझ्या भावाचा राखणदार आहे काय?” १० देव म्हणाला, “तू
हे काय केलेस? तुझ्या भावाच्या रक्ताची वाणी जमिनीतून
शिक्षेसाठी ओरड करत आहे. ११ तर आता तुझ्या हातून तुझ्या
भावाचे पडलेले रक्त स्विकारण्यास ज्या जमिनीने आपले तोंड
उघडले आहे, तिचा तुला शाप आहे. १२ जेव्हा तू जमिनीची
मशागत करशील तेव्हा ती आपले सत्व यापुढे तुला देणार नाही.
पृथ्वीवर तू भटकत राहशील व निर्वासित होशील.” १३ काइन
परमेश्वरास म्हणाला, “माझी शिक्षा मी सहन करण्यापलीकडे,
इतकी मोठी ती आहे. १४ खरोखर, तू मला या माझ्या भूमीवरून
हाकलून लावले आहेस, आणि तुझ्या जवळ मला येता येणार
नाही. पृथ्वीवर तू मला भटकणारा व निर्वासित केले आणि जर
मी कोणाच्या हाती सापडेन तर तो मला ठार मारून टाकेल.”
१५ परमेश्वर त्यास म्हणाला, “जर कोणी काइनाला ठार मारील
तर त्याचा सातपट सूड घेण्यात येईल.” त्यानंतर, तो कोणाला
सापडला तर त्यास कोणी जिवे मारू नये म्हणून, परमेश्वराने
काइनावर एक खूण करून ठेवली. १६ काइन परमेश्वरासमोरून
निघून गेला आणि एदेनाच्या पूर्वेस नोद प्रदेशात जाऊन राहिला.
१७ काइनाने आपल्या पत्नीस जाणिले, ती गर्भवती होऊन तिने
हनोखाला जन्म दिला; काइनाने एक नगर बांधले त्याने त्या
नगराला आपल्या मुलाचेच हनोख हे नाव दिले. १८ हनोखाला
इराद झाला; इरादाला महूयाएल झाला महूयाएलास मथुशाएल
झाला; आणि मथुशाएलास लामेख झाला. १९ लामेखाने दोन
स्त्रिया केल्या. पहिलीचे नाव आदा व दुसरीचे नाव सिल्ला. २०
आदाने याबालास जन्म दिला; तो तंबूत राहणाऱ्या व गुरेढोरे
पाळणाऱ्या लोकांचा मूळपुरुष झाला. २१ आणि त्याच्या
भावाचे नाव युबाल होते, तो तंतुवाद्य व वायुवाद्य वाजवणाऱ्या
कलावंताचा मूळपुरुष झाला. २२ सिल्ला हिला तुबल-काइन
झाला; तो तांब्याची व लोखंडाची कामे करणाऱ्या लोकांचा
मूळपुरुष झाला. तुबल काइनास नामा नावाची बहीण होती.
२३ लामेख आपल्या बायकांना म्हणाला, आदा आणि सिल्ला
माझी वाणी ऐका; लामेखाच्या बायकांनो, मी ज्या गोष्टी बोलतो
त्याकडे कान लावा; एका मनुष्याने मला जखमी केले, मी
त्यास ठार मारले, एका तरुणाने मला मारले म्हणून मी त्यास
ठार केले. २४ जर काइनाबद्दल सातपट तर लामेखाबद्दल
सत्याहत्तरपट सूड घेतला जाईल. २५ आदामाने पुन्हा पत्नीस
जाणिले आणि तिला पुत्र झाला. त्यांनी त्याचे नाव शेथ असे
ठेवले. हव्वा म्हणाली, “देवाने हाबेलाच्या ठिकाणी मला दुसरे
संतान दिले आहे, कारण काइनाने त्यास जिवे मारले.” २६
शेथलाही मुलगा झाला, त्याचे नाव त्याने अनोश ठेवले; त्या
काळापासून लोक परमेश्वराच्या नावाने धावा करू लागले.

नंतर येशू म्हणाला, “हे पित्या, त्यांची क्षमा कर, कारण ते काय करतात हे त्यांना समजत नाही.”
त्यांनी चिठ्ठ्या टाकून त्याचे कपडे वाटून घेतले.
लूक २३:३४

योहान

१ प्रारंभी शब्द होता, शब्द देवासह होता आणि शब्द देव
होता. २ तोच प्रारंभी देवासह होता. ३ सर्वकाही त्याच्याद्वारे
झाले आणि जे काही झाले ते त्याने केल्यावांचून झाले नाही.
४ त्याच्यामध्ये जीवन होते; आणि ते जीवन मनुष्यमात्राचा
प्रकाश होते. ५ तो प्रकाश अंधारात प्रकाशतो; तरी अंधाराने
त्यास स्वीकारले नाही. ६ देवाकडून पाठविलेला एक मनुष्य
प्रकट झाला; त्याचे नाव योहान. ७ तो साक्षीकरीता, त्या
प्रकाशाविषयी साक्ष द्यावी म्हणून आला; यासाठी की सर्वांनी
त्याच्याद्वारे विश्वास ठेवावा. ८ योहान तो प्रकाश नव्हता, पण
त्या प्रकाशाविषयी साक्ष द्यावी म्हणून आला. ९ जो खरा प्रकाश
प्रत्येक मनुष्यास प्रकाशित करतो तो जगात येणार होता. १०
तो जगात होता व जग त्याच्याद्वारे निर्माण झाले, तरी जगाने
त्यास ओळखले नाही. ११ जे त्याचे स्वत:चे त्यांच्याकडे तो
आला, तरी त्याच्या स्वकीयांनी त्याचा स्वीकार केला नाही.
१२ पण जितक्यांनी त्याचा स्वीकार केला, म्हणजे त्याच्या
नावावर विश्वास ठेवला, तितक्यांना त्याने देवाची मुले होण्याचा
अधिकार दिला. १३ त्यांचा जन्म रक्त किंवा देहाची इच्छा
किंवा मनुष्याची इच्छा यापासून झाला नाही, तर देवापासून
झाला. १४ शब्द देह झाला व त्याने आमच्यात वस्ती केली
आणि आम्ही त्याचे गौरव पाहीले, ते पित्यापासून आलेल्या
एकुलत्या एकाचे गौरव असावे असे कृपेने व सत्याने परिपूर्ण
होते. १५ योहान त्याच्याविषयी साक्ष देतो आणि मोठ्याने
म्हणतो, “ज्याच्याविषयी मी सांगितले की, माझ्यामागून जो
येत आहे तो माझ्यासमोर झाला आहे, कारण तो माझ्या पूर्वी
होता, तो हाच आहे.” १६ त्याच्या पूर्णतेतून आपल्या सर्वांना
कृपेवर कृपा मिळाली आहे. १७ कारण नियमशास्त्र मोशेच्याद्वारे
देण्यात आले होते; कृपा व सत्य ही येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे झाली.
१८ देवाला कोणीही कधीहि पाहिले नाही. जो देवाचा एकुलता
एक पुत्र पित्याच्या उराशी असतो त्याने त्यास प्रकट केले आहे.
१९ आणि योहानाची साक्ष ही आहे; जेव्हा यहूदी अधिकाऱ्यांनी
यरूशलेम शहराहून याजक व लेवी यांना त्यास विचारायला
पाठवले की, “तू कोण आहे?” २० त्याने उघडपणे कबूल केले,
नाकारले नाही, “मी ख्रिस्त नाही,” असे त्याने कबूल केले. २१
तेव्हा त्यांनी त्यास विचारले, “तर मग आपण कोण आहात?
एलीया आहात का?” तो म्हणाला, “मी नाही.” “आपण तो
संदेष्टा आहात काय?” त्याने उत्तर दिले, “मी नाही.” २२
यावरुन ते त्यास म्हणाले, “आपण कोण आहा? म्हणजे ज्यांनी
आम्हास पाठवले त्यांना आम्ही उत्तर देऊ. स्वत:विषयी आपले
काय म्हणणे आहे?” २३ तो म्हणाला, “यशया संदेष्ट्याने
सांगितल्याप्रमाणे ‘परमेश्वराचा मार्ग नीट करा ज्याच्या वाट
सरळ करा, असे अरण्यात ओरडणाऱ्याची वाणी’ मी आहे.”
२४ आणि पाठविलेली माणसे परूश्यांपैकी होती. २५ आणि
त्यांनी त्यास प्रश्न करून म्हटले, “आपण जर ख्रिस्त नाही किंवा
एलीया नाही किंवा तो संदेष्टाही नाही, तर आपण बाप्तिस्मा
का करता?” २६ योहानाने त्यांना उत्तर दिले, “मी पाण्याने
बाप्तिस्मा करतो, पण तुम्ही ज्याला ओळखित नाही असा
एकजण तुम्हामध्ये उभा आहे. २७ तो माझ्यामागून येणारा
आहे, त्याच्या वहाणांचा बंद सोडावयास मी योग्य नाही.” २८
यार्देनेच्या पलीकडील बेथानीत योहान बाप्तिस्मा करीत होता
तेथे या गोष्टी घडल्या. २९ दुसऱ्या दिवशी येशूला आपल्याकडे
येताना पाहून योहान म्हणाला, “हा पाहा, जगाचे पाप हरण
करणारा देवाचा कोकरा! ३० ज्याच्याविषयी मी म्हणालो होतो
की, ‘माझ्यामागून एकजण येत आहे तो माझ्या पुढचा झाला
आहे कारण तो माझ्या पूर्वी होता,’ तो हाच आहे. ३१ मी त्यास
ओळखत नव्हतो; तरी त्याने इस्राएलात प्रकट व्हावे म्हणून मी
पाण्याने बाप्तिस्मा करीत आलो आहे.” ३२ योहानाने अशी
साक्ष दिली की, “आत्मा कबुतरासारखा आकाशातून उतरत
असतांना आणि त्याच्यावर स्थिर राहिलेला मी पाहिला. ३३
मी तर त्यास ओळखत नव्हतो, तरी मी पाण्याने बाप्तिस्मा
करावा म्हणून ज्याने मला पाठवले त्याने मला सांगितले की, ‘तू
ज्या कोणावर आत्मा उतरत असतांना आणि स्थिर राहिलेला
पाहशील तोच पवित्र आत्म्याने बाप्तिस्मा करणारा आहे.’ ३४
मी स्वत: पाहिले आहे आणि साक्ष दिली आहे की, हा देवाचा
पुत्र आहे.” ३५ त्यानंतर दुसऱ्या दिवशी योहान व त्याच्या
शिष्यांतील दोघांसह उभा असता; ३६ येशूला जातांना न्याहाळून
पाहून म्हणाला, “हा पाहा, देवाचा कोकरा!” ३७ त्याचे हे
म्हणणे त्या दोघा शिष्यांनी ऐकले आणि ते येशूच्या मागोमाग
निघाले. ३८ तेव्हा येशू वळून त्यांना आपल्यामागे येताना पाहून
म्हणाला, “तुम्ही काय शोधीता?” ते त्यास म्हणाले, “रब्बी,
(म्हणजे गुरूजी) आपण कोठे राहता?” ३९ तो त्यांना म्हणाला,
“या म्हणजे पाहाल.” मग त्यांनी जाऊन तो कोठे राहतो ते
बघितले आणि ते त्यादिवशी त्याच्या येथे राहिले; तेव्हा तो
सुमारे चार वाजले होते. ४० योहानाचे बोलणे ऐकून त्याच्यामागे
जे दोघे जण गेले, त्यांच्यापैकी एक शिमोन पेत्राचा भाऊ अंद्रिया
हा होता. ४१ त्यास त्याचा सख्खा भाऊ शिमोन पहिल्याने
भेटला व त्यास म्हणाला, “आम्हास मसीहा (म्हणजे ख्रिस्त)
सापडला आहे.” ४२ त्याने त्यास येशूकडे आणले; येशूने
त्याच्याकडे न्याहाळून पाहून म्हटले, “तू योहानाचा पुत्र शिमोन
आहेस. तुला केफा (म्हणजे पेत्र किंवा खडक) म्हणतील.” ४३
दुसऱ्या दिवशी त्याने गालील प्रांतात जाण्याचा बेत केला; आणि
तेव्हा फिलिप्प त्यास भेटला; येशूने त्यास म्हटले, “माझ्यामागे
ये.” ४४ आता, फिलिप्प बेथसैदाचा, म्हणजे अंद्रिया व पेत्र

यांच्या नगराचा होता. ४५ फिलिप्पाला नथनेल भेटल्यावर
तो त्यास म्हणाला, “ज्याच्याविषयी मोशेने नियमशास्त्रात
लिहिले व तसेच संदेष्ट्यांनी लिहिले, तो म्हणजे योसेफाचा
पुत्र येशू नासरेथकर आम्हास सापडला आहे.” ४६ नथनेल
त्यास म्हणाला, “नासरेथमधून काहीतरी उत्तम निघू शकेल
काय?” फिलीप्पाने त्यास म्हणाला, “येऊन पाहा.” ४७ नथनेल
आपल्याकडे येत आहे हे येशूने बघितले व तो म्हणाला, “पाहा,
हा खरा इस्राएली आहे, याच्यात कपट नाही.” ४८ नथनेल त्यास
म्हणाला, “आपणांला माझी ओळख कोठली?” येशूने त्यास
उत्तर दिले, “तुला फिल्लीपाने बोलावले त्यापुर्वी तू अंजिराच्या
झाडाखाली होतास तेव्हाच मी तुला बघितले.” ४९ नथनेलाने
उत्तर दिले, “रब्बी, आपण देवाचे पुत्र आहा, आपण इस्राएलाचे
राजे आहात.” ५० येशूने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “मी तुला
अंजिराच्या झाडाखाली पाहिले असे तुला सांगितले म्हणून तू
विश्वास ठेवतोस काय? तू याच्यापेक्षा मोठ्या गोष्टी पाहशील.”
५१ आणखी तो त्यास म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो,
तुम्ही यापुढे आकाश उघडलेले आणि देवदूतांना चढताना व
मनुष्याच्या पुत्रावर उतरत असताना पहाल.”

२ नंतर तिसऱ्या दिवशी गालील प्रांतातील काना नगरात एक
लग्न होते आणि येशूची आई तेथे होती. २ येशूला व त्याच्या
शिष्यांनाही लग्नाचे आमत्रंण होते. ३ मग द्राक्षरस संपला
तेव्हा, येशूची आई त्यास म्हणाली, “त्यांच्याजवळ द्राक्षरस
नाही.” ४ येशू तिला म्हणाला, “मुली, याच्याशी तुझा माझा
काय संबंध आहे? माझी वेळ अजून आली नाही.” ५ त्याची
आई नोकरांना म्हणाली, “हा तुम्हास जे काही सांगेल ते करा.”
६ तेथे पाण्याचे सहा दगडी रांजण, यहूद्यांच्या शुद्धीकरणाच्या
रीतीप्रमाणे ठेवलेले होते, त्यामध्ये दोन दोन, तीन तीन मण पाणी
मावेल असे ते होते. ७ येशू त्यांना म्हणाला, “रांजण पाण्याने
भरा.” आणि त्यांनी ते काठोकाठ भरले. ८ मग त्याने नोकरांना
सांगितले, “आता आता त्यातले काढून भोजनकारभाऱ्याकडे
घेऊन जा,” तेव्हा त्यांनी ते नेले. ९ द्राक्षरस बनलेले पाणी?
भोजनकारभाऱ्याने जेव्हा चाखले आणि तो कुठला होता हे
त्यास माहीत नव्हते, पण ज्या नोकरांनी पाणी काढले त्यांना
माहीत होते, तेव्हा भोजनकारभारी वराला बोलावून, १० त्यास
म्हटले, “प्रत्येक मनुष्य अगोदर चांगला द्राक्षरस वाढतो आणि
लोक यथेच्छ प्याले मग बेचव वाढतो, पण तू तर चांगला
द्राक्षरस आतापर्यंत ठेवला आहेस.” ११ येशूने गालील प्रांतातील
काना नगरात आपल्या अद्भुत चिन्हांचा हा प्रारंभ करून आपले
गौरव प्रकट केले आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याच्यावर विश्वास
ठेवला. १२ त्यानंतर तो, त्याची आई, त्याचे भाऊ व त्याचे
शिष्य खाली कफर्णहूमास गेले; पण ते तेथे फार दिवस राहिले
नाहीत. १३ मग यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला व येशू
यरूशलेम शहरास वर गेला. १४ आणि त्यास परमेश्वराच्या
भवनात गुरे, मेंढरे आणि कबुतरे विकणारे आणि सराफ हे
बसलेले आढळले. १५ तेव्हा त्याने दोऱ्यांचा एक कोरडा करून
मेंढरे व गुरे या सर्वांना परमेश्वराच्या भवनातून घालवून दिले.
सराफांचा पैसाही ओतून टाकला आणि चौरंग पालथे केले.
१६ व त्याने कबुतरे विकणाऱ्यांना म्हटले, “ह्यांना येथून काढा,
माझ्या स्वर्गीय पित्याच्या घराची बाजारपेठ करू नका.” १७
तेव्हा ‘तुझ्या भवनाविषयीचा आवेश मला ग्रासून टाकील,’ असा
शास्त्रलेख असल्याचे त्याच्या शिष्यांना आठवले. १८ त्यावरून
यहूदी त्यास म्हणाले, “तुम्ही हे करता तर आम्हास तुमच्या
अधिकाराचे काय चिन्ह दाखवता?” १९ येशूने त्यांना उत्तर देऊन
म्हटले, “तुम्ही हे परमेश्वराचे भवन मोडून टाका आणि मी तीन
ते दिवसात उभारीन.” २० यावरुन यहूदी अधिकारी म्हणाले,
“परमेश्वराचे हे भवन बांधण्यास शेहचाळीस वर्षे लागली आणि
आणि तुम्ही हे तीन दिवसात उभारणार काय?” २१ तो तर
आपल्या शरीररूपी भवनाविषयी बोलला होता. २२ म्हणून
तो असे म्हणत असे हे तो मरण पावलेल्यातून उठल्यावर
त्याच्या शिष्यांना आठवले आणि त्यांनी शास्त्रलेखावर व येशूने
उच्चारलेल्या वचनावर विश्वास ठेवला. २३ आता वल्हांडण
सणाच्या वेळी, तो यरूशलेम शहरात असता, त्याने केलेली
चिन्हे पाहून पुष्कळ जणांनी त्याच्या नावावर विश्वास ठेवला.
२४ असे असले तरी येशू त्यांना ओळखून असल्यामुळे त्यास
स्वतःला त्यांच्यावर विश्वास नव्हता. २५ शिवाय, मनुष्याविषयी
कोणीही साक्ष द्यावी याची त्यास गरज नव्हती; कारण मनुष्यात
काय आहे हे तो ओळखीत होता.

३ परूश्यांपैकी निकदेम नावाचा एक मनुष्य होता, तो यहूद्यांचा
एक अधिकारी होता. २ तो रात्रीचा त्याच्याकडे येऊन
म्हणाला, “रब्बी, आपण देवाकडून आलेले शिक्षक आहात
हे आम्ही जाणतो; कारण आपण जी चिन्हे करीत आहात
ती कोणीही मनुष्य, त्याच्याबरोबर देव असल्याशिवाय करू
शकणार नाही.” ३ येशू त्यास म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे
सांगतो, पुन्हा जन्मल्यावांचून कोणालाही देवाचे राज्य पाहता
येत नाही.” ४ निकदेम त्यास म्हणाला, “म्हातारा झालेला
मनुष्य कसा जन्म घेऊ शकेल? त्यास आपल्या आईच्या उदरात
दुसऱ्यांदा जाणे व जन्म घेणे शक्य होईल काय?” ५ येशूने
त्यास उत्तर दिले, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, पाण्यापासून व
आत्म्यापासून जन्म घेतल्यावांचून कोणीही देवाच्या राज्यांत
प्रवेश करू शकत नाही. ६ देहापासून जन्मलेले देह आहे आणि
आत्म्यापासून जन्मलेले आत्मा आहे. ७ तुम्ही पुन्हा जन्मले
पाहिजे, असे मी तुम्हास सांगितले याचे आश्चर्य मानू नका. ८

वारा पाहिजे तिकडे वाहतो आणि त्याचा आवाज तुम्ही ऐकता,
पण तो कोठून येतो आणि कोठे जातो हे तुम्हास कळत नाही.
जो कोणी आत्म्यापासून जन्मलेला आहे त्याचे असेच आहे.”
९ निकदेमाने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “या गोष्टी कशा होऊ
शकतील?” १० येशूने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तू इस्राएलाचे
गुरू असूनही तुम्हास या गोष्टी समजत नाही काय? ११ मी
तुम्हास खरे खरे सांगतो, जे आम्हास ठाऊक आहे ते आम्ही
सांगतो आणि आम्ही जे पाहिले आहे त्याची साक्ष देतो; पण
तुम्ही आमची साक्ष मानत नाही. १२ मी पृथ्वीवरच्या गोष्टी
तुम्हास सांगितल्या असता तुम्ही विश्वास ठेवत नाही; मग,
मी स्वर्गातील गोष्टी जर तुम्हास सांगितल्या तर तुम्ही कसा
विश्वास ठेवाल? १३ स्वर्गातून उतरलेला व स्वर्गात असलेला जो
मनुष्याचा पुत्र त्याच्यावाचून कोणीही स्वर्गात चढून गेला नाही.
१४ जसा मोशेने अरण्यात पितळेचा सर्प उंच केला होता तसे
मनुष्याच्या पुत्रालाही उंच केले पाहिजे, १५ यासाठी की, जो
कोणी विश्वास ठेवतो त्यास त्याच्याठायी सार्वकालिक जीवन
प्राप्त व्हावे. (aiōnios g166) १६ कारण देवाने जगावर एवढी
प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला यासाठी
की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ
नये तर त्यास सार्वकालिक जीवन मिळावे. (aiōnios g166) १७
कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला
नाही, पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले. १८
जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा न्याय होणार नाही, पण
जो विश्वास ठेवत नाही त्याचा न्याय झालेलाच आहे; कारण,
त्याने देवाच्या एकुलत्या एक पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवला
नाही. १९ आणि न्याय हाच आहे की, जगात प्रकाश आला
आहे; पण मनुष्यांनी प्रकाशापेक्षा अंधाराची आवड धरली,
कारण त्यांची कृत्ये वाईट होती; २० कारण जो कोणी वाईट
कृत्ये करतो तो प्रकाशाचा द्वेष करतो आणि आपली कृत्ये
उघडकीस येऊ नयेत म्हणून प्रकाशाकडे येत नाही. २१ पण जो
सत्य आचरतो तो प्रकाशाकडे येतो यासाठी की, आपली कृत्ये
देवाच्या ठायी केलेली आहेत हे उघड व्हावे.” २२ यानंतर येशू व
त्याचे शिष्य यहूदियाच्या प्रांतात आले आणि तेथे त्यांच्याबरोबर
राहून तो बाप्तिस्मा करत होता. २३ आणि योहानदेखील
शालिमाजवळ, एनोन येथे बाप्तिस्मा करीत होता; कारण तेथे
पाणी पुष्कळ होते आणि लोक तेथे येऊन बाप्तिस्मा घेत
असत. २४ तोपर्यंत योहान तुरुंगात टाकला गेला नव्हता. २५
मग योहानाच्या शिष्यांचा एका यहूद्याबरोबर शुद्धीकरणाविषयी
वादविवाद झाला. २६ ते योहानाकडे येऊन त्यास म्हणाले,
“रब्बी, यार्देनेच्या पलीकडे जो आपल्याबरोबर होता आणि
आपण ज्याच्याविषयी साक्ष दिली तो बाप्तिस्मा करीत आहे
आणि त्याच्याकडे सगळे जात आहेत.” २७ योहानाने उत्तर
दिले, “मनुष्यास स्वर्गातून दिल्यावाचून काहीच मिळू शकत
नाही. २८ मी ख्रिस्त नाही, तर मी त्याच्यापुढे पाठविलेला आहे,
याविषयी तुम्हीच माझे साक्षी आहात. २९ ज्याला वधू आहे तो
वर आणि जो वराचा मित्र उभा राहून त्याचे बोलणे ऐकतो,
त्यास वराच्या वाणीने अत्यानंद होतो. तसा हा माझा आनंद
पूर्ण झाला आहे. ३० त्याची वृद्धी व्हावी व माझा ऱ्हास व्हावा
हे अवश्य आहे. ३१ जो वरून येतो तो सर्वांच्या वर आहे. जो
पृथ्वीवरचा आहे तो पृथ्वीचा आहे आणि पृथ्वीवरचे बोलतो. जो
स्वर्गातून येतो तो सर्वांच्या वर आहे. ३२ जे त्याने पाहिले आहे व
ऐकले आहे त्याविषयी तो साक्ष देतो आणि त्याची साक्ष कोणी
मानत नाही. ३३ ज्याने त्याची साक्ष स्वीकारली आहे त्याने ‘देव
खरा आहे’ यावर आपला शिक्का लावला आहे. ३४ कारण
ज्याला देवाने पाठवले आहे तो देवाची वचने बोलतो कारण तो
आत्मा मोजून मापून देत नाही. ३५ पिता पुत्रावर प्रीती करतो
आणि त्याने सर्वकाही त्याच्या हाती दिले आहे. ३६ जो पुत्रावर
विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे;
परंतु जो पुत्राचे ऐकत नाही त्याच्या दृष्टीस जीवन पडणार नाही,
पण देवाचा क्रोध त्याच्यावर राहतो.” (aiōnios g166)

४ येशू योहानापेक्षा अधिक शिष्य करून त्यांचा बाप्तिस्मा
करीत आहे हे परूश्यांच्या कानी गेले आहे असे जेव्हा प्रभूला
कळले. २ (तरी, येशू स्वत: बाप्तिस्मा करीत नव्हता पण त्याचे
शिष्य करीत होते) ३ तेव्हा तो यहूदीया प्रांत सोडून पुन्हा गालील
प्रांतात गेला. ४ आणि त्यास शोमरोन प्रांतातून जावे लागले. ५
मग तो शोमरोन प्रांतातील सूखार नावाच्या नगरास आला. ते
याकोबाने आपला मुलगा योसेफ याला दिलेल्या शेताजवळ
होते. ६ तेथे याकोबाची विहीर होती. म्हणून प्रवासाने दमलेला
येशू तसाच त्या विहिरीजवळ बसला, तेव्हा सुमारे दुपारचे बारा
वाजले होते. ७ तेथे एक शोमरोनी स्त्री पाणी काढाण्यास आली.
येशू तिला म्हणाला, “मला प्यायला दे.” ८ कारण त्याचे शिष्य
गावात अन्न विकत घ्यायला गेले होते. ९ तेव्हा ती शोमरोनी
स्त्री त्यास म्हणाली, “आपण यहूदी असून माझ्यासारख्या
एका शोमरोनी स्त्रीजवळ प्यायला पाणी मागता हे कसे?”
कारण यहूदी शोमरोनी लोकांबरोबर कोणतेही व्यवहारीक संबंध
ठेवत नव्हते. १० येशूने तिला उत्तर दिले, “देवाचे दान म्हणजे
काय आणि मला प्यायला दे असे तुला म्हणणारा कोण आहे, हे
तुला समजले असते तर तू त्याच्याजवळ मागितले असतेस
आणि त्याने तुला जिवंत पाणी दिले असते.” ११ ती स्त्री त्यास
म्हणाली, “साहेब, पाणी काढायला आपल्याजवळ काही नाही
व विहीर तर खोल आहे, मग आपल्याजवळ ते जिवंत पाणी
कोठून? १२ आमचा पूर्वज याकोब याने ही विहीर आम्हास दिली,
तो स्वत:, त्याचे पुत्र व त्याची गुरेढोरे हिचे पाणी पीत असत.

त्याच्यापेक्षा आपण मोठे आहात काय?” १३ येशूने तिला उत्तर
दिले, “जो कोणी हे पाणी पिईल त्यास पुन्हा तहान लागेल,
१४ परंतु मी देईन ते पाणी जो कोणी पिईल त्यास कधीही
तहान लागणार नाही. जे पाणी मी त्यास देईन ते त्यांच्यामध्ये
सार्वकालिक जीवनासाठी उपळत्या पाण्याचा झरा होईल.”
(aiōn g165, aiōnios g166) १५ ती स्त्री त्यास म्हणाली, “साहेब,
मला तहान लागू नये व पाणी काढायला मला येथवर येणे भाग
पडू नये म्हणून ते पाणी मला द्या.” १६ येशू तिला म्हणाला, “जा,
तुझ्या पतीला बोलावून आण.” १७ ती स्त्री म्हणाली, “मला
पती नाही.” येशूने तिला म्हटले, “तू ठीक बोललीस की, ‘तुला
पती नाही;’ १८ कारण तुला पाच पती होते आणि तुझ्याजवळ
आता आहे तो तुझा पती नाही, हे तू खरे बोललीस.” १९ ती
स्त्री त्यास म्हणाली, “साहेब, आपण संदेष्टे आहात हे आता
मला समजले. २० आमच्या पूर्वजांनी याच डोंगरावर उपासना
केली आणि तुम्ही म्हणता की, जिथे उपासना केली पाहिजे ते
स्थान यरूशलेम शहरात आहे.” २१ येशू तिला म्हणाला, “मुली,
माझ्यावर विश्वास ठेव की अशी घटका येत आहे; तुम्ही या
डोंगरावर किंवा यरूशलेम शहरात पित्याची उपासना करणार
नाही, २२ तुम्ही ज्याला ओळखीत नाही अशाची उपासना
करता; आम्हास ठाऊक आहे अशाची उपासना आम्ही करतो,
कारण यहूद्यांतूनच तारण आहे. २३ तरी खरे उपासक आत्म्याने
व खरेपणाने स्वर्गीय पित्याची उपासना करतील अशी वेळ
येत आहे, किंबहुना आलीच आहे; कारण आपले उपासक
असेच असावेत, अशी पित्याची इच्छा आहे. २४ देव आत्मा
आहे; आणि त्याच्या उपासकांनी त्याची उपासना आत्म्याने व
खरेपणाने केली पाहिजे.” २५ ती स्त्री त्यास म्हणाली, “मी
जाणते की, मसीहा ज्याला ख्रिस्त म्हणतात तो येणार आहे, हे
मला माहित आहे. तो येईल तेव्हा तो सर्व गोष्टी सांगेल.” २६
येशू तिला म्हणाला, “तुझ्याशी बोलणारा मीच तो आहे.” २७
इतक्यात त्याचे शिष्य आले आणि तो एका स्त्रीबरोबर बोलत
आहे याचे त्यांना आश्चर्य वाटले, तरी कोणी असे म्हणले नाही
की, “आपण काय विचारत आहात?” किंवा “आपण तिच्याशी
का बोलत आहात?” २८ ती स्त्री तेव्हा आपला पाण्याचा
घडा तेथेच टाकून नगरात गेली आणि लोकांस म्हणाली, २९
“चला, मी केलेले सर्वकाही ज्याने मला सांगितले, तो मनुष्य
पाहा, तोच ख्रिस्त असेल काय?” ३० तेव्हा ते नगरातून निघून
त्याच्याकडे येऊ लागले. ३१ त्याचे शिष्य त्यास विनंती करून
म्हणाले, “रब्बी, काहीतरी खाऊन घ्या.” ३२ पण तो त्यांना
म्हणाला, “तुम्हास माहीत नाही असे अन्न माझ्याजवळ खायला
आहे.” ३३ यावरुन शिष्य एकमेकांस म्हणू लागले, “ह्याला
कोणी खायला आणून दिले असेल काय?” ३४ येशू त्यांना
म्हणाला, “ज्याने मला पाठवले त्याच्या इच्छेप्रमाणे करावे व
त्याचे कार्य सिद्धीस न्यावे हेच माझे अन्न आहे. ३५ अजून
चार महिन्यांचा अवकाश आहे, मग कापणी येईल, असे तुम्ही
म्हणता की नाही? पाहा, मी तुम्हास म्हणतो, आपली नजर वर
करून शेते पाहा; ती कापणीसाठी पांढरी होऊन चुकली आहेत.
३६ कापणारा मजुरी मिळवतो व सार्वकालिक जीवनासाठी पीक
गोळा करतो; यासाठी की पेरणाऱ्याने व कापणी करणाऱ्यानेही
एकत्र आनंद करावा. (aiōnios g166) ३७ ‘एक पेरतो आणि
दुसरा कापतो’, अशी जी म्हण आहे ती या बाबतीत खरी आहे.
३८ ज्यासाठी तुम्ही कष्ट केले नाहीत ते कापायला मी तुम्हास
पाठवले. दुसऱ्यांनी कष्ट केले होते व तुम्ही त्यांच्या कष्टात
वाटेकरी झालेले आहात.” ३९ “मी केलेले सर्वकाही त्याने मला
सांगितले” अशी साक्ष देणाऱ्या त्या स्त्रीच्या बोलण्यावरून
त्या नगरातल्या पुष्कळ शोमरोनी लोकांनी त्याच्यावर विश्वास
ठेवला. ४० म्हणून शोमरोनी त्याच्याकडे आल्यावर, त्यांनी
त्यास आपल्याबरोबर रहायची विनंती केली; मग तो तेथे
दोन दिवस राहिला. ४१ आणखी कितीतरी लोकांनी त्याच्या
वचनावरून विश्वास धरला. ४२ आणि ते त्या स्त्रीला म्हणाले,
“आता तुझ्या बोलण्यावरूनच आम्ही विश्वास धरतो असे नाही,
कारण आम्ही स्वत: ऐकले आहे व हा खरोखर जगाचा तारणारा
आहे, हे आम्हास समजले आहे.” ४३ मग त्या दोन दिवसानंतर,
तो तेथून गालील प्रांतात निघून गेला. ४४ कारण येशूने स्वत:
साक्ष दिली की, संदेष्ट्याला स्वतःच्या देशात मान मिळत
नाही. ४५ म्हणून तो गालील प्रांतात आल्यावर गालीलकरांनी
त्याचे स्वागत केले; कारण त्याने सणात यरूशलेम शहरात
केलेल्या सर्व गोष्टी त्यांनी पाहिल्या होत्या; कारण तेही सणाला
गेले होते. ४६ नंतर तो गालील प्रांतातील काना नगरात पुन्हा
आला. तेथे त्याने पाण्याचा द्राक्षरस केला होता. त्या स्थळी
कोणीएक अंमलदार होता, त्याचा मुलगा कफर्णहूमात आजारी
होता. ४७ येशू यहूदीया प्रांतातून गालील प्रांतात आला आहे हे
ऐकून तो त्याच्याकडे गेला आणि त्याने खाली येऊन आपल्या
मुलाला बरे करावे अशी त्याने विनंती केली कारण तो मरायला
टेकला होता. ४८ त्यावर येशू त्यास म्हणाला, “तुम्ही चिन्हे
आणि अद्भूते बघितल्याशिवाय विश्वास ठेवणारच नाही.” ४९
तो अंमलदार त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, माझे मूल मरण्यापूर्वी
आपण खाली येण्याची कृपा करा.” ५० येशू त्यास म्हणाला,
“जा, तुमचा मुलगा वाचला आहे.” तेव्हा तो मनुष्य, त्यास
येशूने म्हटलेल्या वचनावर विश्वास ठेवून, आपल्या मार्गाने निघून
गेला. ५१ आणि तो खाली जात असता त्याचे दास त्यास भेटून
म्हणाले, “आपला मुलगा वाचला आहे.” ५२ तेव्हा केव्हापासून
त्याच्यात सुधारणा होऊ लागली म्हणून त्याने त्यांना प्रश्न केला
आणि ते त्यास म्हणाले, “काल, दुपारी एक वाजता त्याचा ताप
गेला.” ५३ यावरुन ज्या ताशी येशूने त्यास सांगितले होते की,

“तुमचा मुलगा वाचला आहे,” त्याच ताशी हे झाले असे पित्याने ओळखले आणि त्याने स्वत: व त्याच्या सर्व घराण्याने विश्वास ठेवला. ५४ येशू यहूदीया प्रांतातून गालील प्रांतात आल्यावर त्याने पुन्हा जे दुसरे चिन्ह केले ते हे.

५ त्यानंतर यहूद्यांचा सण होता आणि येशू यरूशलेम शहरास वर गेला. २ यरूशलेम शहरास, मेंढरे दरवाज्याजवळ एक तळे आहे, ज्याला इब्री भाषेत बेथेसदा म्हणतात, त्याच्याजवळ पाच पडव्या आहेत. ३ त्यामध्ये रोगी, आंधळे, लंगडे, लुळे यांचा मोठा समुदाय पडलेला असे. ४ कारण की देवदूत वेळोवेळी तळ्यांत उतरून पाणी हलवत असे आणि पाणी हलवल्यानंतर त्यामध्ये प्रथम जो जाईल त्यास कोणताही रोग असला तरी तो बरा होत असे. ५ तेथे अडतीस वर्षांपासून आजारी असलेला कोणीएक मनुष्य होता. ६ येशूने त्यास पडलेले पाहिले व त्यास तसे पडून आता बराच काळ लोटला हे ओळखून त्यास म्हटले, “तुला बरे होण्याची इच्छा आहे काय?” ७ त्या आजारी मनुष्याने त्यास उत्तर दिले, “साहेब, पाणी हालविले जाते तेव्हा मला तळयात सोडायला माझ्याजवळ कोणी नाही; आणि मी जातो न जातो तोच दुसरा कोणीतरी माझ्या आधी उतरतो.” ८ येशू त्यास म्हणाला, “ऊठ, आपली बाज उचलून घेऊन चालू लाग.” ९ लगेच तो मनुष्य बरा झाला व आपली बाज उचलून चालू लागला. तो दिवस शब्बाथ दिवस होता. १० यावरुन यहूदी त्या बऱ्या झालेल्या मनुष्यास म्हणाले, “आज शब्बाथ आहे, बाज उचलणे तुला योग्य नाही.” ११ त्याने त्यांना उत्तर दिले, “ज्याने मला बरे केले त्यानेच मला सांगितले की, आपली बाज उचलून घेऊन चालू लाग.” १२ त्यांनी त्यास विचारले, “आपली बाज उचलून चाल, असे ज्याने तुला म्हणले तो मनुष्य कोण आहे?” १३ पण तो कोण होता हे त्या बऱ्या झालेल्या मनुष्यास माहित नव्हते; कारण त्याठिकाणी लोकसमुदाय असल्यामुळे येशू निसटून गेला होता. १४ त्यानंतर तो येशूला परमेश्वराच्या भवनात भेटला तेव्हा तो त्यास म्हणाला, “पाहा, तू बरा झाला आहेस, आतापासून पाप करू नकोस, करशील तर तुझे पूर्वीपेक्षा अधिक वाईट होईल.” १५ त्या मनुष्याने जाऊन यहूद्यांना सांगितले, “ज्याने मला बरे केले तो येशू आहे.” १६ या कारणावरून यहूदी येशूच्या पाठीस लागले, कारण तो शब्बाथ दिवशी अशी कामे करत असे. १७ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “माझा स्वर्गीय पिता आजपर्यंत काम करीत आहे आणि मीही काम करीत आहे.” १८ यामुळे तर यहूदी त्यास जीवे मारण्याची अधिकच खटपट करू लागले, कारण त्याने शब्बाथ मोडला एवढेच नाही, पण देवाला स्वतःचा पिता म्हणून त्याने स्वतःला देवासमान केले होते. १९ यावरुन येशूने त्यांना उत्तर दिले; “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, पुत्र पित्याला जे काही करताना पाहतो त्यावाचून काहीही त्यास स्वत: होऊन करता येत नाही; कारण तो जे काही करतो ते पुत्रही तसेच करतो. २० कारण पिता पुत्रावर प्रीती करतो आणि तो स्वत: जे काही करतो ते त्यास दाखवतो आणि तुम्ही आश्चर्य करावे म्हणून तो याहून मोठी कामे त्यास दाखवील. २१ कारण पिता जसा मरण पावलेल्यांना उठवून जिवंत करतो तसा पुत्रही पाहिजे त्यांना जिवंत करतो. २२ पिता कोणाचा न्याय करीत नाही, तर न्याय करण्याचे सर्व काम त्याने पुत्राकडे सोपवून दिले आहे. २३ यासाठी की जसा पित्याचा सन्मान करतात तसा पुत्राचाही सन्मान सर्वांनी करावा. जो पुत्राचा सन्मान करत नाही तो, ज्याने मला पाठवले, त्या पित्याचा सन्मान करत नाही. २४ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो माझे वचन ऐकतो आणि ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे आणि त्याच्यावर न्यायाचा प्रसंग येणार नाही; तो मरणातून जीवनात पार गेला आहे. **(aiōnios g166)** २५ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो की, मरण पावलेले लोक देवाच्या पुत्राचा आवाज ऐकतील व जे ऐकतील ते जिवंत होतील, अशी वेळ येत आहे, किंबहुना आता आलीच आहे. २६ कारण पित्याच्या ठायी जसे स्वतःचे जीवन आहे तसे पुत्राच्या ठायीही स्वतःचे जीवन असावे असे त्याने त्यास दिले. २७ आणि तो मनुष्याचा पुत्र आहे, या कारणास्तव न्यायनिवाडा करण्याचा अधिकारही त्यास दिला. २८ त्याचे आश्चर्य करू नका; कारण जेव्हा कबरात असलेले सर्व त्याचा आवाज ऐकतील अशी घटका येत आहे, २९ आणि ज्याने सत्कर्मे केली ते जीवनाच्या पुनरुत्थानासाठी व ज्यांनी दुष्कर्मे केली ते न्यायाच्या पुनरुत्थानासाठी बाहेर येतील. ३० मला स्वत: होऊन काही करता येत नाही. जसे मी ऐकतो तसा न्यायनिवाडा करतो आणि माझा निवाडा योग्य आहे कारण मी स्वतःच्या इच्छेप्रमाणे नाही तर ज्याने मला पाठवले त्याच्या इच्छेप्रमाणे करायला पाहतो. ३१ मी जर स्वतःविषयी साक्ष दिली तर माझी साक्ष खरी नाही; ३२ माझ्याविषयी साक्ष देणारा दुसरा आहे; आणि मला माहीत आहे की, माझ्याविषयी तो साक्ष देतो ती साक्ष खरी आहे. ३३ तुम्ही योहानाकडे पाठवून विचारले व त्याने सत्याविषयी साक्ष दिली. ३४ पण मी मनुष्याची साक्ष मान्य करीत नाही, तथापि तुम्हास तारण प्राप्त व्हावे म्हणून मी हे सांगतो. ३५ तो जळता व प्रकाशणारा दिवा होता; आणि तुम्ही काही काळ त्याच्या प्रकाशात आनंद करण्यास मान्य झालात. ३६ परंतु माझ्याजवळ जी साक्ष आहे ती योहानाच्या साक्षीपेक्षा मोठी आहे, कारण जी कार्ये सिद्धीस नेण्याचे पित्याने माझ्याकडे सोपवले आहे, म्हणजे जी कार्ये मी करतो तीच माझ्याविषयी साक्ष देतात की, पित्याने मला पाठवले आहे. ३७ आणखी ज्या पित्याने मला पाठवले आहे त्यानेच माझ्याविषयी साक्ष दिली आहे. तुम्ही कधीही त्याची वाणी ऐकली नाही व त्याचे

स्वरूपही पाहिलेले नाही. ३८ त्याचे वचन तुम्ही आपणांमध्ये दृढ
राखले नाही, कारण ज्याला त्याने पाठवले त्याच्यावर तुम्ही
विश्वास ठेवला नाही? ३९ तुम्ही शास्त्रलेख शोधता, कारण
तुम्ही असे मानता की, त्याद्वारे आपल्याला सार्वकालिक जीवन
मिळेल आणि तेच शास्त्रलेख माझ्याविषयी साक्ष देणारे आहेत.
(aiōnios g166) ४० पण तुम्ही आपल्याला जीवन मिळावे म्हणून
माझ्याकडे येऊ इच्छीत नाही. ४१ मी मनुष्याकडून प्रशंसा करून
घेत नाही. ४२ परंतु मी तुम्हास ओळखले आहे की, तुमच्यात
देवाविषयी प्रीती नाही. ४३ मी आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या
नावाने आलो आहे पण तुम्ही माझा स्वीकार करत नाही; दुसरा
कोणी स्वतःच्या नावाने आला तर तुम्ही त्याचा स्वीकार कराल.
४४ जे तुम्ही एकमेकांकडून प्रशंसा करून घेता आणि जो एकच
देव आहे त्याच्याकडून प्रशंसा करून घेण्याची खटपट करत
नाही, त्या तुम्हास विश्वास ठेवता येणे कसे शक्य आहे? ४५ मी
पित्यासमोर तुमच्यावर आरोप करीन, असे मानू नका. तुम्ही
ज्याच्यावर आशा ठेवता तो मोशेच तुमच्यावर आरोप लावणार
आहे; ४६ कारण तुम्ही मोशेवर विश्वास ठेवला असता तर
माझ्यावर विश्वास ठेवला असता, कारण त्याने माझ्याविषयी
लिहिले आहे. ४७ पण तुम्ही त्याच्या लिखाणावर विश्वास ठेवत
नाही, तर माझ्या वचनांवर कसा विश्वास ठेवाल?”

६ या गोष्टी झाल्यानंतर येशू गालीलच्या सरोवराच्या दुसऱ्या
बाजूस गेला ज्याला तिबिर्य सरोवरसुद्धा म्हणतात. २ तेव्हा
मोठा लोकसमुदाय त्याच्या मागोमाग चालला, कारण आजारी
असलेल्यांवर तो जी चिन्हे करीत होता ती त्यांनी पाहिली होती.
३ येशू डोंगरावर जाऊन तेथे आपल्या शिष्यांबरोबर बसला. ४
आता वल्हांडण हा यहूद्यांचा सण जवळ आला होता. ५ तेव्हा
येशू दृष्टी वर करून व लोकांचा जमाव आपल्याकडे येत आहे
असे पाहून फिलिप्पाला म्हणाला, “आपण या लोकांस खायला
भाकरी कोठून विकत आणणार?” ६ हे तर त्याने त्याची
परीक्षा पाहण्याकरता म्हटले; कारण आपण काय करणार
आहोत हे त्यास ठाऊक होते. ७ फिलिप्पाने त्यास उत्तर दिले,
“त्यांच्यातल्या प्रत्येकाने थोडे थोडे घेतले तरी दोनशे चांदीच्या
नाण्याच्या भाकरी पुरणार नाहीत.” ८ त्याच्या शिष्यांतला
एकजण, शिमोन पेत्राचा भाऊ अंद्रिया त्यास म्हणाला, ९
“येथे एक लहान मुलगा आहे. त्याच्याजवळ पाच जवाच्या
भाकरी आणि दोन मासळ्या आहेत; परंतु इतक्यांना त्या कशा
पुरणार?” १० येशू म्हणाला, “लोकांस बसवा.” त्या जागी
पुष्कळ गवत होते, तेव्हा तेथे जे सुमारे पाच हजार पुरूष होते
ते बसले. ११ येशूने त्या पाच भाकरी घेतल्या आणि त्याने
उपकार मानल्यावर त्या बसलेल्याना वाटून दिल्या. तसेच त्या
मासळ्यांतून त्यांना हवे होते तितके दिले. १२ ते तृप्त झाल्यावर
त्याने आपल्या शिष्यांना सांगितले, “उरलेले तुकडे गोळा करा,
म्हणजे काही वाया जाऊ नये.” १३ मग जेवणाऱ्यांना पुरे
झाल्यावर त्यांनी जवाच्या पाच भाकरींचे उरलेले तुकडे गोळा
करून बारा टोपल्या भरल्या. १४ तेव्हा त्याने केलेले चिन्ह
पाहून ती माणसे म्हणू लागली, “जगात जो संदेष्टा येणार आहे
तो खरोखर हाच आहे.” १५ मग ते येऊन आपणास राजा
करण्याकरिता बळजबरीने धरण्याच्या बेतात आहेत हे ओळखून
येशू पुन्हा डोंगरावर एकटाच निघून गेला. १६ संध्याकाळ
झाल्यावर त्याचे शिष्य खाली सरोवराकडे गेले; १७ आणि एका
तारवात बसून सरोवराच्या दुसऱ्या बाजूस कफर्णहूमकडे जाऊ
लागले. इतक्यात अंधार झाला होता आणि येशू त्यांच्याकडे
आला नव्हता. १८ आणि मोठा वारा सुटून सरोवर खवळू लागले
होते. १९ मग त्यांनी सुमारे सहा किलोमीटर वल्हवून गेल्यावर
येशूला पाण्यावरून तारवाजवळ चालत येताना पाहिले आणि
त्यांना भय वाटले. २० पण तो त्यांना म्हणाला, “मी आहे, भिऊ
नका.” २१ म्हणून त्यास तारवात घेण्याची त्यांना इच्छा झाली.
तेवढ्यात त्यांला जायचे होते त्याठिकाणी तारू किनाऱ्यास
लावले. २२ दुसऱ्या दिवशी जो लोकसमुदाय सरोवराच्या दुसऱ्या
बाजूस उभा होता त्यांने पाहिले की, ज्या लहान होडीत त्याचे
शिष्य बसले होते त्याच्याशिवाय तेथे दुसरे तारू नव्हते आणि
येशू आपल्या शिष्यांबरोबर त्या तारवावर चढला नव्हता. तर
त्याचे शिष्य मात्र निघून गेले होते. २३ तरी प्रभूने उपकार
मानल्यावर त्यांनी जेथे भाकर खाल्ली त्या ठिकाणाजवळ
तिबिर्याहून दुसरी लहान तारवे आले होते. २४ तेथे येशू नाही व
त्याचे शिष्यही नव्हते हे जेव्हा लोकांनी बघितले तेव्हा त्यांनीही
होड्या घेतल्या व येशूला शोधीत ते कफर्णहूमला आले. २५
आणि तो त्यांना सरोवराच्या पलीकडे भेटला तेव्हा ते त्यास
म्हणाले, “रब्बी, आपण इकडे कधी आलात?” २६ येशूने त्यांना
उत्तर देऊन म्हटले, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, तुम्ही चिन्हे
बघितलीत म्हणून नाही, पण भाकरी खाऊन तृप्त झालात
म्हणून माझा शोध करता. २७ नष्ट होणाऱ्या अन्नासाठी श्रम करू
नका, पण सार्वकालिक जीवनाकरता, टिकणाऱ्या अन्नासाठी
श्रम करा. मनुष्याचा पुत्र ते तुम्हास देईल, कारण त्याच्यावर
देवपित्याने शिक्का मारला आहे.” (aiōnios g166) २८ तेव्हा ते
त्यास म्हणाले, “आम्ही देवाची कामे करावीत म्हणून काय
करावे?” २९ येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “देवाचे काम
हेच आहे की, ज्याला त्याने पाठवले आहे त्याच्यावर तुम्ही
विश्वास ठेवावा.” ३० म्हणून ते त्यास म्हणाले, असे कोणते
चिन्ह आपण दाखवता की ते बघून आम्ही आपल्यावर विश्वास
ठेवावा? आपण कोणते कृत्य करता? ३१ आमच्या पूर्वजांनी
अरण्यात मान्ना खाल्ला; पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की,
‘त्याने त्यास स्वर्गातून भाकर खाण्यास दिली.’ ३२ तेव्हा येशू

त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, मोशेने तुम्हास
स्वर्गातील भाकर दिली असे नाही, तर माझा पिता स्वर्गातून
येणारी खरी भाकर तुम्हास देतो. ३३ कारण जी स्वर्गातून उतरते
व जगाला जीवन देते तीच देवाची भाकर होय.” ३४ तेव्हा
ते त्यास म्हणाले, “प्रभूजी, ही भाकर आम्हास नित्य द्या.”
३५ तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “मीच जीवनाची भाकर आहे.
माझ्याकडे जो येतो त्यास कधीही भूक लागणार नाही आणि जो
माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्यास कधीही तहान लागणार नाही.
३६ परंतु तुम्ही मला पाहीले असताही विश्वास ठेवत नाही असे
मी तुम्हास सांगितले. ३७ पिता जे मला देतो ते सर्व माझ्याकडे
येईल आणि माझ्याकडे जो येतो त्यास मी कधीच घालवणार
नाही. ३८ कारण मी स्वर्गातून आलो तो स्वतःच्या इच्छेप्रमाणे
करायला नाही, पण ज्याने मला पाठवले त्याच्या इच्छेप्रमाणे
करायला आलो आहे. ३९ आणि ज्याने मला पाठवले त्याची
इच्छा हीच आहे की, त्याने मला जे सर्व दिले आहे त्यातून मी
काहीही हरवू नये, पण शेवटच्या दिवशी मी ते उठवावे. ४०
माझ्या पित्याची इच्छा हीच आहे की, जो कोणी पुत्राला पाहून
त्याच्यावर विश्वास ठेवतो, त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त
व्हावे; त्यास मीच शेवटच्या दिवशी उठवीन.” (aiōnios g166) ४१
“मी स्वर्गातून उतरलेली भाकर आहे” असे तो म्हणाला म्हणून
यहूदी त्याच्याविषयी कुरकुर करू लागले. ४२ तेव्हा ते म्हणाले,
“हा येशू योसेफाचा मुलगा नाही काय? याच्या पित्याला आणि
आईला आम्ही ओळखतो. आता हा कसे म्हणतो, मी स्वर्गातून
उतरलो आहे?” ४३ येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “तुम्ही
आपआपल्यात कुरकुर करू नका. ४४ ज्याने मला पाठवले आहे
त्या पित्याने आकर्षिल्याशिवाय कोणीही माझ्याकडे येऊ शकत
नाही. त्यास शेवटल्या दिवशी मी उठवीन. ४५ संदेष्ट्यांच्या
ग्रंथात लिहीले आहे की, ‘ते सगळे देवाने शिकवलेले असे
होतील’, जो पित्याकडून ऐकून शिकला आहे तो माझ्याकडे
येतो. ४६ जो देवापासून आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे.
त्याच्याशिवाय कोणी पित्याला पाहिले आहे असे नाही. ४७ मी
तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक
जीवन प्राप्त झाले आहे. (aiōnios g166) ४८ मीच जीवनाची
भाकर आहे. ४९ तुमच्या पूर्वजांनी रानात मान्ना खाल्ला आणि
ते मरण पावले. ५० पण स्वर्गातून उतरणारी भाकर अशी आहे
की ती जर कोणी खाल्ली तर तो मरणार नाही. ५१ स्वर्गातून
उतरलेली जिवंत भाकर मीच आहे. या भाकरीतून जो कोणी
खाईल तो सर्वकाळ जगेल. जी भाकर मी देईन ती माझा देह
असून ती जगाच्या जीवनासाठी आहे.” (aiōn g165) ५२ तेव्हा
यहूद्यांनी आपआपल्यात वाद वाढवून म्हटले, “हा आम्हास
आपला देह कसा खायला देऊ शकेल?” ५३ यावरुन येशू त्यांना
म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राचा
देह खाल्ला नाही व त्याचे रक्त प्याला नाही तर तुमच्यामध्ये
जीवन नाही. ५४ जो माझा देह खातो आणि माझे रक्त पितो
त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे आणि मीच त्यास
शेवटल्या दिवशी पुन्हा उठवीन. (aiōnios g166) ५५ कारण माझा
देह खरे खाद्य आहे आणि माझे रक्त खरे पेय आहे. ५६ जो माझा
देह खातो आणि माझे रक्त पितो तो माझ्यात राहतो आणि
मी त्याच्यात राहतो. ५७ जसे जिवंत पित्याने मला पाठवले
आणि मी जसा पित्यामुळे जगतो, तसे जो मला खातो तोसुध्दा
माझ्यामुळे जगेल. ५८ स्वर्गातून उतरलेली भाकर हीच आहे.
तुमच्या पूर्वजांनी भाकर खाल्ली तरी ते मरण पावले. हे तसे
नाही. ही भाकर जो खातो तो सर्वकाळ जगेल.” (aiōn g165) ५९
कफर्णहूमात शिक्षण देत असताना त्याने सभास्थानात या गोष्टी
सांगितल्या. ६० त्याच्या शिष्यांतील पुष्कळांनी हे ऐकून म्हटले,
“हे वचन कठीण आहे; हे कोण ऐकून घेऊ शकतो?” ६१
आपले शिष्य याविषयी कुरकुर करीत आहे हे मनात ओळखून
येशू त्यांना म्हणाला, “ह्यामुळे तुम्ही अडखळता काय? ६२
मनुष्याच्या पुत्राला तो आधी होता जेथे होता तेथे जर वर
चढताना पाहाल तर? ६३ आत्मा जीवन देणारा आहे, देहापासून
काही लाभ घडवीत नाही. मी तुमच्याशी बोललो ती वचने आत्मा
आणि जीवन अशी आहेत. ६४ तरी विश्वास ठेवत नाहीत असे
तुम्हामध्ये कित्येक आहेत” कारण कोण विश्वास ठेवत नाही
आणि आपल्याला कोण धरून देईल, हे येशू पहिल्यापासून
जाणत होता. ६५ तो म्हणाला, “म्हणून मी तुम्हास म्हणले
की, कोणीही मनुष्य, त्यास पित्याने ते दिल्याशिवाय, तो
माझ्याकडे येऊ शकत नाही.” ६६ त्यानंतर, त्याच्या शिष्यांतले
पुष्कळजण परत गेले आणि ते पुन्हा कधी त्याच्याबरोबर चालले
नाहीत. ६७ तेव्हा येशू बाराजणांना म्हणाला, “तुमची पण
जायची इच्छा आहे काय?” ६८ तेव्हा शिमोन पेत्राने त्यास
उत्तर दिले, “प्रभू, आम्ही कोणाकडे जाणार? सार्वकालिक
जीवनाची वचने तर आपणाकडे आहेत. (aiōnios g166) ६९
आणि आम्ही विश्वास ठेवला आहे आणि जाणतो की, आपण
देवाचे पवित्र पुरूष आपण आहात.” ७० येशूने त्यांना उत्तर
दिले, “मी तुम्हा बाराजणांना निवडून घेतले नाही काय? तरी
तुमच्यातील एकजण सैतान आहे.” ७१ हे त्याने शिमोनाचा
पुत्र यहूदा इस्कार्योत याच्याविषयी म्हणले होते; कारण बारा
जणांतला तो एक असून त्यास धरून देणार होता.

७ यानंतर येशू गालील प्रांतात फिरू लागला, कारण यहूदी
अधिकारी त्यास ठार मारायला पाहत होते. म्हणून त्यास
यहूदीया प्रांतात फिरावेसे वाटले नाही. २ यहूद्यांचा मंडपाचा
सण जवळ आला होता. ३ म्हणून त्याचे भाऊ त्यास म्हणाले,
“तू इथून नीघ आणि यहूदीया प्रांतात जा, म्हणजे तू करतोस

ती तुझी कामे तुझ्या शिष्यांनीही पाहावीत. ४ जो कोणी
प्रसिद्ध होऊ पाहतो तो गुप्तपणे काही करत नाही. तू या गोष्टी
करीत असशील तर स्वत: जगाला प्रकट हो.” ५ कारण त्याचे
भाऊही त्याच्यावर विश्वास ठेवत नव्हते. ६ त्यावरून येशू त्यांना
म्हणाला, “सणाला जाण्याची माझी वेळ अजून आलेली नाही;
तुमची वेळ तर सर्वदा सिद्ध आहे. ७ जगाने तुमचा द्वेष करवा हे
शक्य नाही; पण ते माझा द्वेष करते, कारण मी त्याच्याविषयी
साक्ष देतो की, त्यांची कामे वाईट आहेत. ८ तुम्ही सणाला वर
जा. मी या सणाला आताच वर जात नाही कारण माझी वेळ
अजून पूर्ण झालेली नाही.” ९ असे त्यांना सांगून तो गालील
प्रांतात राहिला. १० पण त्याचे भाऊ सणाला वर गेल्यानंतर
तोसुध्दा, उघडपणे न जाता गुप्तपणे वर गेला. ११ तेव्हा, यहूदी
त्यास सणात शोधीत होते आणि म्हणत होते, “तो आहे तरी
कोठे?” १२ आणि लोकांतही त्याच्याविषयी पुष्कळ कुजबुज
सुरू झाली. कोणी म्हणत होते, “तो चांगला आहे:” दुसरे कोणी
म्हणत होते, “नाही, तो लोकांस फसवतो.” १३ तरी यहूद्यांच्या
भीतीमुळे कोणीही त्याच्याविषयी उघडपणे बोलत नसे. १४ मग
सण अर्धा आटोपल्यावर येशू वर परमेश्वराच्या भवनात जाऊन
शिक्षण देऊ लागला. १५ तेव्हा यहूदी आश्चर्य करून म्हणू लागले,
“शिकल्यावाचून याला विद्या कशी आली?” १६ त्यावरून येशूने
त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “माझी शिकवण माझी नाही तर
ज्याने मला पाठविले त्याची आहे. १७ जो कोणी त्याच्या
इच्छेप्रमाणे करण्याची इच्छा बाळगील त्यालाही शिकवण
देवापासून आहे किंवा मी आपल्या मनाचे बोलतो हे समजेल.
१८ जो आपल्या मनाचे बोलतो, तो स्वत:चाच गौरव करतो, परंतु
आपणाला ज्याने पाठवले त्याचे गौरव जो पाहतो तो मनुष्य
खरा आहे व त्याच्यामध्ये अनीती नाही. १९ मोशेने तुम्हास
नियमशास्त्र दिले की नाही? तर तुम्ही कोणीही नियमशास्त्र
पाळीत नाही. तुम्ही मला ठार मारायला का पाहता?” २०
लोकांनी त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तुला भूत लागले आहे.
तुला ठार मारायला कोण पाहतो?” २१ येशूने त्यांना उत्तर
देऊन म्हटले, “मी एक कृत्य केले व त्यामुळे तुम्ही सर्व आश्चर्य
करता. २२ मोशेने तुम्हास सुंता लावून दिली (तरी ती मोशेपासून
नाही, पण पूर्वजांपासून आहे.) आणि तुम्ही शब्बाथ दिवशी
मनुष्याची सुंता करता. २३ मोशेचे नियमशास्त्र मोडू नये म्हणून
मनुष्याची सुंता जर शब्बाथ दिवशी होते तर, तर मी शब्बाथ
दिवशी एका मनुष्यास अगदी बरे केले यामुळे तुम्ही माझ्यावर
रागावता काय? २४ तोंड पाहून न्याय करू नका तर यथार्थ
न्याय करा.” २५ यावरुन यरूशलेमकरांपैकी कित्येकजण म्हणू
लागले, “ज्याला ठार मारायला पाहतात तो हाच ना? २६ पाहा,
तो उघडपणे बोलत आहे आणि ते त्यास काहीच बोलत नाहीत.
हाच ख्रिस्त आहे, हे खरोखर अधिकाऱ्यांना कळले आहे काय?
२७ तरी हा कुठला आहे हे आम्हास ठाऊक आहे; पण ख्रिस्त
येईल तेव्हा तो कोठला आहे हे कोणालाही कळणार नाही.” २८
यावरुन येशू परमेश्वराच्या भवनात शिक्षण देत असता मोठ्याने
म्हणाला, “तुम्ही मला ओळखता आणि मी कुठला आहे हे
तुम्ही जाणता; तरीही मी आपण होऊन आलो नाही; ज्याने मला
पाठवले तो खरा आहे त्यास तुम्ही ओळखत नाही. २९ मी तर
त्यास ओळखतो, कारण मी त्याच्यापासून आहे व त्याने मला
पाठवले आहे.” ३० यावरुन ते त्यास धरण्यास पाहत होते,
तरी कोणी त्याच्यावर हात टाकला नाही, कारण त्याची वेळ
अजून आली नव्हती. ३१ तेव्हा लोकसमुदायातील पुष्कळांनी
त्याच्यावर विश्वास ठेवला व ते म्हणू लागले, “ख्रिस्त येईल
तेव्हा याने केलेल्या चिन्हांपेक्षा तो काही अधिक काय करणार
आहे?” ३२ लोकसमुदाय त्याच्याविषयी अशी कुजबुज करत
आहे हे परूश्यांच्या कानावर गेले आणि मुख्य याजक लोक
व परूश्यांनी त्यास धरण्यास कामदार पाठवले. ३३ यावरुन
येशू त्यांना म्हणाला, “मी आणखी थोडा वेळ तुमच्याबरोबर
आहे मग ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे मी निघून जाणार
आहे. ३४ तुम्ही माझा शोध कराल तरी मी तुम्हास सापडणार
नाही आणि जेथे मी असेन तेथे तुम्ही येऊ शकणार नाही.” ३५
यामुळे यहूदी आपसात म्हणाले, “हा आपल्याला सापडणार
नाही असा हा कोठे जाईल? हा ग्रीकमधील आपल्या पांगलेल्या
यहूदी लोकांस जाऊन त्यांस शिकवील काय? ३६ हा जे म्हणतो
की, ‘तुम्ही माझा शोध कराल आणि मी तुम्हास सापडणार
नाही आणि मी असेन तिथे तुम्ही येऊ शकणार नाही,’ हे
म्हणणे काय आहे?” ३७ मग सणाच्या शेवटल्या दिवशी म्हणजे
मोठ्या दिवशी, येशू उभा राहून मोठ्याने म्हणाला, “कोणी
तहानलेला असेल तर त्याने माझ्याकडे यावे आणि प्यावे. ३८ जो
माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याच्या अंत:करणातून शास्त्रलेखात
सांगितल्याप्रमाणे जिवंत पाण्याच्या नद्या वाहतील.” ३९
ज्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला त्यांना जो आत्मा मिळणार
होता, त्याच्याविषयी त्याने हे म्हटले. तोपर्यंत पवित्र आत्मा
दिलेला नव्हता, कारण अजून येशूचे गौरव झाले नव्हते. ४०
लोकसमुदायातील कित्येकजण हे शब्द ऐकून म्हणत होते,
“खरोखर, हा तो संदेष्टा आहे.” ४१ कित्येक म्हणाले, “हा
ख्रिस्त आहे.” दुसरे कित्येक म्हणाले, “ख्रिस्त गालील प्रांतातून
येणार आहे काय? ४२ दाविदाच्या वंशाचा आणि ज्या गावात
दावीद होता त्या बेथलेहेमातून ख्रिस्त येईल अस शास्त्रलेख
म्हणत नाही काय?” ४३ यावरुन त्याच्यामुळे लोकात फूट
झाली. ४४ त्यांच्यातील कित्येकजण त्यास धरायला पाहत होते,
तरी कोणी त्याच्यावर हात टाकले नाहीत. ४५ मग कामदार
मुख्य याजकांकडे व परूश्यांकडे आले, तेव्हा ते त्यांना म्हणाले,
“तुम्ही त्यास का आणले नाही?” ४६ कामदारांनी उत्तर दिले,

“कोणीही मनुष्य त्याच्यासारखा कधी बोलला नाही.” ४७ तेव्हा
परूश्यांनी त्यांना उत्तर दिले, “तुम्हीपण फसलात काय? ४८
अधिकाऱ्यांपैकी किंवा परूश्यांपैकी कोणी त्याच्यावर विश्वास
ठेवला आहे काय? ४९ पण हा जो लोकसमुदाय नियमशास्त्र
जाणत नाही तो शापित आहे.” ५० पूर्वी त्याच्याकडे आलेला
आणि त्यांच्यातला एक असलेला निकदेम त्यांना म्हणाला. ५१
“एखाद्या मनुष्याचे ऐकण्याअगोदर आणि तो काय करतो याची
माहीती करून घेतल्यावाचून आपले नियमशास्त्र त्याचा न्याय
करते काय?” ५२ त्यांनी त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तुम्हीपण
गालील प्रांतातले आहात काय? शोधा आणि बघा, कारण
गालील प्रांतातून संदेष्टा उद्भवत नाही.” ५३ मग ते सर्वजण
आपआपल्या घरी गेले.

८ येशू जैतूनाच्या डोंगराकडे गेला, २ नंतर पहाटेस तो पुन्हा
परमेश्वराच्या भवनात आला, तेव्हा सर्व लोक त्याच्याकडे
आले आणि तो बसून त्यांना शिकवू लागला. ३ तेव्हा व्यभिचार
करत असतांना धरलेल्या एका स्त्रीला नियमशास्त्राचे शिक्षक
व परूशी यांनी त्याच्याकडे आणले व तिला मध्यभागी उभे
करून ते त्यास म्हणाले, ४ “गुरूजी, ही स्त्री व्यभिचार करीत
असताना धरण्यात आली. ५ मोशेने नियमशास्त्रात आम्हास
अशी आज्ञा दिली आहे की, अशांना दगडमार करावी, तर
आपण हिच्याविषयी काय म्हणता?” ६ त्यास दोष लावायला
आपणास काहीतरी मिळावे म्हणून त्याची परीक्षा पाहण्याकरता
ते असे म्हणाले. पण येशू खाली आणून आपल्या बोटाने
जमिनीवर लिहू लागला. ७ आणि ते त्यास एकसारखे विचारत
असता तो उठून त्यांना म्हणाला, “तुमच्यात जो कोणी निष्पाप
असेल त्याने प्रथम तिच्यावर एक दगड टाकावा.” ८ मग तो
पुन्हा खाली ओणवून जमिनीवर लिहू लागला. ९ हे शब्द ऐकून
वृद्धातल्या वृद्धापासून तो सरळ शेवटल्या मनुष्यापर्यंत ते सर्व
एकामागून एक निघून गेले, येशू एकटा राहिला आणि ती स्त्री
मध्यभागी उभी होती. १० नंतर येशू उठला व त्या स्त्रीशिवाय
तेथे कोणीही नाही असे पाहून तिला म्हणाला, “मुली, तुला
दोष देणारे कोठे आहेत? तुला कोणी दंड ठरवला नाही काय?”
११ ती म्हणाली, “प्रभूजी, कोणी नाही.” तेव्हा येशू तिला
म्हणाला, “मी देखील तुला दोषी ठरवीत नाही; जा, यापुढे
पाप करू नको.” १२ पुढे येशू पुन्हा त्यांना म्हणाला, “मीच
जगाचा प्रकाश आहे; जो मला अनुसरतो तो अंधारात चालणारच
नाही, तर त्याच्याजवळ जीवनाचा प्रकाश राहील.” १३ यावरुन
परूशी त्यास म्हणाले, “तुम्ही स्वत:विषयी साक्ष देता, तुमची
साक्ष खरी नाही.” १४ येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “मी
स्वत:विषयी साक्ष दिली तरी माझी साक्ष खरी आहे, कारण मी
कोठून आलो आणि कोठे जाणार हे मला माहीत आहे; पण मी
कोठून आलो आणि कोठे जाणार हे तुम्हास माहीत नाही. १५
तुम्ही देहानुसार न्याय करता; मी कुणाचा न्याय करीत नाही.
१६ आणि जरी मी कोणाचा न्याय करतो, तरी माझा न्याय खरा
आहे कारण मी एकटा नाही तर मी आहे व ज्याने मला पाठवले
तोसुध्दा आहे. १७ तुमच्या नियमशास्त्रात असे लिहिले आहे
की, दोघा मनुष्यांची साक्ष खरी आहे. १८ मी स्वत:विषयी साक्ष
देणारा आहे आणि ज्या पित्याने मला पाठवले आहे तोसुध्दा
माझ्याविषयी साक्ष देतो.” १९ यावरुन ते त्यास म्हणाले,
“तुमचा पिता कोठे आहे?” येशूने उत्तर दिले, “तुम्ही मला किंवा
माझ्या पित्यालाही ओळखत नाही. तुम्ही मला ओळखले असते
तर माझ्या पित्यालाही ओळखले असते.” २० तो परमेश्वराच्या
भवनात शिकवीत असताही वचने जामदारखान्यात बोलला;
पण कोणीही त्याच्यावर हात टाकले नाहीत, कारण त्याची वेळ
अजून आलेली नव्हती. २१ पुन्हा तो त्यांना म्हणाला, “मी निघून
जातो आणि तुम्ही माझा शोध कराल व तुम्ही आपल्या पापात
मराल, मी जेथे जातो तिकडे तुम्ही येऊ शकत नाही.” २२
यावर यहूदी म्हणाले, “हा आत्महत्या करणार काय? कारण हा
म्हणतो की, मी जाईन तिथे तुम्हास येता येणार नाही.” २३
तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही खालचे आहात, मी वरचा आहे;
तुम्ही या जगाचे आहा, मी या जगाचा नाही. २४ म्हणून मी
तुम्हास सांगितले की, तुम्ही तुमच्या पापात मराल; कारण, मी
तो आहे असा तुम्ही विश्वास न धरल्यास तुम्ही आपल्या पापात
मराल.” २५ यावरुन ते त्यास म्हणाले, “तू कोण आहेस?”
येशू त्यांना म्हणाला, “पहिल्यापासून तुम्हास जे सांगत आलो
तेच नाही का? २६ मला तुमच्याविषयी पुष्कळ बोलायचे आहे
व न्यायनिवाडा करायचा आहे, पण ज्याने मला पाठवले तो
खरा आहे आणि ज्या गोष्टी मी त्याच्याकडून ऐकल्या त्या मी
जगाला सांगतो.” २७ तो त्यांच्याशी पित्याविषयी बोलत होता
हे त्यांना कळले नाही. २८ तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही
जेव्हा मनुष्याच्या पुत्राला उंच कराल तेव्हा तुम्हास हे कळेल
की तो मी आहे आणि मी स्वत: काही करीत नाही तर पित्याने
मला सांगितल्याप्रमाणे मी हे करतो. २९ ज्याने मला पाठवले
तो माझ्याबरोबर आहे; त्याने मला एकटे सोडले नाही; कारण
मी नेहमी त्यास आवडणाऱ्या गोष्टी करतो.” ३० येशू हे बोलत
असता पुष्कळ जणांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला. ३१ ज्या
यहूद्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला त्यांना येशू म्हणाला, “तुम्ही
माझ्या वचनात राहिला तर खरोखर माझे शिष्य आहात. ३२
तुम्हास सत्य समजेल आणि सत्य तुम्हास बंधनमुक्त करील.”
३३ त्यांनी त्यास उत्तर दिले, “आम्ही अब्राहामाचे वंशज आहोत
आणि कधीही कोणाचे दास झालो नाही. तुम्ही आम्हास कसे
म्हणता की, तुम्ही स्वतंत्र केले जाल?” ३४ येशूने त्यांना उत्तर
दिले, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो कोणी पाप करतो तो

पापाचा दास आहे. ३५ दास सर्वकाळ घरात राहत नाही; पुत्र
सर्वकाळ घरात राहत. (aiōn g165) ३६ म्हणून जर पुत्राने तुम्हास
बंधनमुक्त केले तर तुम्ही, खरोखर, बंधनमुक्त व्हाल. ३७ मी
जाणतो की, तुम्ही अब्राहामाचे वंशज आहात, तरी तुमच्यामध्ये
माझ्या वचनाला जागा नाही, म्हणून तुम्ही मला जीवे मारायला
पाहता. ३८ मी पित्याजवळ जे पाहिले ते बोलतो, तसेच तुम्ही
आपल्या पित्याकडून जे ऐकले ते करता.” ३९ त्यांनी त्यास
उत्तर दिले, “अब्राहाम आमचा पिता आहे.” येशू त्यांना म्हणाला,
“तुम्ही अब्राहामाची मुले आहात तर अब्राहामाची कृत्ये कराल.
४० परंतु ज्याने देवापासून ऐकलेले सत्य तुम्हास सांगितले
त्या मनुष्यास म्हणजे मला तुम्ही आता ठार मारायला पाहता.
अब्राहामाने असे केले नाही. ४१ तुम्ही आपल्या पित्याच्या कृत्ये
करता.” ते त्यास म्हणाले, “आमचा जन्म व्यभिचारापासून
झाला नाही. आम्हास एकच पिता म्हणजे देव आहे.” ४२ येशूने
त्यांना म्हटले, “देव जर तुमचा पिता असता तर तुम्ही माझ्यावर
प्रीती केली असती; कारण मी देवापासून निघालो व आलो,
मी स्वतः होऊन आलो नाही, पण त्याने मला पाठवले. ४३
तुम्ही माझे बोलणे का समजून घेत नाही? याचे कारण हेच
की, तुमच्याकडून माझे वचन ऐकवत नाही. ४४ तुम्ही आपला
पिता सैतान यापासून झाला आहात आणि तुमच्या पित्याच्या
वासनांप्रमाणे करू पाहता. तो प्रारंभापासून मनुष्य घात करणारा
होता आणि तो सत्यात टिकला नाही, कारण त्याच्यामध्ये सत्य
नाही. तो जेव्हा खोटे बोलतो तेव्हा तो स्वतःचे बोलतो, कारण तो
लबाड व लबाडीचा पिता आहे. ४५ पण मी तुम्हास खरे सांगतो
म्हणून तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवत नाही. ४६ तुमच्यातला
कोण मला पापी ठरवतो? मी खरे सांगत असता तुम्ही माझ्यावर
का विश्वास ठेवत नाही? ४७ देवापासून असणारा देवाची वचने
ऐकतो. तुम्ही देवापासून नाही म्हणून तुम्ही ऐकत नाही.” ४८
यहूद्यांनी त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तुम्ही शोमरोनी आहात व
तुम्हास भूत लागले आहे, हे जे आम्ही म्हणतो ते बरोबर आहे
की नाही?” ४९ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “मला भूत लागले
नाही; तर मी आपल्या पित्याचा सन्मान करतो आणि तुम्ही
माझा अपमान करता. ५० मी स्वतःचे गौरव करू पाहत नाही; ते
पाहणारा व न्यायनिवाडा करणारा आहेच. ५१ मी तुम्हास खरे
खरे सांगतो, जर कोणी माझे वचने पाळील तर त्यास मरणाचा
अनुभव कधीही येणार नाही.” (aiōn g165) ५२ यहूदी लोक
त्यास म्हणाले, “आता आम्हास कळले की, तुम्हास भूत लागले
आहे. अब्राहाम मरण पावला आणि संदेष्टेही मरण पावले; आणि
तुम्ही म्हणता की, कोणी माझे वचन पाळील तर तो कधी मरण
अनुभवणार नाही. (aiōn g165) ५३ आमचा पिता अब्राहाम मरण
पावला; त्याच्यापेक्षा तुम्ही मोठे आहात काय? आणि संदेष्टेही
मरण पावले; तुम्ही स्वतःला काय समजता?” ५४ येशूने उत्तर
दिले, “मी स्वतःचे गौरव केले तर माझे गौरव काहीच नाही,
माझे गौरव करणारा माझा स्वर्गीय पिता आहे, तो आमचा देव
आहे असे तुम्ही त्याच्याविषयी म्हणता. ५५ तरी तुम्ही त्यास
ओळखले नाही, मी त्यास ओळखतो आणि मी त्यास ओळखत
नाही असे जर मी म्हणेन, तर मी तुमच्यासारखा लबाड ठरेन.
पण, मी त्यास ओळखतो आणि त्याचे वचन पाळतो. ५६
माझा दिवस बघायला तुमचा पिता अब्राहाम उल्लसीत झाला;
तो त्याने पाहिला व त्यास आनंद झाला.” ५७ यहूदी त्यास
म्हणाले, “तुम्हास अजून पन्नास वर्षे झाली नाहीत आणि तुम्ही
अब्राहामाला पाहिले आहे काय?” ५८ येशू त्यांना म्हणाला,
“मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, अब्राहामाचा जन्म झाला त्यापुर्वी
मी आहे.” ५९ यावरुन त्यांनी त्यास मारायला दगड उचलले,
पण येशू परमेश्वराच्या भवनामधून गुप्तपणे निघून गेला.

९ तो तिकडून पुढे जात असता एक जन्मपासूनचा आंधळा
मनुष्य त्याच्या दृष्टीस पडला. २ तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी
त्यास विचारले, “रब्बी, कोणाच्या पापामुळे हा असा आंधळा
जन्मास आला? याच्या की याच्या आई-वडीलांच्या?” ३ येशूने
उत्तर दिले, “ह्याने किंवा याच्या आई-वडीलाने पाप केले असे
नाही, तर याच्याठायी देवाची कार्ये प्रकट व्हावीत म्हणून हा
असा जन्मास आला. ४ ज्याने मला पाठवले त्याची कामे दिवस
आहे तोपर्यंत आपल्याला केली पाहिजेत. रात्र येणार आहे.
तिच्यात कोणालाही काम करता येणार नाही. ५ मी जगात आहे
तोपर्यंत मी जगाचा प्रकाश आहे.” ६ असे बोलून तो जमिनीवर
थुंकला व थुंकीने त्याने चिखल केला, तो चिखल त्याच्या
डोळ्यांस लावला. ७ आणि त्यास म्हटले, “जा, शिलोहाच्या
तळयात धू.” (याचा अर्थ पाठवलेला) म्हणून त्याने जाऊन
धुतले आणि तो डोळस होऊन पाहू लागला. ८ म्हणून त्याचे
शेजारी व ज्यांनी त्यास भीक मागताना पूर्वी पाहिले होते ते
म्हणाले, “तो जो बसून भीक मागत असे तो हाच ना?” ९
कोणी म्हणाले, “हा तो आहे.” दुसरे म्हणाले, “नाही, हा
त्याच्यासारखा आहे.” पण तो म्हणाला, “मी तोच आहे.” १०
म्हणून ते त्यास म्हणाले, “मग तुझे डोळे कसे उघडले?” ११
त्याने उत्तर दिले, “येशू नावाच्या मनुष्याने चिखल करून माझ्या
डोळ्यांस लावला आणि तो मला म्हणाला, ‘शिलोहवर जाऊन
धू.’ मी जाऊन धुतले आणि मला दिसू लागले.” १२ तेव्हा त्यांनी
म्हटले, “तो कोठे आहे?” तो म्हणाला, “मला माहीत नाही.”
१३ तो जो पूर्वी आंधळा होता त्यास त्यांनी परूश्यांकडे नेले, १४
ज्यादिवशी येशूने चिखल करून त्याचे डोळे उघडले तो दिवस
शब्बाथ होता. १५ म्हणून परूश्यांनीही त्यास पुन्हा विचारले.
“तुला कसे दिसू लागले?” आणि तो त्यांना म्हणाला, “त्याने
माझ्या डोळ्यांस चिखल लावला, तो मी धुऊन टाकल्यावर,

मला दिसू लागले.” १६ तेव्हा परूश्यांतील कित्येक म्हणाले,
“हा मनुष्य देवापासून नाही, कारण तो शब्बाथ पाळीत नाही.”
पण दुसरे म्हणाले, “जो मनुष्य पापी आहे तो असली चिन्हे
कशी करू शकतो?” १७ म्हणून, पुन्हा ते त्या आंधळयाला
म्हणाले, “त्याने जर तुझे डोळे उघडले तर तू त्याच्याविषयी काय
म्हणतोस?” तो म्हणाला, “तो एक संदेष्टा आहे.” १८ म्हणून
यहूदी अधिकाऱ्यांनी ज्याला दृष्टी आली होती त्याच्याविषयी
त्याच्या आई-वडीलांना बोलवून विचारपूस करीपर्यंत, तो पूर्वी
आंधळा असून व आता डोळस झाला आहे, यावर विश्वास
ठेवला नाही. १९ त्यांनी त्यांना विचारले, “तुमचा जो मुलगा
आंधळा जन्मला म्हणून तुम्ही म्हणता तो हा आहे काय? मग
आता त्यास कसे दिसते?” २० त्याच्या आई-वडीलानी उत्तर
दिले, “हा आमचा मुलगा आहे; आणि हा आंधळा जन्मला
होता हे आम्हास माहीत आहे. २१ तरी आता त्यास कसे दिसू
लागले हे आम्हास माहीत नाही किंवा त्याचे डोळे कोणी उघडले
हेही आम्हास माहीत नाही. त्यास विचारा, तो वयात आलेला
आहे, तो स्वतःविषयी सांगेल.” २२ त्याच्या आई-वडीलांना
यहूदी अधिकाऱ्यांचे भय होते म्हणून ते असे म्हणाले, कारण,
तो ख्रिस्त आहे असे कोणी पत्करल्यास त्यास सभास्थानातून
घालवावे, असे यहुद्यांचे आधीच एकमत झाले होते. २३ यामुळे
त्याच्या आई-वडीलानी म्हटले, “तो वयात आलेला आहे, त्यास
विचारा.” २४ तेव्हा जो मनुष्य आंधळा होता त्यास त्यांनी
दुसऱ्यांदा बोलावले आणि ते त्यास म्हणाले, “देवाचे गौरव कर;
हा मनुष्य पापी आहे हे आम्ही जाणतो.” २५ यावरुन त्याने उत्तर
दिले, “तो पापी आहे किंवा नाही हे मी जाणत नाही. मी एक
गोष्ट जाणतो; मी पूर्वी आंधळा होतो आणि आता मला दिसते.”
२६ म्हणून ते त्यास म्हणाले, “त्याने तुला काय केले? त्याने तुझे
डोळे कसे उघडले?” २७ त्याने त्यांना उत्तर दिले, “मी तुम्हास
आताच सांगितले, तरी तुम्ही ऐकले नाही; ते पुन्हा ऐकायची
इच्छा का करता? तुम्हीही त्याचे शिष्य होऊ पाहता काय?”
२८ तेव्हा त्यांनी त्याची निंदा करून आणि ते त्यास म्हणाले,
“तू त्याचा शिष्य आहेस; आम्ही मोशेचे शिष्य आहोत. २९ देव
मोशेबरोबर बोलला हे आम्हास माहीत आहे. हा कोठला आहे हे
आम्हास माहीत नाही.” ३० त्या मनुष्याने त्यांना उत्तर दिले “हेच
तर मोठे आश्चर्य आहे की, हा कोठला आहे हे तुम्हास माहीत
नाही; आणि तरी त्याने माझे डोळे उघडले. ३१ आपल्याला
हे माहीत आहे की, देव पापी लोकांचे ऐकत नाही, तर जो
मनुष्य देवाचा उपासक आहे आणि जो त्याच्या इच्छेप्रमाणे
करतो त्याचे तो ऐकतो. ३२ आंधळा जन्मलेल्या कोणाचे डोळे
उघडल्याचे युगाच्या आरंभापासून कधी कोणाच्या ऐकण्यात
आले नव्हते. (aiōn g165) ३३ हा जर देवापासून नसता तर याला
काही करता आले नसते.” ३४ त्यांनी त्यास म्हटले, “तू सर्वस्वी
पापात जन्मलास आणि तू आम्हास शिकवतोस काय?” आणि
त्यांनी त्यास बाहेर घालवले. ३५ त्यांनी त्यास बाहेर घालवले हे
येशूने ऐकले; आणि त्यास तो सापडल्यावर तो त्यास म्हणाला,
“तू मनुष्याच्या पुत्रावर विश्वास ठेवतोस काय?” ३६ त्याने उत्तर
दिले, “साहेब, मी त्याच्यावर विश्वास ठेवावा असा तो कोण
आहे?” ३७ येशूने त्यास म्हटले, “तू त्यास पाहिले आहे आणि
तुझ्याबरोबर आता बोलत आहे तोच तो आहे.” ३८ तो म्हणाला,
“प्रभूजी, मी विश्वास ठेवतो.” आणि त्याने त्यास नमन केले. ३९
तेव्हा येशू म्हणाला, “मी न्यायनिवाड्यासाठी या जगात आलो
आहे; यासाठी की, ज्यांना दिसत नाही त्यांना दिसावे आणि
ज्यांना दिसते त्यांनी आंधळे व्हावे.” ४० तेव्हा परूश्यांतील जे
त्याच्याबरोबर होते त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या; आणि ते त्यास
म्हणाले, “आम्ही पण आंधळे आहोत काय?” ४१ येशू त्यांना
म्हणाला, “तुम्ही आंधळे असता तर तुम्हास पाप नसते, परंतु
तुम्ही म्हणता की, ‘आम्हास आता दिसते’, म्हणून तुमचे पाप
तसेच राहते.”

१० “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो मेंढवाड्यांत दरवाजातून
न जातां दुसरीकडून चढून जातो, तो चोर आणि लुटारू
आहे. २ जो दरवाजाने आत जातो तो मेंढपाळ आहे. ३
त्याच्यासाठी द्वारपाल दरवाजा उघडतो आणि मेंढरे त्याची वाणी
ऐकतात. तो आपल्या मेंढरांना ज्याच्या त्याच्या नावाने हाक
मारतो आणि त्यांना बाहेर नेतो; ४ आणि आपली सर्व मेंढरे बाहेर
काढल्यावर तो त्यांच्यापुढे चालतो आणि मेंढरे त्याच्यामागे
चालतात; कारण ती त्याचा वाणी ओळखतात. ५ ती परक्याच्या
मागे कधीच जाणार नाहीत, तर ती त्याच्यापासून पळतील;
कारण ती परक्यांची वाणी ओळखीत नाहीत.” ६ येशूने त्यांना
हा दाखला सांगितला. तरी ज्या गोष्टी तो त्यांच्याबरोबर बोलला
त्या काय आहेत हे त्यांना समजले नाही. ७ म्हणून येशू त्यांना
पुन्हा म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो की, मी मेंढरांचे
द्वार आहे. ८ जे माझ्या पूर्वी आले ते सर्व चोर आणि लुटारू
आहेत, त्याचे मेंढरांनी ऐकले नाही. ९ मी द्वार आहे; माझ्याद्वारे
कोणी आत जाईल तर त्याचे तारण होईल; तो आत येईल
आणि बाहेर जाईल आणि त्यास खावयास मिळेल. १० चोर
तर, तो केवळ चोरी, घात व नाश करायला येतो. मी तर त्यांना
जीवन प्राप्ती व्हावी व विपुलपणे व्हावी म्हणून आलो आहे. ११
मी उत्तम मेंढपाळ आहे; उत्तम मेंढपाळ मेंढरांकरिता आपला
जीव देतो. १२ जो मेंढपाळ नाही तर मोलकरीच आहे आणि
ज्याची स्वतःची मेंढरे नाहीत, तो लांडग्याला येत असलेले पाहून
मेंढरे सोडून पळून जातो; आणि लांडगा त्यांच्यावर झडप घालून
धरतो त्यांची दाणादाण करतो. १३ मोलकरी पळून जातो कारण
तो मोलकरीच आहे आणि त्यास मेंढरांची काळजी नाही. १४

मी उत्तम मेंढपाळ आहे; आणि, जसा पिता मला ओळखतो
आणि मी पित्याला ओळखतो तसे जे माझे आहेत त्यांना मी
ओळखतो आणि जे माझे आहेत ते मला ओळखतात; १५
आणि मी मेंढरांसाठी आपला जीव देतो. १६ या मेंढवाड्यातली
नाहीत अशी माझी दुसरी मेंढरे आहेत; तीही मला आणली
पाहिजेत आणि ती माझी वाणी ऐकतील. मग एक कळप
आणि एक मेंढपाळ असे होईल. १७ मी आपला जीव परत
घेण्याकरिता देतो म्हणून पिता माझ्यावर प्रीती करतो. १८
कोणी तो माझ्यापासून घेत नाही. तर मी होऊनच तो देतो.
मला तो देण्याचा अधिकार आहे आणि मला तो परत घेण्याचा
अधिकार आहे. ही आज्ञा मला माझ्या पित्यापासून मिळाली
आहे.” १९ म्हणून या शब्दांवरून यहूदी लोकात पुन्हा फूट
पडली. २० त्यांच्यातील पुष्कळजण म्हणाले, “त्याला भूत
लागले आहे आणि तो वेडा आहे. तुम्ही त्याचे का ऐकता?” २१
दुसरे म्हणाले, “ही वचने भूत लागलेल्या मनुष्याची नाहीत.
भूताला आंधळ्याचे डोळे उघडता येतात काय?” २२ तेव्हा
यरूशलेम शहरात पुन:स्थापनेचा सण असून हिवाळा होता. २३
आणि येशू परमेश्वराच्या भवनात शलमोनाच्या देवडीत फिरत
होता. २४ म्हणून यहूदी लोक त्याच्याभोवती जमले आणि त्यास
म्हणाले, “आपण कोठवर आमची मने संशयात ठेवणार? तुम्ही
ख्रिस्त असाल तर आम्हास उघडपणे सांगा.” २५ येशूने त्यांना
उत्तर दिले, “मी तुम्हास सांगितले तरी तुम्ही विश्वास ठेवत नाही.
मी माझ्या पित्याच्या नावाने जी कामे करतो ती माझ्याविषयी
साक्ष देतात. २६ तरी तुम्ही विश्वास ठेवत नाही, कारण तुम्ही
माझ्या मेंढरांपैकी नाही. २७ माझी मेंढरे माझी वाणी ऐकतात,
मी त्यांना ओळखतो आणि ती माझ्यामागे येतात. २८ मी त्यांना
सार्वकालिक जीवन देतो; त्यांचा कधीही नाश होणार नाही
आणि कोणी त्यांना माझ्या हातातून हिसकावून घेणार नाही.
(aiōn g165, aiōnios g166) २९ पित्याने मला जे दिले ते सर्वांहून
मोठे आहे आणि पित्याच्या हातातून ते कोणी हिसकावून घेऊ
शकत नाही. ३० मी आणि पिता एक आहोत.” ३१ तेव्हा यहूदी
लोकांनी त्यास दगडमार करायला पुन्हा दगड उचलले. ३२
येशू त्यांना म्हणाला, “मी माझ्या स्वर्गीय पित्याकडची पुष्कळ
चांगली कामे तुम्हास दाखवली आहेत. त्या कामांतील कोणत्या
कामाकरता तुम्ही मला दगडमार करता?” ३३ यहूदी लोकांनी
त्यास उत्तर दिले, “आम्ही चांगल्या कामासाठी तुला दगडमार
करीत नाही, पण दुर्भाषणासाठी करतो; कारण तू मनुष्य असून
स्वत:ला देव म्हणवतोस.” ३४ येशूने त्यांना म्हटले, “तुम्ही
देव आहा, असे मी म्हणालो हे तुमच्या शास्त्रात लिहिले नाही
काय? ३५ ज्यांना देवाचे वचन प्राप्त झाले त्यांना जर त्याने देव
म्हणले आणि शास्त्रलेखाचा भंग होत नाही, ३६ तर ज्याला
पित्याने पवित्र कार्यास्तव नेमून जगात पाठवले, त्या मला, मी
देवाचा पुत्र आहे असे म्हटल्यावरून तुम्ही ‘दुर्भाषण करता’ असे
तुम्ही मला म्हणता काय? ३७ मी जर माझ्या पित्याची कामे
करीत नसेन तर माझ्यावर विश्वास ठेवू नका. ३८ पण जर मी
ती करीतो तर माझ्यावर विश्वास न ठेवला तरी त्या कामांवर
विश्वास ठेवा. अशासाठी की, माझ्यामध्ये पिता आहे आणि
पित्यामध्ये मी आहे. हे तुम्ही ओळखून घ्यावे.” ३९ ते त्यास
पुन्हा धरावयास पाहू लागले, परंतु तो त्यांच्या हाती न लागता
निघून गेला. ४० मग तो पुन्हा यार्देनेच्या पलीकडे जेथे योहान
पहिल्याने बाप्तिस्मा करीत असे त्याठिकाणी जाऊन राहिला.
४१ तेव्हा पुष्कळ लोक आले; ते म्हणाले, “योहानाने काही चिन्ह
केले नाही हे खरे आहे, तरी योहानाने याच्याविषयी जे काही
सांगितले ते सर्व खरे आहे.” ४२ तेथे पुष्कळ जणांनी त्याच्यावर
विश्वास ठेवला.

११ आता बेथानीतील लाजर नावाचा एक मनुष्य आजारी
होता. हे मरीया व तिची बहीण मार्था या त्याच गावच्या
होत्या. २ तिने सुवासिक तेल घेऊन प्रभूला लावले व आपल्या
केसांनी त्याचे पाय धुतले ती हीच मरीया होती आणि तिचा
भाऊ लाजर आजारी होता. ३ म्हणून त्याच्या बहिणींनी येशूला
निरोप पाठवून कळवले, “प्रभूजी, बघा, आपण ज्याच्यावर प्रीती
करता तो आजारी आहे.” ४ पण ते ऐकून येशू म्हणाला, “हा
आजार मरणासाठी नाही पण देवाच्या गौरवासाठी आहे; म्हणजे
देवाच्या पुत्राचे त्याच्यायोगे गौरव व्हावे.” ५ आता मरीया व
तिची बहीण मार्था आणि लाजर यांच्यावर येशू प्रीती करीत
होता. ६ म्हणून तो आजारी आहे हे त्याने ऐकले तरी तो होता त्या
ठिकाणीच आणखी दोन दिवस राहिला. ७ मग त्यानंतर, त्याने
शिष्यांना म्हटले, “आपण पुन्हा यहूदीया प्रांतात जाऊ या.” ८
शिष्य त्यास म्हणाले, “रब्बी, यहूदी लोक आपल्याला आताच
दगडमार करू पाहत होते आणि आपण पुन्हा तिकडे जाता
काय?” ९ येशूने उत्तर दिले, “दिवसाचे बारा तास आहेत की
नाहीत? दिवसा जर कोणी चालतो तर त्यास ठेच लागत नाही,
कारण तो या जगाचा उजेड पाहतो; १० पण जर कोणी रात्री
चालतो तर त्यास ठेच लागते कारण त्याच्याठायी उजेड नाही.”
११ येशू या गोष्टी बोलल्यावर, तो त्यांना म्हणाला, “आपला
मित्र लाजर झोपला आहे, पण मी त्यास झोपेतून उठवावयास
जातो.” १२ म्हणून त्याचे शिष्य त्यास म्हणाले, “प्रभूजी, त्यास
झोप लागली असेल तर तो बरा होईल.” १३ आता येशू त्याच्या
मरणाविषयी बोलला होता. झोपेतून मिळण्याच्या आरामाविषयी
बोलतो असे त्यांना वाटले. १४ मग येशूने उघडपणे सांगितले,
“लाजर मरण पावला आहे. १५ आणि मी तिथे नव्हतो म्हणून
तुमच्यासाठी मला आनंद वाटतो, कारण माझी अशी इच्छा आहे
की, तुम्ही विश्वास ठेवावा. तरी आपण त्याच्याकडे जाऊ या.”

१६ मग ज्याला दिदुम म्हणत तो थोमा आपल्या सोबतीच्या
शिष्यांना म्हणाला, “आपणही याच्याबरोबर मरावयास जाऊ
या.” १७ मग येशू आला तेव्हा त्यास कळले की, त्यास कबरेत
ठेऊन चार दिवस झाले आहेत. १८ आता बेथानी नगर यरूशलेम
शहरापासून सुमारे तीन किलोमीटर होते. १९ आणि यहूदी
लोकांपैकी पुष्कळजण मार्था व मरीया यांच्याकडे त्यांच्या
भावाबद्दल त्यांचे सांत्वन करण्यास आले होते. २० म्हणून
येशू येत आहे हे ऐकताच मार्था त्यास जाऊन भेटली, पण
मरीया घरांतच बसून राहिली. २१ तेव्हा मार्था येशूला म्हणाली,
“प्रभूजी, आपण येथे असता तर माझा भाऊ मरण पावला
नसता. २२ तरी आताही जे काही आपण देवाजवळ मागाल ते
देव आपल्याला देईल, हे मला ठाऊक आहे.” २३ येशूने तिला
म्हटले, “तुझा भाऊ पुन्हा उठेल.” २४ मार्था त्यास म्हणाली,
“तो शेवटल्या दिवशी पुनरुत्थानसमयी पुन्हा उठेल हे मला
ठाऊक आहे.” २५ येशूने तिला म्हटले, “पुनरुत्थान व जीवन
मीच आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो मरण पावला असला
तरी जगेल. २६ आणि जिवंत असलेला प्रत्येकजण जो माझ्यावर
विश्वास ठेवतो तो कधीही मरणार नाही, यावर तू विश्वास ठेवतेस
काय?” (aiōn g165) २७ ती त्यास म्हणाली, “होय, प्रभूजी,
जगात येणारा जो देवाचा पुत्र ख्रिस्त तो आपणच आहात असा
विश्वास मी धरला आहे.” २८ आणि एवढे बोलून ती निघून
गेली व आपली बहीण मरीया हिला एकीकडे बोलवून म्हटले,
“गुरूजी आले आहेत आणि ते तुला बोलावत आहे.” २९ मरियेने
हे ऐकताच, ती लवकर उठून त्याच्याकडे गेली. ३० आता, येशू
अजून गावात आला नव्हता, पण मार्था त्यास जेथे भेटली त्याच
ठिकाणी होता. ३१ तेव्हा जे यहूदी मरियेबरोबर घरात होते व
तिचे सांत्वन करीत होते, मरीया घाईघाईने उठून बाहेर जातांना
पाहिल्यावर, ती कबरेकडे रडावयास जात आहे असे समजून ते
तिच्यामागे गेले. ३२ मग येशू होता तेथे मरीया आल्यावर त्यास
पाहून ती त्याच्या पाया पडली व त्यास म्हणाली, “प्रभूजी,
आपण येथे असता तर माझा भाऊ मरण पावला नसता.”
३३ जेव्हा, येशू तिला व तिच्याबरोबर आलेल्या यहूदी लोकांस
रडतांना पाहून तो आत्म्यात कळवळला व अस्वस्थ झाला; ३४
आणि म्हणाला, “तुम्ही त्यास कोठे ठेवले आहे?” ते त्यास
म्हणाले, “प्रभूजी, येऊन पाहा.” ३५ येशू रडला. ३६ यावरुन
यहूदी लोक म्हणाले, “पाहा, याची त्याच्यावर कितीतरी प्रीती
होती!” ३७ परंतु त्यांच्यांतील कित्येक म्हणाले, “ज्याने त्या
आंधळयाचे डोळे उघडले त्या या मनुष्यास, हा मरू नये असे
सुद्धा करता आले नसते काय?” ३८ येशू पुन्हा अंत:करणात
खवळून कबरेकडे आला. ती एक गुहा होती व तिच्या तोंडावर
धोंड ठेवलेली होती. ३९ येशूने म्हटले, “धोंड काढा.” मृताची
बहीण मार्था त्यास म्हणाली, “प्रभूजी, आता त्यास दुर्गंधी येत
असेल; कारण त्यास मरून चार दिवस झाले आहेत.” ४०
येशूने तिला म्हटले, “तू विश्वास ठेवशील तर तू देवाचे गौरव
पाहशील असे मी तुला सांगितले नव्हते काय?” ४१ तेव्हा
त्यांनी धोंड काढली; आणि येशूने डोळे वर करून म्हणाला,
“हे पित्या, तू माझे ऐकले म्हणून मी तुझे उपकार मानतो.
४२ मला माहीत आहे की, तू माझे नेहमी ऐकतोस, तरी जे
लोक सभोवती उभे आहेत त्यांच्याकरिता मी बोललो, यासाठी
की, तू मला पाठवले आहे असा त्यांनी विश्वास धरावा.” ४३
असे म्हटल्यावर त्याने मोठ्याने हाक मारली, “लाजरा, बाहेर
ये.” ४४ तेव्हा जो मरण पावलेला होता तो बाहेर आला; त्याचे
हातपाय प्रेतवस्त्रांनी बांधलेले व तोंड रुमालाने गुंडाळलेले
होते. येशूने त्यांना म्हटले, “ह्याला मोकळे करून जाऊ द्या.”
४५ तेव्हा मरियेकडे आलेल्या यहूदी लोकांनी त्याने जे केले
ते पाहिले आणि त्यांच्यातल्या पुष्कळांनी त्याच्यावर विश्वास
ठेवला; ४६ पण कित्येकांनी परूश्यांकडे जाऊन येशूने केले
ते त्यांना सांगितले. ४७ मग मुख्य याजकांनी व परूश्यांनी
सभा भरवून म्हटले, “आपण काय करीत आहो? कारण तो
मनुष्य पुष्कळ चमत्कार करीत आहे. ४८ आपण त्यास असेच
सोडले तर सर्व लोक त्याच्यावर विश्वास ठेवतील; आणि रोमी
लोक येऊन आपले स्थान आणि राष्ट्रही हिरावून घेतील.” ४९
तेव्हा त्यांच्यापैकी कयफा नावाचा कोणीएक मनुष्य जो त्या
वर्षी महायाजक होता, तो त्यांना म्हणाला, “तुम्हास काहीच
कळत नाही. ५० प्रजेसाठी एका मनुष्याने मरावे आणि सर्व
राष्ट्राचा नाश होऊ नये तुम्हास फायदेशीर आहे, हेही तुम्ही
लक्षात आणत नाही.” ५१ आणि हे तर तो आपल्या मनाचे
बोलला नाही; तर त्या वर्षी तो मुख्य याजक असल्यामुळे त्याने
संदेश दिला की, येशू त्या राष्ट्रासाठी मरणार आहे. ५२ आणि
केवळ त्या राष्ट्रासाठी असे नाही, तर यासाठी की त्याने देवाच्या
पांगलेल्या मुलांसही एकत्र जमवून एक करावे. ५३ यावरुन त्या
दिवसापासून, त्यांनी त्यास जीवे मारण्याचा आपसात निश्चय
केला. ५४ म्हणून त्यानंतर येशू यहूदी लोकात उघडपणे फिरला
नाही; तर तेथून रानाजवळच्या प्रांतांतील एफ्राईम नावाच्या
नगरास गेला व तेथे आपल्या शिष्यांबरोबर राहिला. ५५ तेव्हा
यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला होता; आणि पुष्कळ लोक
वल्हांडणाच्या अगोदर, आपणास शुद्ध करून घ्यावयास बाहेर
गावाहून वर यरूशलेम शहरास गेले. ५६ आणि ते येशूला शोधित
होते व ते परमेश्वराच्या भवनात उभे राहून त्यांनी एकमेकांना
म्हणत होते, “तुम्हास काय वाटते? सणास तो मुळीच येणार
नाही का?” ५७ आता मुख्य याजकांनी व परूश्यांनी तर त्यास
धरण्याच्या हेतूने अशी आज्ञा केली होती की, तो कोठे आहे
असे जर कोणाला समजले तर त्याने कळवावे.

१२ मग येशू वल्हांडणाच्या सहा दिवस आधी बेथानीस आला
आणि ज्या लाजराला येशूने मरण पावलेल्यातून उठवले
होते तो तेथे होता. २ म्हणून त्यांनी तेथे त्याच्यासाठी रात्रीचे
भोजन केले आणि मार्था वाढीत होती. पण त्याच्याबरोबर
भोजनास बसलेल्यात लाजर हा एक होता. ३ तेव्हा मरीयेने
अर्धा शेर, शुद्ध जटामांसीचे, अतिमोलवान सुवासिक तेल घेऊन
येशूच्या पायांना लावून आपल्या केसांनी त्याचे पाय पुसले;
आणि तेलाच्या सुवासाने घर भरून गेले. ४ तेव्हा, त्याच्या
शिष्यांतला एक, त्यास धरून देणार होता तो यहूदा इस्कार्योत
म्हणाला, ५ “हे सुवासिक तेल तीनशे चांदीच्या नाण्यांस विकून
ते गरीबास का दिले नाही?” ६ त्यास गरिबांची काळजी होती
म्हणून तो हे बोलला असे नाही, तर तो चोर होता म्हणून हे
बोलला. त्याच्याजवळ डबी होती आणि तिच्यात जे टाकण्यांत
येई ते तो चोरून घेई, म्हणून तो असे बोलला. ७ यावरुन येशूने
म्हटले, “तिच्या वाटेस जाऊ नका. मला पुरण्याच्या दिवसासाठी
तिने हे राखून ठेवले आहे. ८ कारण गरीब नेहमी तुमच्याजवळ
आहेत, पण मी नेहमी तुमच्याजवळ आहे असे नाही.” ९ तो तेथे
आहे असे यहूद्यातील पुष्कळ लोकांस कळले आणि केवळ
येशूकरता नाही, तर ज्याला त्याने मरण पावलेल्यातून उठवले
होते त्या लाजरालाही आपण पाहावे म्हणून ते आले. १० पण
मुख्य याजकांनी आपण लाजरालाही ठार मारावे असा विचार
केला. ११ कारण त्याच्यामुळे पुष्कळ यहूदी त्यांना सोडून
येशूवर विश्वास ठेवत होते. १२ दुसऱ्या दिवशी सणास आलेले
पुष्कळ लोक येशू यरूशलेम शहरास येत आहे असे ऐकून,
१३ खजुरीच्या झावळया घेऊन त्याच्या भेटीस घ्यायला बाहेर
निघाले आणि गजर करीत म्हणाले, “होसान्ना! प्रभूच्या नावाने
येणारा इस्राएलाचा राजा!” धन्यवादित असो. १४ आणि येशूला
एक शिंगरु मिळाल्यावर तो त्यावर बसला. १५ ‘हे सियोनेच्या
कन्ये, भिऊ नको, पाहा, तुझा राजा गाढवीच्या शिंगरावर बसून
येत आहे.’ या शास्त्रलेखाप्रमाणे हे घडले. १६ या गोष्टी तर
त्याच्या शिष्यांना पहिल्याने समजल्या नव्हत्या, पण येशूचे
गौरव झाल्यावर, त्यांना आठवण झाली की, त्याच्याविषयी या
गोष्टी लिहिल्या होत्या आणि लोकांनी त्याच्यासाठी असे केले
होते. १७ त्याने लाजराला कबरेतून बोलावून मरण पावलेल्यातून
उठवले, त्यावेळेस जो लोकसमुदाय त्याच्याबरोबर होता त्यांने
त्याच्याविषयी साक्ष दिली. १८ त्याने हे चिन्ह केले होते असे
त्यांनी ऐकले म्हणूनही लोक त्यास भेटावयास गेले. १९ मग
परूशी एकमेकांस म्हणाले, “तुमचे काहीच चालत नाही, हे
तुम्ही पाहता; पाहा, जग त्याच्यामागे चालले आहे.” २० सणांत
उपासना करावयास आलेल्या लोकांपैकी काही लोक ग्रीक होते.
२१ त्यांनी गालील प्रांतातील बेथसैदाकर फिलिप्प याच्याजवळ
येऊन विनंती केली की, “साहेब, येशूला भेटावे अशी आमची
इच्छा आहे.” २२ फिलिप्पाने येऊन अंद्रियाला सांगितले; अंद्रिया
व फिलिप्प यांनी येऊन येशूला सांगितले. २३ येशूने त्यांना
म्हटले, “मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव होण्याची वेळ आली आहे.
२४ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, गव्हाचा दाणा जमिनीत पडून
मरण पावला नाही, तर तो एकटाच राहतो; आणि मरण पावला
तर तो पुष्कळ पीक देतो. २५ जो आपल्या जीवावर प्रीती
करतो तो त्यास मुकेल आणि जो या जगांत आपल्या जीवाचा
द्वेष करतो तो त्याचे सार्वकालिक जीवनासाठी रक्षण करील.
(aiōnios g166) २६ जर कोणी माझी सेवा करतो तर त्याने मला
अनुसरावे, म्हणजे जेथे मी आहे तेथे माझा सेवकही असेल. जर
कोणी माझी सेवा करतो तर पिता त्यास मान करील. २७ आता
माझा जीव अस्वस्थ होत आहे आणि मी काय बोलू? हे पित्या,
तू या घटकेपासून माझे रक्षण कर. पण मी या कारणासाठीच
या घटकेत आलो आहे. २८ हे पित्या, तू आपल्या नावाचे
गौरव कर” तेव्हा आकाशवाणी झाली, “मी ते गौरविले आहे
आणि पुन्हाही गौरवीन.” २९ तेव्हा जे लोक सभोवती उभे
होते आणि ज्यांनी हे ऐकले ते म्हणाले, “मेघगर्जना झाली.”
दुसरे म्हणाले, “त्याच्याशी देवदूत बोलला.” ३० येशूने त्यांना
उत्तर देऊन म्हटले, “ही वाणी माझ्यासाठी झाली नाही तर
तुमच्यासाठी झाली आहे. ३१ आता या जगाचा न्याय होतो,
आता या जगाचा शासक बाहेर टाकला जाईल. ३२ आणि मला
जर पृथ्वीपासून उंच केले तर मी सर्वांना माझ्याकडे आकर्षून
घेईन.” ३३ तो तर आपण कोणत्या मरणाने मरणार पाहिजे हे
सुचविण्याकरिता हे बोलला. ३४ लोकांनी त्यास विचारले, ख्रिस्त
सर्वकाळ राहील असे आम्ही नियमशास्त्रांतून ऐकले आहे,
तर “मनुष्याच्या पुत्राला उंच केले पाहिजे” असे आपण कसे
म्हणता? हा मनुष्याचा पुत्र आहे तरी कोण? (aiōn g165) ३५
यावरुन येशू त्यांना म्हणाला, “आणखी थोडा वेळ तुमच्याबरोबर
प्रकाश आहे; तुम्हास प्रकाश आहे तोपर्यंत चाला; यासाठी कि
अंधकाराने तुम्हास गाठू नये; कारण जो अंधकारात चालतो
त्यास आपण कोठे जातो हे कळत नाही. ३६ तुम्ही प्रकाशाचे
पुत्र व्हावे म्हणून तुम्हाजवळ प्रकाश आहे तोपर्यंत प्रकाशावर
विश्वास ठेवा.” येशू या गोष्टी बोलला आणि तेथून निघून जाऊन
त्यांच्यापासून गुप्त राहिला. ३७ त्याने त्यांच्यासमोर इतकी
चिन्हे केली असतांही त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही;
३८ हे यासाठी झाले की, यशया संदेष्ट्याने जे वचन सांगितले
होते ते पूर्ण व्हावे, ते असे: “प्रभू, आम्ही ऐकलेल्या वार्तेवर
कोणी विश्वास ठेवला आहे? परमेश्वराचा भूज कोणास प्रकट
झाला आहे?” ३९ म्हणून त्यांना विश्वास ठेवता आला नाही;
या कारणाने यशया पुन्हा म्हणाला, ४० “त्यांनी डोळयांनी
पाहू नये, अंतःकरणाने समजू नये, वळू नये व मी त्यांना बरे
करू नये म्हणून त्याने त्यांचे डोळे आंधळे केले व अंतःकरण

कठीण केले आहे.” ४१ यशयाने त्याचे गौरव पाहिले म्हणून त्याने या गोष्टी सांगितल्या आणि तो त्याच्याविषयी बोलला. ४२ तरी यहूदी अधिकाऱ्यांतूनही पुष्कळांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला, परंतु आपणांस सभास्थानाच्या बाहेर घालवू नये म्हणून परूश्यांमुळे ते तसे कबूल करीत नव्हते. ४३ कारण त्यांना देवाकडील गौरवापेक्षा मनुष्याकडील गौरव अधिक प्रिय वाटले. ४४ आणि येशू मोठ्याने म्हणाला, “जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो माझ्यावर नाही, तर ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो. ४५ आणि जो मला पाहतो तो ज्याने मला पाठवले त्यास पाहतो. ४६ जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याने अंधकारात राहू नये म्हणून मी जगात प्रकाश असा आलो आहे. ४७ कोणी जर माझी वचने ऐकतो पण ती पाळीत नाही, त्याचा न्याय मी करीत नाही; कारण मी जगाचा न्याय करण्यासाठी नव्हे, तर मी जगाचे तारण करायला आलो आहे. ४८ जो माझा अवमान करतो आणि माझी वचने स्वीकारीत नाही त्याचा न्याय करणारे कोणी आहे. जे वचन मी सांगितले, तेच शेवटल्या दिवशी, त्याचा न्याय करील. ४९ कारण मी आपल्या मनाचे बोललो नाही, तर मी काय सांगावे आणि काय बोलावे याविषयी ज्या पित्याने मला पाठवले त्यानेच मला आज्ञा दिली आहे. ५० त्याची आज्ञा सार्वकालिक जीवन आहे. हे मला ठाऊक आहे. म्हणून जे काही मी बोलतो ते पित्याने मला सांगितल्याप्रमाणे बोलतो.” **(aiōnios g166)**

१३ आता, वल्हांडण सणाअगोदर असे झाले की, येशूने आता या जगांतून पित्याकडे निघून जाण्याची वेळ आली आहे, हे जाणून, या जगातील स्वकीयांवर त्याची जी प्रीती होती, ती त्याने शेवटपर्यंत केली. २ शिमोनाचा पुत्र यहूदा इस्कार्योत याच्या मनात येशूला विश्वासघाताने शत्रूच्या हाती द्यावे असे सैतानाने आधीच घातले होते. ३ येशू जाणत होता की, पित्याने त्याच्या हातात सर्व दिले होते आणि तो देवाकडून आला होता व देवाकडे जात होता; ४ येशू भोजनावरून उठला, त्याने आपली बाह्यवस्त्रे एकीकडे ठेवली आणि एक कापड घेऊन आपल्या कमरेला बांधला. ५ त्यानंतर येशू एका गंगाळात पाणी ओतून आणि तो शिष्यांचे पाय धुऊ लागला व कमरेला बांधलेल्या कापडाने पुसू लागला. ६ मग तो शिमोन पेत्राकडे आला, तेव्हा तो त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, आपण माझे पाय धुता काय?” ७ येशूने त्यास उत्तर दिले, “मी काय करतो ते तुला आता कळत नाही, पण ते तुला पुढे कळेल.” ८ पेत्र त्यास म्हणाला, “तुम्हास माझे पाय कधीही धुवावयाचे नाहीत.” येशूने त्यास उत्तर दिले, “मी तुला धुतले नाही, तर तुला माझ्याबरोबर वाटा नाही.” **(aiōn g165)** ९ शिमोन पेत्र त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, माझे केवळ पायच धुऊ नका, तर हात आणि डोकेही धुवा.” १० येशूने त्यास म्हटले, “ज्याचे स्नान झाले आहे त्यास पायांशिवाय दुसरे काही धुवायची गरज नाही, तर तो सर्वांगी शुद्ध आहे; तुम्ही शुद्ध आहा, पण सगळे जण नाही.” ११ कारण आपणाला विश्वासघाताने शत्रूच्या हाती कोण धरून देणार आहे हे त्यास ठाऊक होते, म्हणून तो म्हणाला, “तुम्ही सगळे जण शुद्ध नाही.” १२ मग त्याने त्यांचे पाय धुतल्यावर आपली बाह्यवस्त्रे घालून व तो पुन्हा खाली बसल्यावर त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास काय केले ते तुम्हास समजले काय? १३ तुम्ही मला ‘गुरू’ आणि ‘प्रभू’ म्हणता आणि ते ठीक म्हणता, कारण मी तसाच आहे. १४ मग मी जर तुमचा प्रभू आणि गुरू असता तुमचे पाय धुतले तर तुम्हीपण एकमेकांचे पाय धुवावेत. १५ कारण मी तुम्हास केले तसे तुम्हीही करावे म्हणून मी तुम्हास उदाहरण दिले आहे. १६ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, दास आपल्या धन्यापेक्षा मोठा नाही; आणि पाठवलेला पाठवणाऱ्यापेक्षा मोठा नाही. १७ या गोष्टी तुम्हास समजतात तर त्याप्रमाणे वागल्याने तर तुम्ही धन्य आहात. १८ मी तुमच्यातील सर्वांविषयी बोलत नाही. मी ज्यांना निवडले आहे त्यांना मी ओळखतो. तरी, ‘ज्याने माझी भाकर खाल्ली त्यानेच माझ्याविरुद्ध आपली टाच उचलली,’ हा शास्त्रलेख पूर्ण झाला पाहिजे. १९ आतापासून हे होण्याच्या आधीच मी हे तुम्हास सांगून ठेवतो, यासाठी की जेव्हा हे होईल, तेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवावा की, मी तो आहे. २० मी तुम्हास खरे खरे सांगतो की, मी ज्याला पाठवतो त्याचा जो स्वीकार करतो तो माझा स्वीकार करतो आणि जो मला स्वीकारतो तो ज्याने मला पाठवले त्यास स्वीकारतो.” २१ असे बोलल्यावर येशू आत्म्यात अस्वस्थ झाला आणि साक्ष देऊन म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, तुमच्यांतला एकजण मला विश्वासघात करून शत्रूच्या हाती धरून देईल.” २२ तो कोणाविषयी बोलतो या संशयाने शिष्य एकमेकांकडे पाहू लागले. २३ तेव्हा ज्याच्यावर येशूची प्रीती होती असा त्याच्या शिष्यांतील एकजण येशूच्या उराशी टेकलेला होता. २४ म्हणून ज्याच्याविषयी तो बोलतो तो कोण आहे हे आम्हास सांग, असे शिमोन पेत्राने त्यास खुणावून म्हटले. २५ तेव्हा तो तसाच येशूच्या उराशी टेकलेला असता त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, तो कोण आहे?” २६ येशूने उत्तर दिले, “मी ज्याला हा घास ताटात बुचकळून देईन, तोच तो आहे.” आणि त्याने तो घास ताटात बुचकळून, तो शिमोनाचा पुत्र यहूदा इस्कार्योत याला दिला. २७ आणि घास दिल्याबरोबर सैतान त्यांच्यामध्ये शिरला. मग येशूने त्यास म्हटले, “तुला जे करावयाचे आहे ते लवकर करून टाक.” २८ पण त्याने त्यास असे कशासाठी सांगितले हे भोजनास बसलेल्यातील कोणालाही समजले नाही. २९ कारण यहूदाजवळ डबी होती म्हणून सणासाठी आपणांस गरज आहे ते विकत घ्यावे किंवा गरिबांस काहीतरी

द्यावे असे येशू सांगतो आहे, असे कित्येकांस वाटले. ३० मग
घास घेतल्यावर तो लगेच बाहेर गेला; त्यावेळी रात्र होती. ३१
तो बाहेर गेल्यावर येशू म्हणाला, “आता मनुष्याच्या पुत्राचे
गौरव झाले आहे आणि त्याच्याठायी देवाचे गौरव झाले आहे;
३२ देव आपल्याठायी त्याचे गौरव करील. तो त्याचे लवकर
गौरव करील. ३३ मुलांनो, मी अजून थोडा वेळ तुमच्याबरोबर
आहे; तुम्ही माझा शोध कराल; आणि मी यहूदी अधिकाऱ्यांना
सांगितले की, ‘मी जाईन तिकडे तुम्हास येता येणार नाही.’ तसे
तुम्हासही आता सांगतो. ३४ मी एक नवी आज्ञा तुम्हास देतो;
तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी. जशी मी तुमच्यावर प्रीती केली
तशी तुम्हीही एकमेकांवर प्रीती करावी. ३५ तुमची एकमेकांवर
प्रीती असली म्हणजे यावरुन सर्व ओळखतील की, तुम्ही माझे
शिष्य आहात.” ३६ शिमोन पेत्र त्यास म्हणाला, “प्रभूजी,
आपण कोठे जाता?” येशूने त्यास उत्तर दिले, “मी जाईन
तिकडे, आता, तुला माझ्यामागे येता येणार नाही; पण नंतर तू
येशील.” ३७ पेत्र त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, मला आपल्यामागे
आताच का येता येणार नाही? मी आपल्यासाठी माझा जीव
देईन.” ३८ येशूने त्यास उत्तर दिले, “माझ्यासाठी तू आपला
जीव देशील काय? मी तुला खरे खरे सांगतों, तू मला तीनदा
नाकारशील तोपर्यंत कोंबडा आरवणार नाही.”

१४ “तुमचे अंतःकरण घाबरू देऊ नका; देवावर विश्वास
ठेवा, माझ्यावरही विश्वास ठेवा. २ माझ्या पित्याच्या
घरात राहण्याच्या जागा पुष्कळ आहेत. नसत्या तर मी तुम्हास
तसे सांगितले असते; मी तुमच्यासाठी जागा तयार करावयास
जातो ३ आणि, मी जाऊन तुम्हासाठी जागा तयार केली म्हणजे
पुन्हा येऊन तुम्हास आपल्याजवळ घेईन; यासाठी जेथे मी
आहे तेथे तुम्हीही असावे. ४ मी जातो तिकडचा मार्ग तुम्हास
माहीत आहे.” ५ थोमा त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, आपण कोठे
जाता हे आम्हास माहीत नाही; मग मार्ग आम्हास कसा माहीत
असणार?” ६ येशूने त्यास म्हटले, “मार्ग, सत्य आणि जीवन
मीच आहे. माझ्याद्वारे आल्याशिवाय पित्याकडे कोणी येत नाही.
७ मी कोण आहे हे तुम्ही ओळखले असते तर माझ्या पित्यालाही
ओळखले असते. आतापासून पुढे तुम्ही त्यास ओळखता आणि
तुम्ही त्यास पाहिलेही आहे.” ८ फिलिप्प, त्यास म्हणाला,
“प्रभूजी, आम्हास पिता दाखवा, म्हणजे आम्हास तेवढे पुरे
आहे.” ९ येशूने त्यास म्हटले: “फिलिप्पा, मी इतका काळ
तुम्हाजवळ असूनही तू मला ओळखीत नाहीस काय? ज्याने
मला पाहिले आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे; तर ‘आम्हास
पिता दाखवा’ असे तू कसे म्हणतोस? १० मी पित्यामध्ये व
पिता माझ्यामध्ये आहे, असा विश्वास तू धरीत नाहीस काय?
ज्या गोष्टी मी तुम्हास सांगतो, त्या मी आपल्या मनाच्या सांगत
नाही; माझ्यामध्ये राहणारा पिता स्वतःची कामे करतो. ११ मी
पित्यामध्ये व पिता माझ्यामध्ये आहे यावर तुम्ही विश्वास ठेवा;
नाही तर माझ्या कृत्यांमुळे तरी माझ्यावर विश्वास ठेवा. १२
मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, मी जी कामे करतो ती माझ्यावर
विश्वास ठेवणाराही करील आणि त्यापेक्षा अधिक मोठी करील,
कारण मी पित्याकडे जातो. १३ पुत्राच्या ठायी पित्याचे गौरव
व्हावे म्हणून तुम्ही जे काही माझ्या नावाने मागाल ते मी करीन.
१४ तुम्ही माझ्या नावाने माझ्याजवळ काही मागाल तर मी ते
करीन. १५ माझ्यावर तुमची प्रीती असली तर तुम्ही माझ्या आज्ञा
पाळाल. १६ मी पित्याला विनंती करीन, मग तो तुम्हास दुसरा
कैवारी म्हणजे सत्याचा आत्मा देईल. अशासाठी की, त्याने
तुम्हाबरोबर सर्वकाळ रहावे. **(aiōn g165)** १७ तो सत्याचा आत्मा
आहे, जग त्यास ग्रहण करू शकत नाही, कारण ते त्यास पाहत
नाही अथवा त्यास ओळखीत नाही; तुम्ही त्यास ओळखता,
कारण तो तुम्हाबरोबर राहतो आणि तो तुम्हामध्ये वस्ती करील.
१८ मी तुम्हास अनाथ असे सोडणार नाही; मी तुम्हाकडे येईन.
१९ आता थोडाच वेळ आहे, मग जग मला आणखी पाहणार
नाही. पण तुम्ही मला पाहाल; मी जिवंत आहे, म्हणून तुम्हीही
जिवंत रहाल. २० त्यादिवशी तुम्हास समजेल की, मी आपल्या
पित्यामध्ये आहे व तुम्ही माझ्यामध्ये व मी तुम्हामध्ये आहे. २१
ज्याच्याजवळ माझ्या आज्ञा आहेत आणि जो त्या पाळतो तोच
माझ्यावर प्रीती करणारा आहे; आणि जो माझ्यावर प्रीती करतो
त्याच्यावर माझा पिता प्रीती करील; मीही त्याच्यावर प्रीती
करीन व स्वतः त्यास प्रकट होईन.” २२ यहूदा (इस्कार्योत नव्हे)
त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, असे काय झाले की, आपण स्वतः
आम्हास प्रकट व्हाल आणि जगाला प्रकट होणार नाही?” २३
येशूने त्यास उत्तर दिले, “ज्याची माझ्यावर प्रीती असेल तो माझे
वचन पाळील; माझा पिता त्याच्यावर प्रीती करील आणि आम्ही
त्याच्याकडे येऊन, त्याच्याबरोबर वस्ती करून राहू. २४ जो
माझ्यावर प्रीती करीत नाही तो माझी वचने पाळीत नाही आणि
तुम्ही जे वचन ऐकता ते माझे नाही तर ज्याने मला पाठवले त्या
पित्याचे आहे. २५ मी तुमच्याबरोबर राहत असतांना या गोष्टी
तुम्हास सांगितल्या आहेत. २६ तरी ज्याला पिता माझ्या नावाने
पाठवील तो कैवारी म्हणजे पवित्र आत्मा तुम्हास सर्वकाही
शिकवील आणि ज्या गोष्टी मी तुम्हास सांगितल्या त्या सर्वाची
तुम्हास आठवण करून देईल. २७ मी तुम्हास शांती देऊन
ठेवितो; मी आपली शांती तुम्हास देतो जसे जग देते तसे मी
तुम्हास देत नाही; तुमचे अंतःकरण अस्वस्थ किंवा भयभीत
होऊ नये, २८ ‘मी जातो आणि तुम्हाकडे परत येईन.’ असे जे
मी तुम्हास सांगितले ते तुम्ही ऐकले आहे. माझ्यावर तुमची
प्रीती असती तर मी पित्याकडे जातो म्हणून तुम्हास आनंद
वाटला असता; कारण माझा पिता माझ्यापेक्षा थोर आहे. २९ ते

होईल तेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवावा, म्हणून ते होण्याअगोदर,
आता मी तुम्हास सांगितले आहे, ३० यापुढे, मी तुम्हाबरोबर
फार बोलणार नाही, कारण जगाचा शासक येतो; तरी माझ्यावर
त्याची काही सत्ता नाही. ३१ परंतु मी पित्यावर प्रीती करतो
आणि पित्याने जशी मला आज्ञा दिली तसे मी करतो, हे जगाने
ओळखावे म्हणून असे होते. उठा, आपण येथून जाऊ."

१५ "मीच खरा द्राक्षवेल आहे आणि माझा पिता माळी आहे.
२ माझ्यातील, फळ न देणारा, प्रत्येक फाटा तो काढून
टाकतो आणि फळ देणाऱ्या प्रत्येक फाट्याला अधिक फळ
यावे म्हणून तो त्यास साफसूफ करतो. ३ जे वचन मी तुम्हास
सांगितले त्यामुळे, तुम्ही आता शुद्ध झालाच आहात. ४ तुम्ही
माझ्यामध्ये राहा आणि मी तुम्हामध्ये राहीन. जसे फाटा वेलात
राहिल्यावाचून त्यास आपल्याआपण फळ देता येत नाही,
तसे माझ्यामध्ये राहिल्यावाचून तुम्हासही देता येणार नाही.
५ मीच वेल आहे, तुम्ही फाटे आहा; जो माझ्यामध्ये राहतो
आणि मी ज्याच्यामध्ये राहतो तो पुष्कळ फळ देतो, कारण
माझ्यापासून वेगळे असल्यास तुम्हास काही करीता येत नाही.
६ कोणी माझ्यामध्ये राहिला नाही, तर त्यास फाट्याप्रमाणे
बाहेर टाकतात व तो वाळून जातो आणि तसले फाटे गोळा
करून अग्नीत टाकतात व ते जळून जातात. ७ तुम्ही माझ्यामध्ये
राहीला आणि माझी वचने तुम्हामध्ये राहिली तर जे काही
तुम्हास पाहिजे असेल ते मागा म्हणजे ते तुम्हास मिळेल. ८
तुम्ही विपुल फळ दिल्याने माझ्या पित्याचे गौरव होते; आणि
तुम्ही माझे शिष्य व्हाल. ९ जशी पित्याने माझ्यावर प्रीती केली
तशीच मीही तुम्हावर प्रीती केली आहे; तसेच तुम्हीही माझ्या
प्रीतीत रहा. १० जसा मी माझ्या पित्याच्या आज्ञा पाळून त्याच्या
प्रीतीत राहतो, तसेच तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळाल तर तुम्ही
माझ्या प्रीतीत रहाल. ११ माझा आनंद तुम्हामध्ये असावा आणि
तुमचा आनंद परिपूर्ण व्हावा म्हणून मी हे तुम्हास या गोष्टी
सांगितल्या आहेत. १२ जशी मी तुम्हावर प्रीती केली तशीच
तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी अशी माझी आज्ञा आहे. १३
आपल्या मित्रांसाठी आपला जीव द्यावा यापेक्षा कोणाची प्रीती
मोठी नाही. १४ मी तुम्हास जे काही सांगतो ते तुम्ही कराल तर
तुम्ही माझे मित्र आहात. १५ मी तुम्हास आतापासून दास म्हणत
नाही, कारण धनी काय करतो ते दासास कळत नाही; पण मी
तुम्हास मित्र म्हणले आहे, कारण मी ज्या गोष्टी पित्याकडून
ऐकून घेतल्या त्या सर्व मी तुम्हास कळवल्या आहेत. १६ तुम्ही
मला निवडले नाही, तर मी तुम्हास निवडले आणि नेमले आहे;
यामध्ये हेतू हा आहे की, तुम्ही जाऊन, फळ द्यावे, तुमचे फळ
टिकावे आणि जे काही तुम्ही माझ्या नावाने पित्याजवळ मागाल
ते त्याने तुम्हास द्यावे. १७ तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी म्हणून
मी तुम्हास या आज्ञा करतो. १८ जग जर तुमचा द्वेष करते
तर तुमचा द्वेष करण्याच्यापूर्वी त्याने माझाही केला आहे. १९
जर तुम्ही जगाचे असता तर जगाने स्वकीयांवर प्रीती केली
असती. पण तुम्ही जगाचे नाही, मी तुम्हास जगांतून निवडले
आहे, म्हणून जग तुमचा द्वेष करते, २० 'दास धन्यापेक्षा मोठा
नाही' हे जे वचन मी तुम्हास सांगितले त्याची आठवण करा. ते
माझ्या पाठीस लागले तर ते तुमच्याही पाठीस लागतील; त्यांनी
माझे वचन पाळले तर ते तुमचेही पाळतील. २१ पण ते माझ्या
नावाकरता हे सर्व तुम्हास करतील; कारण ज्याने मला पाठवले
त्यास ते ओळखीत नाहीत. २२ मी जर आलो नसतो आणि
त्यांच्याशी बोललो नसतो तर त्यांच्याकडे पाप नसते, पण आता
त्यांना आपल्या पापाविषयी निमित्त सांगता येत नाही. २३
जो माझा द्वेष करतो तो माझ्या पित्याचाही द्वेष करतो. २४
जी कामे दुसऱ्या कोणी केली नाहीत ती मी त्यांच्यामध्ये केली
नसती तर त्यांच्याकडे पाप नसते. पण आता त्यांनी मला आणि
माझ्या पित्यालाही पाहिले आहे व आमचा द्वेष केला आहे. २५
तथापि 'त्यांनी विनाकारण माझा द्वेष केला' हे जे वचन त्यांच्या
शास्त्रात लिहिले आहे ते पूर्ण व्हावे म्हणून हे असे होते. २६
पण जो पित्यापासून निघतो, ज्याला मी पित्यापासून तुम्हाकडे
पाठवीन तो कैवारी म्हणजे सत्याचा आत्मा येईल तेव्हा तो
माझ्याविषयी साक्ष देईल. २७ आणि तुम्ही पहिल्यापासून
माझ्याबरोबर आहात म्हणून तुम्हीही साक्ष द्याल."

१६ "तुम्ही अडखळवले जाऊ नये म्हणून मी तुम्हास या
गोष्टी सांगून ठेवल्या आहेत. २ ते तुम्हास सभास्थानाच्या
बाहेर घालवतील; इतकेच काय पण तुमचा जीव घेणाऱ्या
प्रत्येकाला आपण देवाला सेवा सादर करीत आहोत असे वाटेल,
अशी वेळ येत आहे. ३ त्यांनी पित्याला आणि मलाही ओळखले
नसल्यामुळे ते असे करतील. ४ मी तुम्हास या गोष्टी अशासाठी
सांगून ठेवल्या आहेत की, ती घडण्याची वेळ आली म्हणजे
त्या मी तुम्हास सांगितल्या होत्या याची आठवण व्हावी. या
गोष्टी मी तुम्हास, प्रारंभापासून, सांगितल्या नाहीत, कारण मी
तुमच्याबरोबर होतो. ५ पण ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे
मी आता जातो आणि आपण कोठे जाता असे तुमच्यापैकी
कोणीही मला विचारीत नाही. ६ पण मी या गोष्टी तुमच्याशी
बोलल्यामुळे तुमचे अंतःकरण दुःखाने भरले आहे. ७ तरीही मी
तुम्हास खरे ते सांगतो, मी जातो हे तुमच्या फायद्याचे आहे,
कारण मी गेलो नाही, तर कैवारी तुमच्याकडे येणारच नाही; मी
गेलो तर मी त्यास तुमच्याकडे पाठवीन; ८ आणि तो आल्यावर
तो जगाची पापाविषयी, नीतिमत्त्वाविषयी आणि न्यायाविषयी
खात्री करील. ९ पापाविषयी; कारण ते माझ्यावर विश्वास ठेवत
नाहीत. १० नीतिमत्त्वाविषयी; कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो

आणि पुढे तुम्हास मी दिसणार नाही. ११ आणि न्यायाविषयी;
कारण या जगाच्या शासकाचा न्याय झाला आहे. १२ मला
तुम्हास अजून पुष्कळ गोष्टी सांगावयाच्या आहेत पण तुम्ही
आताच त्या सहन करू शकणार नाही. १३ पण तो सत्याचा
आत्मा येईल तेव्हा तो तुम्हास मार्ग दाखवून सर्व सत्यात नेईल,
कारण तो आपल्या स्वतःचे सांगणार नाही; तर जे ऐकेल तेच
सांगेल आणि होणाऱ्या गोष्टी तुम्हास कळवील. १४ तो माझे
गौरव करील, कारण जे माझे आहे त्यातून घेऊन ते तो तुम्हास
कळवील. १५ जे काही स्वर्गीय पित्याचे आहे ते सर्व माझे आहे;
म्हणून मी म्हणालो की, जे माझे आहे त्यांतून घेऊन ते तुम्हास
कळवील. १६ थोड्या वेळाने, मी तुम्हास दिसणार नाही; आणि
पुन्हा, थोड्या वेळाने तुम्ही मला पाहाल.” १७ तेव्हा त्याच्या
शिष्यांपैकी काही एकमेकांस म्हणाले, “हा आम्हास, ‘थोड्या
वेळाने मी तुम्हास दिसणार नाही आणि पुन्हा थोड्या वेळाने
तुम्ही मला पाहाल,’ शिवाय, ‘कारण मी पित्याकडे जातो.’ असे
जे म्हणतो त्याचा अर्थ काय?” १८ ते म्हणत होते, हा ‘थोड्या
वेळाने’ असे जे म्हणतो याचा अर्थ काय? हा काय बोलतो ते
आम्हास समजत नाही. १९ आपणाला विचारावे असे त्यांच्या
मनात आहे, हे ओळखून येशू त्यांना म्हणाला, “मी म्हणले की,
थोड्या वेळाने, तुम्हास मी दिसणार नाही आणि पुन्हा, थोड्या
वेळाने, तुम्ही मला पहाल, याविषयी एकमेकांना विचारीत
आहात काय? २० मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, तुम्ही रडाल
आणि शोक कराल, तरी जग आनंद करील. तुम्हास दुःख होईल,
पण तुमचे दुःखच तुमचा आनंद होईल. २१ स्त्री प्रसूत होते तेव्हा
तिला वेदनांचे दुःख होते, कारण तिची प्रसूतीची घटका आलेली
असते; पण बालक जन्मल्यावर जगात एक मनुष्य जन्मल्याचा
जो आनंद होतो त्यामुळे तिला त्या क्लेशाची आठवण होत
नाही. २२ आणि म्हणून, आता तुम्हास दुःख झाले आहे; तरी मी
तुम्हास पुन्हा भेटेन आणि तुमचे अंतःकरण आनंदित होईल
आणि तुमच्यापासून तुमचा आनंद कोणीही हिरावून घेणार
नाही. २३ आणि त्यादिवशी तुम्ही मला काही प्रश्न विचारणार
नाही. मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, तुम्ही पित्याजवळ काही
मागाल तर तो ते तुम्हास माझ्या नावाने देईल. २४ तुम्ही अजून
माझ्या नावाने काही मागितले नाही; मागा म्हणजे तुम्हास
मिळेल, यासाठी की, तुमचा आनंद परिपूर्ण व्हावा. २५ या
गोष्टी मी तुमच्याशी दाखल्यात बोललो आहे; पण जेव्हा मी
तुमच्याशी दाखल्यात बोलणार नाही पण मी तुम्हास उघडपणे
पित्याविषयी सांगेन अशी वेळ येत आहे. २६ त्यादिवशी तुम्ही
माझ्या नावाने मागाल; आणि मी तुमच्यासाठी पित्याजवळ
विनंती करीन असे मी तुम्हास म्हणत नाही. २७ कारण पिता
स्वतः तुमच्यावर प्रीती करतो, कारण तुम्ही माझ्यावर प्रीती
केली आहे आणि मी पित्यापासून आलो असा विश्वास धरला
आहे. २८ मी पित्यापासून निघून जगात आलो आहे; पुन्हा,
जग सोडून पित्याकडे जातो.” २९ त्याचे शिष्य त्यास म्हणाले,
“पाहा, आता आपण उघडपणे बोलत आहा, दाखला सांगत
नाही. ३० आता आम्हास कळले आहे की, आपल्याला सर्वकाही
कळते आणि कोणी आपल्याला विचारावे याची आपणाला
गरज नाही. यावरुन आपण देवापासून आला आहात असा
आम्ही विश्वास धरतो.” ३१ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “तुम्ही
आता विश्वास ठेवता काय? ३२ पाहा, अशी वेळ येत आहे
किंबहुना आली आहे की, तुमची दाणादाण होऊन तुम्ही सर्व
आपआपल्या घरी जाल व मला एकटे सोडाल; पण मी एकटा
नाही, कारण पिता माझ्याबरोबर आहे. ३३ माझ्याठायी तुम्हास
शांती मिळावी म्हणून मी या गोष्टी सांगितल्या आहेत. जगात
तुम्हास क्लेश होतील; तरी धीर धरा, मी जगाच्या शक्तीला
जिंकले आहे.”

१७ “या गोष्टी बोलल्यावर येशू वर आकाशाकडे दृष्टी लावून
म्हणाला, हे पित्या, वेळ आली आहे; पुत्राने तुझे गौरव
करावे म्हणून तू आपल्या पुत्राचे गौरव कर. २ जे तू त्यास दिले
आहेत त्या सर्वांना त्याने सार्वकालिक जीवन द्यावे, म्हणून तू
त्यास सर्व मनुष्यांमात्रावर अधिकार दिला आहेस. **(aiōnios**
g166) ३ सार्वकालिक जीवन हेच आहे की, तू जो एकच, खरा
देव त्या तुला आणि ज्याला तू पाठवलेस त्या येशू ख्रिस्ताला
ओळखावे. **(aiōnios g166)** ४ जे तू काम मला करावयाला दिलेस
ते पूर्ण करून मी पृथ्वीवर तुझे गौरव केले आहे. ५ तर आता, हे
माझ्या पित्या, हे जग होण्याआधी तुझ्याबरोबर मला जे गौरव
होते त्याच्यायोगे तू आपणा स्वतःबरोबर माझे गौरव कर. ६ जे
लोक तू मला जगातून दिले त्यांना मी तुझे नाव प्रकट केले.
ते तुझे होते आणि ते तू मला दिलेस आणि त्यांनी तुझे वचन
पाळले आहे. ७ आता त्यांना समजले आहे की, तू ज्या गोष्टी
मला दिल्यास त्या सर्व तुझ्यापासून आहेत. ८ कारण तू मला जी
वचने दिलीस ती मी त्यांना दिली आहेत; ती त्यांनी स्वीकारली,
मी तुझ्यापासून आलो हे त्यांनी खरोखर ओळखले आणि तू
मला पाठवले. असा त्यांनी विश्वास ठेवला. ९ त्यांच्यासाठी
मी विनंती करतो, मी जगासाठी विनंती करीत नाही, तर जे
तू मला दिले आहेत त्यांच्यासाठी मी विनंती करतो, कारण ते
तुझे आहेत. १० जे माझे ते सर्व तुझे आहे आणि जे तुझे ते
सर्व माझे आहे आणि त्यांच्याठायी माझे गौरव झाले आहे. ११
आणि आता, यापुढे मी जगात नाही; पण ते जगात आहेत
आणि मी तुझ्याकडे येत आहे. हे पवित्र पित्या, तू मला दिलेल्या
तुझ्या नावात त्यांना राख यासाठी की, जसे आपण एक आहोत
तसे त्यांनीही एक व्हावे. १२ जोपर्यंत मी त्यांच्याबरोबर होतो
तोपर्यंत तू मला दिलेल्या तुझ्या नावात मी त्यांना राखले; मी

त्यांचा सांभाळ केला आणि नाशाच्या पुत्राशिवाय त्यांच्यातून
कोणाचा नाश झाला नाही. हा शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा म्हणून
असे झाले. १३ पण आता मी तुझ्याकडे येत आहे आणि माझा
आनंद त्यांच्याठायी परिपूर्ण व्हावा म्हणून मी जगात या गोष्टी
बोलतो. १४ मी त्यांना तुझे वचन दिले आहे, जगाने त्यांचा द्वेष
केला आहे; कारण जसा मी जगाचा नाही तसे तेही जगाचे
नाहीत. १५ तू त्यांना जगातून काढून घ्यावे अशी मी विनंती
करीत नाही, तर तू त्यांना दुष्टापासून राखावे अशी मी विनंती
करतो. १६ जसा मी जगाचा नाही, तसे तेही जगाचे नाहीत. १७
तू त्यांना सत्यात पवित्र कर. तुझे वचन हेच सत्य आहे. १८ जसे
तू मला जगात पाठवले तसे मीही त्यांना जगात पाठवले आहे.
१९ आणि त्यांनीही सत्यांत पवित्र व्हावे म्हणून मी त्यांच्याकरिता
स्वत:ला पवित्र करतो. २० मी केवळ त्यांच्यासाठी नाही, तर
त्यांच्या शब्दावरून जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात त्यांच्यासाठीही
विनंती करतो २१ की, त्या सर्वांनी एक व्हावे; हे माझ्या पित्या,
जसा तू माझ्यामध्ये आहेस व मी तुझ्यामध्ये आहे तसे त्यांनीही
तुझ्यामाझ्यामध्ये एक व्हावे, कारण तू मला पाठवले असा
जगाने विश्वास धरावा. २२ तू जे गौरव मला दिले आहे, ते
मी त्यांना दिले आहे, यासाठी की, जसे आपण एक आहोत
तसे त्यांनी एक व्हावे; २३ म्हणजे मी त्यांच्यामध्ये आणि तू
माझ्यामध्ये; यासाठी की, त्यांनी एक होऊन पूर्ण व्हावे आणि,
त्यावरून जगाने समजून घ्यावे की, तू मला पाठवले आणि
जशी तू माझ्यावर प्रीती केली तशी त्यांच्यावरही प्रीती केली.
२४ हे माझ्या पित्या, माझी अशी इच्छा आहे की, तू जे मला
दिले आहेत त्यांनीही जेथे मी असेन तेथे माझ्याजवळ असावे,
यासाठी की, जे माझे गौरव तू मला दिले आहे ते त्यांनी पाहावे;
कारण जगाचा पाया घातला त्यापुर्वी तू माझ्यावर प्रीती केली.
२५ हे न्यायसंपन्न पित्या, जगाने तुला ओळखले नाही, मी तुला
ओळखले आहे आणि तू मला पाठवले असे त्यांनी ओळखले
आहे. २६ मी तुझे नाव त्यास कळवले आहे आणि मी कळवीन,
यासाठी की, जी प्रीती तू माझ्यावर केली ती त्यांच्यामध्ये
असावी आणि मी त्यांच्यामध्ये असावे."

१८ हे बोलल्यानंतर येशू आपल्या शिष्यांबरोबर किद्रोन
ओहळाच्या पलीकडे गेला. तेथे एक बाग होती; तेथे
तो व त्याचे शिष्य गेले. २ ही जागा त्यास धरून देणाऱ्या
यहूदालाही माहीत होती कारण येशू पुष्कळ वेळा आपल्या
शिष्यांबरोबर तेथे जात असे. ३ तेव्हा सैनिकांची तुकडी व मुख्य
याजक लोक व परूशी यांच्याकडचे कामदार मिळाल्यावर, दिवे,
मशाली व शस्त्रे घेऊन यहूदा तेथे आला. ४ येशू आपणावर जे
काही येणार हे सर्व जाणून बाहेर आला आणि त्यांना म्हणाला,
"तुम्ही कोणाला शोधत आहात?" ५ त्यांनी त्यास उत्तर दिले,
"नासरेथकर येशूला." तो त्यांना म्हणाला, "तो मी आहे."
आणि ज्या यहूदाने त्यास धरून दिले देखील त्यांच्याबरोबर
उभा होता, ६ "तो मीच आहे," असे म्हणताच ते मागे सरकून
जाऊन जमिनीवर पडले. ७ मग त्याने त्यांना पुन्हा विचारले,
"तुम्ही कोणाला शोधता?" आणि ते म्हणाले, "नासरेथकर
येशूला." ८ येशूने उत्तर दिले, "मीच तो आहे; असे मी तुम्हास
सांगितले, तुम्ही मला शोधीत असला तर यांना जाऊ द्या." ९
"जे तू मला दिले आहेत त्यांतून मी एकही हरविला नाही," असे
जे वचन तो बोलला होता ते पूर्ण व्हावे म्हणून हे झाले. १०
तेव्हा शिमोन पेत्राजवळ तलवार असल्याने त्याने ती उपसली व
महायाजकाच्या दासावर चालविली आणि त्याचा उजवा कान
कापून टाकला. त्या दासाचे नाव मल्ख होते. ११ तेव्हा येशू
पेत्राला म्हणाला, "तरवार म्यानात घाल. पित्याने मला जो
प्याला दिला आहे तो मी पिऊ नये काय?" १२ मग सैनिकांची
तुकडी व हजारांचा सरदार आणि यहूद्यांचे अधिकारी हे येशूला
धरून बांधले. १३ आणि त्यास प्रथम हन्नाकडे नेले कारण, त्या
वर्षी महायाजक असलेल्या कयफाचा हा सासरा होता, १४ एका
मनुष्याने लोकांसाठी मरावे हे फायद्याचे आहे. अशी मसलत
यहूद्यास याच कयफाने दिली होती. १५ शिमोन पेत्र व दुसरा
एक शिष्य येशूच्या मागे मागे चालले; तो शिष्य महायाजकाच्या
ओळखीचा होता आणि येशूबरोबर महायाजकाच्या वाड्यात
गेला. १६ पण पेत्र बाहेर, दाराशी उभा राहिला होता, म्हणून
जो दुसरा शिष्य महायाजकाच्या ओळखीचा होता त्याने बाहेर
जाऊन व द्वारपालिकेला सांगून पेत्राला आत आणले. १७
यावरुन ती तरूण द्वारपालिका होती ती पेत्राला म्हणाली, "तूही
या मनुष्याच्या शिष्यांपैकी आहेस काय?" तो म्हणाला, "मी
नाही." १८ थंडी असल्यामुळे दास व कामदार कोळशाचा विस्तव
पेटवून शेकत उभे राहिले होते आणि पेत्र पण त्यांच्याबरोबर
शेकत उभा होता. १९ तेव्हा महायाजकाने येशूला त्याच्या
शिष्यांविषयी व त्याच्या शिक्षणाविषयी प्रश्न केले. २० येशूने
त्यास उत्तर दिले, "मी जगासमोर उघडपणे बोललो आहे,
सभास्थानात आणि परमेश्वराच्या भवनात, सर्व यहूदी जमतात,
तेथे मी नेहमी शिक्षण दिले आणि गुप्तपणे मी काही बोललो
नाही. २१ मला का विचारता? मी काय बोलतो ते. ज्यांनी ऐकले
आहे त्यांना विचारा. पाहा, मी जे बोललो ते त्यांना माहीत आहे."
२२ त्याने असे म्हटल्याबरोबर जवळ उभा राहणारा एक कामदार
येशूला चापट मारून म्हणाला, "तू महायाजकाला असे उत्तर
देतोस काय?" २३ येशूने त्यास उत्तर दिले, "मी वाईट रीतीने
बोललो असलो तर कसे वाईट बोललो ते सिद्ध कर; योग्य रीतीने
बोललो असलो तर मला का मारतोस?" २४ तेव्हा हन्नाने त्यास
महायाजक कयफा याच्याकडे बांधलेलेच पाठवले. २५ शिमोन
पेत्र शेकत उभा राहिला होता; त्यास इतर म्हणाले, "तूही

त्याच्या शिष्यांतला आहेस काय?” त्याने नाकारले व म्हटले, “मी नाही.” २६ पेत्राने ज्याचा कान कापला होता त्याचा नातलग असलेला, महायाजकाच्या दासांपैकी एक होता, तो त्यास म्हणाला, “मी तुला त्याच्याबरोबर बागेत नाही का पाहिले?” २७ पेत्राने पुन्हा नाकारले आणि, लागलाच, कोंबडा आरवला. २८ तेव्हा त्यांनी येशूला कयफाकडून सरकारवाड्यांत नेले; तेव्हा सकाळ होती आणि आपण अशुद्ध होऊ नये, पण वल्हांडणाचे भोजन करता यावे म्हणून ते स्वतः सरकारवाड्यांत गेले नाहीत. २९ यास्तव पिलात त्यांच्याकडे बाहेर येऊन म्हणाला, “तुम्ही या मनुष्यावर काय आरोप ठेवता?” ३० त्यांनी त्यास उत्तर दिले, “तो दुष्कर्मी नसता तर आम्ही त्यास आपल्या हाती दिले नसते.” ३१ पिलाताने त्यांना म्हटले, “त्याला तुम्हीच आपल्या नियमशास्त्राप्रमाणे त्याचा न्याय करा.” यहूदी अधिकारी त्यास म्हणाले, “आम्हास कोणाचा जीव घेण्याचा अधिकार नाही.” ३२ आपण कोणत्या मरणाने मरणार हे सुचवितांना येशूने जे वचन सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून असे झाले. ३३ म्हणून पिलात पुन्हा सरकारवाड्यांत गेला; आणि त्याने येशूला बोलावून म्हणाला, “तू यहूद्यांचा राजा आहेस काय?” ३४ येशूने उत्तर दिले, “आपण स्वतः हे म्हणता किंवा दुसऱ्यांनी आपणाला माझ्याविषयी हे सांगितले?” ३५ पिलाताने उत्तर दिले, “मी यहूदी आहे काय? तुझ्याच लोकांनी आणि मुख्य याजकांनी तुला माझ्या हाती दिले; तू काय केले.” ३६ येशूने उत्तर दिले, “माझे राज्य या जगाचे नाही. माझे राज्य या जगाचे असते तर यहूद्यांच्या हाती मी दिला जाऊ नये म्हणून माझ्या सेवकांनी लढाई केली असती; पण माझे राज्य येथले नाही.” ३७ म्हणून पिलात त्यास म्हणाला, “तर तू राजा आहेस काय?” येशूने उत्तर दिले, “मी राजा आहे असे आपण म्हणता. मी यासाठी जन्मलो आहे आणि यासाठी मी जगात आलो आहे. मी सत्याची साक्ष द्यावी. जो कोणी सत्याचा आहे तो माझी वाणी ऐकतो.” ३८ पिलात त्यास म्हणाला, “सत्य काय आहे?” आणि हे बोलून तो पुन्हा यहूद्यांकडे बाहेर गेला आणि त्यांना म्हणाला, “मला त्याच्यात काही अपराध दिसत नाही. ३९ पण तुमच्यासाठी वल्हांडण सणांत मी एकाला सोडावे अशी तुमच्यात रीत आहे; तर तुमच्यासाठी मी यहूद्यांच्या राजाला सोडावे अशी तुमची इच्छा आहे काय?” ४० तेव्हा पुन्हा ते ओरडून म्हणाले, “ह्याला सोडू नका, तर बरब्बाला सोडा” आता बरब्बा हा एक लुटारू होता.

१९ नंतर पिलाताने येशूला नेऊन फटके मारवले. २ तेव्हा शिपायांनी एक काट्यांचा मुकुट गुंफून त्याच्या डोक्यात घातला आणि त्यास एक जांभळा झगा घातला. ३ आणि ते त्याच्यापुढे येऊन म्हणाले, “हे यहूद्यांच्या राजा, तुझा जयजयकार असो!” मग त्यांनी त्यास चापटा मारल्या. ४ म्हणून पिलाताने पुन्हा बाहेर येऊन, म्हटले, “पाहा, मला त्याच्यात काही अपराध दिसत नाही, हे तुम्हास समजावे म्हणून मी त्यास तुमच्याकडे बाहेर आणतो.” ५ तेव्हा येशू काट्यांचा मुकुट व जांभळा झगा घातलेला बाहेर आला आणि पिलात त्यांना म्हणाला, “पाहा, हा मनुष्य!” ६ मुख्य याजक लोक व त्यांचे कामदार त्यास बघून ओरडून म्हणाले, याला “वधस्तंभावर खिळा, वधस्तंभावर खिळा.” पिलात त्यांना म्हणाला, “तुम्हीच त्यास नेऊन, वधस्तंभावर खिळा; कारण मला त्याच्यात काही अपराध दिसत नाही.” ७ यहूदी लोकांनी त्यास उत्तर दिले, “आम्हास नियमशास्त्र आहे आणि त्या शास्त्राप्रमाणे हा मरण पावला पाहिजे; कारण याने स्वतःला देवाचा पुत्र केले.” ८ पिलात हे बोलणे ऐकून अधिकच भ्याला; ९ आणि तो पुन्हा जाऊन व येशूला म्हणाला, “तू कोठला आहेस?” पण येशूने त्यास उत्तर दिले नाही. १० पिलाताने त्यास म्हटले, “माझ्याबरोबर तू बोलत नाहीस काय? तुला सोडण्याचा अधिकार मला आहे आणि तुला वधस्तंभावर खिळण्याचा अधिकार मला आहे हे तुला माहीत नाही काय?” ११ येशूने उत्तर दिले, “आपणाला तो अधिकार वरून दिलेला नसता तर माझ्यावर मुळीच चालला नसता, म्हणून ज्याने मला आपल्या हाती दिले त्याचे पाप अधिक आहे.” १२ यावरुन पिलाताने त्यास सोडायचा प्रयत्न केला, पण यहूदी ओरडून म्हणाले, “आपण जर याला सोडिले तर आपण कैसराचे मित्र नाही; जो कोणी स्वतःला राजा करतो तो कैसराला नाकारतो.” १३ म्हणून पिलाताने हे बोलणे ऐकल्यावर येशूला बाहेर आणले आणि तो फरसबंदी नावाच्या जागी न्यायासनावर बसला. इब्री भाषेत या जागेला गब्बाथा म्हणतात. १४ तो वल्हांडणाच्या तयारीचा दिवस होता, तेव्हा सुमारे दुपारचे बारा वाजले होते आणि तो यहूद्यांना म्हणाला, “पाहा, तुमचा राजा!” १५ यावरुन ते ओरडले, “ह्याला संपवून टाका, त्यास वधस्तंभावर खिळा.” पिलात त्यांना म्हणाला, “मी तुमच्या राजाला वधस्तंभावर खिळावे काय?” मुख्य याजकांनी उत्तर दिले, “आम्हास कैसराशिवाय राजा नाही.” १६ मग, त्याने येशूला वधस्तंभावर खिळण्याकरिता त्यांच्या हाती दिले. १७ तेव्हा त्यांनी येशूला आपल्या ताब्यात घेतले आणि तो आपला वधस्तंभ स्वतः वाहत ‘कवटीचे’ स्थान म्हटलेल्या जागी गेला. या जागेला इब्री भाषेत गुलगुथा म्हणतात. १८ तेथे त्यांनी त्यास व त्याच्याबरोबर दुसऱ्या दोघांना, एकाला एका बाजूस व दुसऱ्याला दुसऱ्या बाजूस आणि येशूला मध्ये असे वधस्तंभावर खिळले. १९ आणि पिलाताने एक फलक लिहून तो वधस्तंभावर लावला; ‘यहूद्यांचा राजा नासोरी येशू’ असे लिहिले होते. २० येशूला वधस्तंभावर खिळले होते ते ठिकाण नगराच्या जवळ होते. म्हणून पुष्कळ यहूद्यांनी तो फलक वाचला. तो इब्री,

रोमी व ग्रीक भाषांत लिहिला होता. २१ तेव्हा यहुद्यांचे मुख्य
याजक लोक पिलाताला म्हणाले, “यहूद्यांचा राजा असे लिहू
नका तर याने म्हणले ‘मी यहूद्यांचा राजा आहे’ असे लिह.”
२२ पिलाताने उत्तर दिले, “मी लिहिले ते लिहिले.” २३ मग
शिपायांनी येशूला वधस्तंभावर खिळल्यावर त्याचे कपडे घेतले
आणि प्रत्येक शिपायाला एक वाटा असे चार वाटे केले; आणि
झगाही घेतला. या झग्याला शिवण नव्हती; तो वरपासून सरळ
विणलेला होता. २४ म्हणून ते एकमेकांना म्हणाले, “आपण हा
फाडू नये; पण तो कोणाला मिळेल हे ठरवण्याकरता चिठ्ठ्या
टाकून पाहावे.” हे यासाठी झाले की, ‘त्यांनी माझे कपडे
आपसात वाटून घेतले आणि माझ्या झग्यावर त्यांनी चिठ्ठ्या
टाकिल्या,’ असा हा शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा; म्हणून शिपायांनी
या गोष्टी केल्या. २५ पण येशूच्या वधस्तंभाजवळ त्याची आई,
त्याची मावशी व क्लोपाची पत्नी मरीया आणि मग्दालीया
नगराची मरीया या उभ्या होत्या. २६ येशूने जेव्हा आपल्या
आईला व तो ज्या शिष्यावर त्याची प्रीती होती त्यास जवळ उभे
राहिलेले पाहून तेव्हा तो आपल्या आईला म्हणाला, “आई,
पाहा, हा तुझा मुलगा.” २७ मग तो त्या शिष्याला म्हणाला,
“पाहा, ही तुझी आई!” आणि त्या शिष्याने तिला तेव्हापासून
आपल्याकडे घेतले. २८ मग, आता सर्व पूर्ण झाले आहे, हे
जाणून येशूने, शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा म्हणून, “मला तहान
लागली आहे” असे म्हटले. २९ तेथे, एक आंब भरून ठेवलेले
भांडे होते, म्हणून त्यांनी आंबेने भरलेला एक बोळा एका एजोब
झाडाच्या काठीवर बसवून त्याच्या तोंडाला लावला. ३० येशूने
आंब घेतल्यानंतर म्हटले, “पूर्ण झाले आहे.” आणि आपले
मस्तक लववून आपला आत्मा समर्पण केला. ३१ तो तयारीचा
दिवस होता आणि शब्बाथ दिवशी वधस्तंभावर शरीरे राहू नयेत,
कारण तो शब्बाथ मोठा दिवस होता म्हणून यहूद्यांनी पिलाताला
विनंती केली की, त्यांचे पाय तोडून त्यांना काढून घेऊन जावे.
३२ तेव्हा शिपाई आल्यावर त्यांनी त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर
खिळण्यात आलेल्या पहिल्याचे व दुसऱ्याचे पाय तोडले. ३३
परंतु ते येशूजवळ आल्यावर, तो मरून गेला आहे असे पाहून,
त्यांनी त्याचे पाय तोडले नाहीत. ३४ तरी शिपायांपैकी एकाने
भाल्याने त्याच्या कुशीत भोसकले; आणि, लगेच, रक्त व पाणी
बाहेर आले. ३५ आणि ज्याने हे पाहिले त्याने साक्ष दिली
आहे त्याची साक्ष खरी आहे व आपण खरे बोलतो हे त्यास
ठाऊक आहे यासाठी की, तुम्हीही विश्वास ठेवावा. ३६ कारण,
“त्याचे एकही हाड मोडणार नाही,” हा शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा
म्हणून या गोष्टी झाल्या. ३७ आणि दुसरा एक शास्त्रलेख
पुन्हा म्हणतो, “ज्याला त्यांनी वधिले ते त्याच्याकडे पाहतील.”
३८ यानंतर, जो अरिमथाईकर योसेफ याने आपल्याला येशूचे
शरीर नेता यावे अशी पिलाताला विनंती केली. तो येशूचा शिष्य
असून पण यहूद्यांच्या भीतीमुळे गुप्त शिष्य होता, पिलाताने
त्यास परवानगी दिल्यावरून त्याने जाऊन येशूचे शरीर नेले.
३९ आणि, त्याच्याकडे पहिल्याने रात्रीचा आलेला निकदेमही
गंधरस व अगरू यांचे सुमारे शंभर मापे मिश्रण घेऊन आला. ४०
मग त्यांनी येशूचे शरीर घेतले आणि यहूद्यांच्या उत्तरकार्याच्या
रीतीप्रमाणे त्यांनी ते सुगंधी मसाल्यांसहित तागाच्या वस्त्रात
गुंडाळले. ४१ त्यास ज्याठिकाणी वधस्तंभावर खिळले होते
तेथे एक बाग होती; आणि त्या बागेत एक नवी कबर होती;
त्यामध्ये कोणाला कधीही ठेवलेले नव्हते. ४२ तो यहूद्यांचा
तयारीचा दिवस असल्यामुळे व ती कबर जवळ असल्यामुळे,
त्यांनी येशूला तेथे ठेवले.

२० आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, पहाटेस अंधारातच,
मग्दालीया नगराची मरीया कबरेजवळ आली आणि
कबरेच्या तोंडावरून धोंड काढली आहे असे तिने पाहिले. २
तेव्हा शिमोन पेत्र व ज्याच्यावर येशूची प्रीती होती त्या दुसऱ्या
शिष्याकडे धावत येऊन ती त्यांना म्हणाली, “त्यांनी प्रभूला
कबरेतून काढून नेले आणि त्यास कोठे ठेवले हे आम्हास माहीत
नाही.” ३ म्हणून पेत्र व तो दुसरा शिष्य बाहेर पडून कबरेकडे
जावयास निघाले. ४ तेव्हा ते दोघे जण बरोबर धावत गेले; पण
तो दुसरा शिष्य पेत्राच्या पुढे धावत गेला व कबरेजवळ प्रथम
पोहचला. ५ त्याने ओणवून आत डोकावले आणि त्यास तागाची
वस्त्रे पडलेली दिसली. पण तो आत गेला नाही. ६ शिमोन
पेत्रहि त्याच्यामागून येऊन पोहचला व तो कबरेत शिरला; ७
आणि तागाची वस्त्रे पडलेली व जो रुमाल त्याच्या डोक्याला
होता तो त्या तागाच्या वस्त्रांजवळ नव्हे, तर वेगळा एकीकडे
गुंडाळून ठेवलेला होता. ८ तेव्हा जो दुसरा शिष्य पहिल्याने
कबरेजवळ आला होता तोही आत गेला आणि त्याने पाहून
विश्वास ठेवला. ९ कारण त्याने मरण पावलेल्यातून पुन्हा उठावे
हे अवश्य आहे, हा शास्त्रलेख त्यांना अजून कळला नव्हता. १०
मग ते शिष्य पुन्हा आपल्या घरी गेले. ११ पण इकडे मरीया
बाहेर कबरेजवळ रडत उभी राहिली होती आणि ती रडता रडता
तिने ओणवून कबरेत पाहिले; १२ आणि जेथे येशूचे शरीर आधी
ठेवलेले होते तेथे ते शुभ्र वस्त्रे परिधान केलेले दोन देवदूत एक
डोक्याकडील बाजूस आणि एक पायांकडील बाजूस बसलेले
दिसले. १३ आणि ते तिला म्हणाले, “मुली, तू का रडतेस?”
ती त्यांना म्हणाली, “त्यांनी माझ्या प्रभूला नेले आणि त्यास
कोठे ठेवले हे मला माहीत नाही.” १४ असे बोलून ती मागे
वळली आणि तो तिला येशू उभा असलेला दिसला; पण तो येशू
आहे हे तिने ओळखले नाही. १५ येशूने तिला म्हटले, “मुली,
तू का रडतेस? तू कोणाला शोधतेस?” तो माळी आहे असे
समजून त्यास म्हणाली, “साहेब, तू त्यास येथून नेले असेल तर

कोठे ठेवलेस ते मला सांग म्हणजे मी त्यास घेऊन जाईन.”
१६ येशूने तिला म्हटले, “मरीये,” ती वळून त्यास इब्री भाषेत
म्हणाली, “रब्बूनी,” (म्हणजे गुरूजी) १७ येशूने तिला म्हटले,
“मला शिवू नकोस; कारण, मी अजून पित्याकडे वर गेलो
नाही; तर माझ्या बांधवांकडे जाऊन, त्यांना सांग की, जो माझा
पिता आणि तुमचा पिता, माझा देव आणि तुमचा देव आहे
त्याच्याकडे मी वर जातो.” १८ मग्दालीया नगराची मरीया गेली
आणि आपण प्रभूला पहिल्याचे आणि त्याने आपल्याला या
गोष्टी सांगितल्याचे तिने शिष्यांना कळविले. १९ त्या दिवशी,
म्हणजे आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी संध्याकाळी, शिष्य जेथे
जमले होते तेथील दरवाजे यहूद्यांच्या भीतीमुळे बंद असता,
येशू आत आला व मध्यभागी उभा राहून म्हणाला, “तुम्हास
शांती असो.” २० आणि हे बोलल्यावर त्याने त्यांना आपले
हात आणि कूस दाखवली; आणि शिष्यांनी प्रभूला बघितले
तेव्हा ते आनंदित झाले २१ तेव्हा येशू त्यांना पुन्हा म्हणाला,
“तुम्हास शांती असो. जसे पित्याने मला पाठवले आहे तसे
मीहि तुम्हास पाठवतो.” २२ एवढे बोलल्यावर त्याने त्यांच्यावर
फुंकर टाकली आणि तो त्यांना म्हणाला, “पवित्र आत्म्याचा
स्वीकार करा. २३ ज्या कोणाच्या पापांची तुम्ही क्षमा करता
त्यांची क्षमा झाली आहे आणि ज्या कोणाची तुम्ही ठेवता ती
तशीच ठेवलेली आहेत.” २४ येशू आला तेव्हा, बारांतील एक,
ज्याला दिदुम म्हणत तो थोमा त्यांच्याबरोबर नव्हता. २५ म्हणून
दुसऱ्या शिष्यांनी त्यास सांगितले, “आम्ही प्रभूला पाहिले.”
तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “मी त्याच्या हातात खिळयांची खूण
बघितल्याशिवाय, खिळयांच्या जागी माझे बोट घातल्याशिवाय
आणि त्याच्या कुशीत माझा हात घातल्याशिवाय मी विश्वास
ठेवणारच नाही.” २६ आणि पुन्हा, आठ दिवसानी, त्याचे शिष्य
घरात होते आणि थोमा त्यांच्याबरोबर होता; आणि दरवाजे
बंद असताना येशू आला व मध्यभागी उभा राहिला आणि
म्हणाला, “तुम्हास शांती असो.” २७ मग तो थोमाला म्हणाला,
“तुझे बोट पुढे कर आणि माझे हात बघ; तुझा हात पुढे कर
आणि माझ्या कुशीत घाल; आणि विश्वासहीन होऊ नकोस पण
विश्वास ठेवणारा हो.” २८ आणि थोमाने त्यास म्हटले, “माझा
प्रभू आणि माझा देव!” २९ येशूने त्यास म्हटले, “तू मला
पाहिले आहे म्हणून विश्वास ठेवला आहे. पाहिल्यावांचून विश्वास
ठेवणारे आहे ते धन्य!” ३० आणि या पुस्तकात लिहिली नाहीत
अशी दुसरीही पुष्कळ चिन्हे येशूने आपल्या शिष्यांसमोर केली.
३१ पण ही ह्यासाठी लिहिली आहेत की, येशू हा देवाचा पुत्र
ख्रिस्त आहे, असा तुम्ही विश्वास ठेवावा आणि तुम्ही विश्वास
ठेवल्याने तुम्हास त्याच्या नावात जीवन मिळावे.

२१ आणि या यानंतर पुन्हा तिबिर्याच्या सरोवराजवळ येशूने
शिष्यांना स्वतःस प्रकट झाला; आणि अशाप्रकारे
स्वतःस प्रकट केले. २ शिमोन पेत्र व ज्याला दिदुम म्हणत तो
थोमा, गालील प्रांतातील काना नगरातील नथनेल व जब्दीचे
पुत्र आणि त्याच्या शिष्यांतील दुसरे दोघे जण हे बरोबर होते.
३ शिमोन पेत्र त्यांना म्हणाला, “मी मासे धरावयला जातो.”
ते त्यास म्हणतात, “आम्ही पण तुझ्याबरोबर येतो.” तेव्हा ते
निघून तारवात चढले आणि त्या रात्री त्यांनी काहीही धरले
नाही. ४ पण आता पहाट होते वेळी येशू समुद्र किनाऱ्याजवळ
उभा होता, पण तो येशू होता हे शिष्यांना समजले नाही. ५ तेव्हा
येशूने त्यांना म्हटले, “मुलांनो, तुमच्याजवळ काही खावयाला
आहे काय?” ते त्यास म्हणाले, “नाही.” ६ आणि तो त्यांना
म्हणाला, “तारवाच्या उजवीकडे जाळे टाका आणि तुम्हास
मिळेल.” म्हणून त्यांनी टाकले आणि माशांच्या घोळक्यामुळे ते
त्यांना आता ओढवेना. ७ तेव्हा ज्या शिष्यावर येशूची प्रीती
होती तो पेत्राला म्हणाला, “तो प्रभू आहे.” शिमोन पेत्राने ऐकले
की, तो “प्रभू आहे, प्रभू आहे” तेव्हा तो उघडा असल्यामुळे
(त्याने बाहेरील वस्त्र, झगा, न घातल्यामुळे) त्याने कमरेला
झगा गुंडाळला आणि सरोवरात उडी घेतली. ८ आणि दुसरे
शिष्य त्या लहान मचव्याने ते माशांचे जाळे ओढीत ओढीत
आले कारण ते किनाऱ्यापासून फार दूर नव्हते, पण सुमारे
दोनशे हातावर होते. ९ तेव्हा ते किनाऱ्यावर बाहेर आल्यावर
तेथे कोळशांचा विस्तव आणि त्यावर ठेवलेली मासळी आणि
भाकरी पाहिली. १० येशूने त्यांना म्हटले, “तुम्ही आता धरलेल्या
मासळीमधून काही आणा.” ११ तेव्हा शिमोन पेत्राने मचव्यावर
चढून एकशे त्रेपन्न मोठ्या माशांनी भरलेले जाळे किनाऱ्यावर
ओढून आणले. ते तितके असतानाही जाळे फाटले नाही. १२
येशू त्यांना म्हणाला, “या, न्याहरी करा.” कारण तो प्रभू
आहे हे त्यांना समजले म्हणून आपण कोण आहात हे त्यास
विचारावास शिष्यांतील कोणी धजला नाही. १३ तेव्हा येशूने
भाकर घेतली आणि त्यांना दिली; तशीच मासळी दिली. १४
येशू मरण पावलेल्यातून उठल्यानंतर त्याची शिष्यांना प्रकट
व्हायची ही तिसरी वेळ. १५ मग त्यांची न्याहरी झाल्यावर येशूने
शिमोन पेत्राला म्हटले, “योहानाच्या पुत्रा शिमोना, यांच्यापेक्षा
तू माझ्यावर अधिक प्रीती करतोस काय?” तो त्यास म्हणाला,
“होय, प्रभू, तू जाणतोस की, मी तुझ्यावर प्रीती करतो.” तो
त्यास म्हणतो, “माझी कोकरे चार.” १६ तो पुन्हा दुसऱ्यांदा
त्यास म्हणाला, “योहानाच्या पुत्रा, शिमोना, तू माझ्यावर प्रीती
करतोस काय?” तो त्यास म्हणाला, “होय, प्रभू, तू जाणतोस
की, मी तुझ्यावर प्रीती करतो.” तो त्यास म्हणाला, “माझी मेंढरे
राख.” १७ तो तिसऱ्यांदा त्यास म्हणाला, “योहानाच्या पुत्रा,
शिमोना, तू माझ्यावर प्रीती करतोस काय?” पेत्र दुःखी होऊन

त्यास म्हणाला, “प्रभू, तुला सर्व माहीत आहे, तू जाणतोस
की, मी तुझ्यावर प्रीती करतो.” येशू त्यास म्हणतो, “माझी
मेंढरे चार.” १८ “मी तुला खरे खरे सांगतो, तू जेव्हा तरुण
होतास तेव्हा आपली कंबर बांधून तुझी इच्छा असेल तिकडे
जात होतास; पण तू म्हातारा होशील तेव्हा हात पुढे करशील,
दुसरा तुझी कंबर बांधील आणि तुझी इच्छा नसेल तिकडे तुला
नेईल.” १९ तो कोणत्या मरणाने देवाचे गौरव करणार होता हे
प्रकट करायला तो हे बोलला आणि हे बोलल्यावर तो त्यास
म्हणतो, “माझ्यामागे ये.” २० तेव्हा पेत्र मागे वळला आणि
पाहतो की, ज्या शिष्यावर येशूची प्रीती होती जो भोजनाच्या
वेळी त्याच्या छातीशी टेकला असता मागे लवून ‘प्रभू, तुला
धरून देणारा तो कोण आहे?’ असे म्हणाला होता, त्यास त्याने
मागे चालतांना पाहिले. २१ म्हणून, त्यास बघून, पेत्र येशूला
म्हणाला, “प्रभू, ह्याचे काय?” २२ येशूने त्यास म्हटले, “मी
येईपर्यंत त्याने रहावे अशी जर माझी इच्छा असेल तर त्याचे
तुला काय? तू माझ्यामागे ये.” २३ तेव्हा बांधवांत हे बोलणे
पसरले की, तो शिष्य मरणार नाही. पण येशू त्यास म्हणाला
नव्हता की, तो मरणार नाही, पण “मी येईपर्यंत त्याने रहावे
अशी जर माझी इच्छा असेल तर तुला काय?” २४ जो या
गोष्टींची साक्ष देतो व ज्याने या गोष्टी लिहिल्या आहेत तोच हा
शिष्य आहे; आणि त्याची साक्ष खरी आहे हे आम्हास माहीत
आहे. २५ आणि ह्याशिवाय येशूने केलेली पुष्कळ कृत्ये आहेत;
ती एकएक लिहिली तर लिहिलेली पुस्तके या जगात देखील
मावणार नाहीत असे मला वाटते.

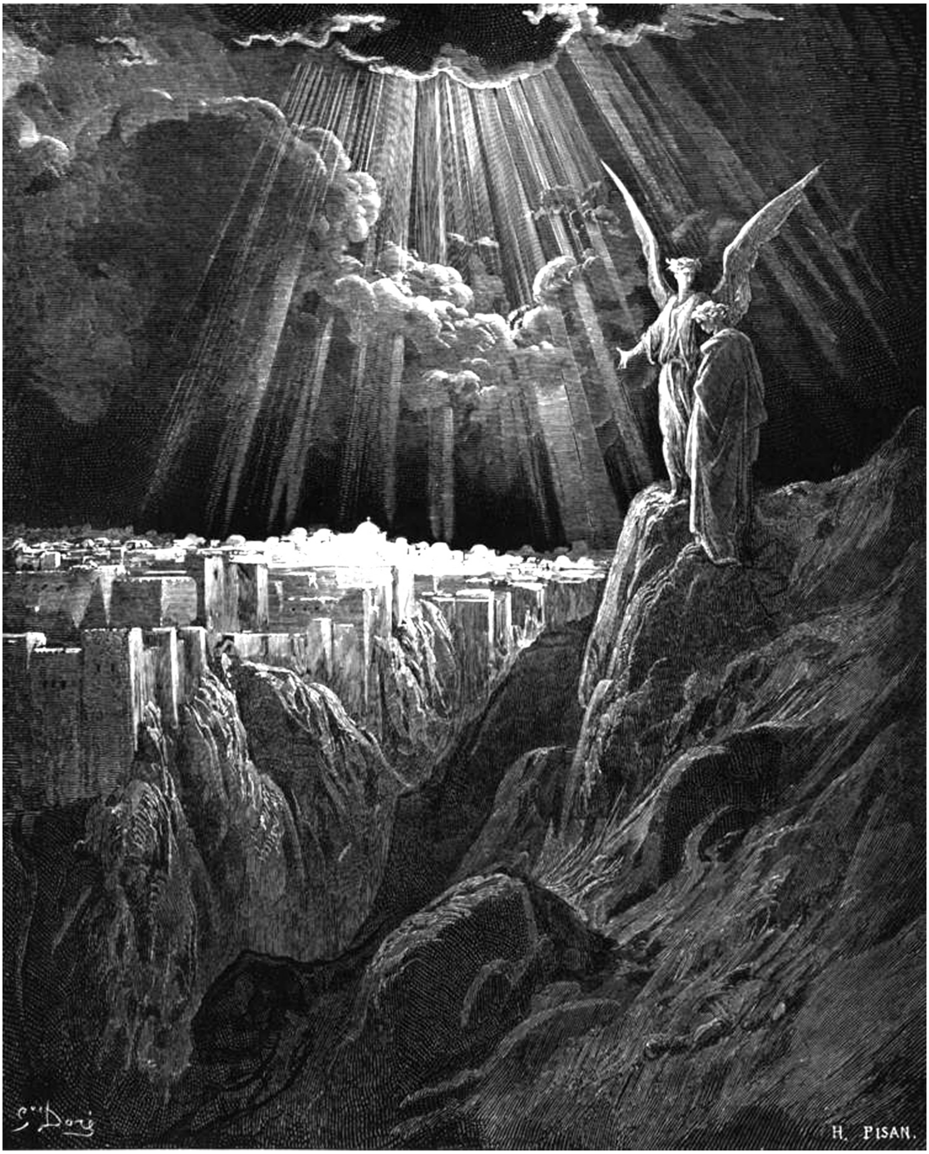

आणि मी ती पवित्र नगरी, नवे यरूशलेम, देवाकडून स्वर्गातून खाली येत असलेली बघितली. ती वरासाठी साज चढवून सजविलेल्या वधूप्रमाणे दिसत होती; आणि मी राजासनातून एक मोठी वाणी ऐकली; ती म्हणाली: “पाहा, देवाचा मंडप मनुष्यांत आहे, तो त्यांच्याबरोबर वस्ती करील; ते त्याचे लोक होतील आणि देव स्वत: त्यांच्याबरोबर राहील

प्रक. २१:२-३

१९ या गोष्टींनंतर मी जणू एक, विशाल समुदायाची मोठी
वाणी स्वर्गात ऐकली; ती म्हणाली हालेलूया, तारण,
गौरव आणि सामर्थ्य आमच्या देवाचीच आहेत, २ कारण त्याचे
न्याय खरे आणि नीतीचे आहेत; कारण ज्या महावेश्येने आपल्या
व्यभिचारी वागण्याने पृथ्वी भ्रष्ट केली तिचा त्याने न्यायनिवाडा
केला आहे. आणि आपल्या दासांच्या रक्ताबद्दल तिचा सूड
घेतला आहे. ३ आणि ते दुसऱ्यांदा म्हणाले, हालेलूया तिचा धूर
युगानुयुग वर चढत आहे. (aiōn g165) ४ तेव्हा ते चोवीस वडील
व चार जिवंत प्राणी पालथे पडले, त्यांनी राजासनावर बसलेल्या
देवाला नमन केले आणि ते म्हणाले: आमेन; हालेलूया. ५
आणि राजासनाकडून एक वाणी आली; ती म्हणाली: तुम्ही
सर्व त्याचे दास, दोन्ही लहानमोठे आणि सामर्थ्यवान त्यास
भिणारे, आपल्या देवाची स्तुती करा. ६ आणि, मी जणू
एका, विशाल समुदायाची वाणी, ऐकली; ती वाणी महापूराच्या
आणि मेघांच्या मोठ्या गडगडाटांच्या आवाजासारखी होती.
ती म्हणाली, हालेलूया; कारण, आमचा प्रभू सर्वसत्ताधारी देव
हा राज्य करीत आहे. ७ या, आपण आनंद करू, हर्ष करू,
आणि त्यास गौरव देऊ; कारण कोकऱ्याचे लग्न निघाले आहे,
आणि त्याच्या नवरीने स्वतःला सजविले आहे. ८ आणि तिला
नेसायला, स्वच्छ, शुभ्र, चमकणारे तलम तागाचे वस्त्र दिले
आहे. (हे तलम वस्त्र म्हणजे पवित्रजनांच्या नीतिमत्त्वाची कामे
होत.) ९ आणि तो देवदूत मला म्हणाला, “लिही: कोकऱ्याच्या
लग्नाच्या भोजनाला बोलावलेले धन्य होत.” आणि तो मला
म्हणाला, “ही देवाची खरी वचने आहेत.” १० आणि, मी
त्यास नमन करायला त्याच्या पायाशी पालथा पडलो, परंतु तो
मला म्हणाला, “असे करू नको; मी तुझ्या सोबतीचा आणि
येशूची साक्ष ज्यांच्याजवळ आहे त्या तुझ्या बंधूंच्या सोबतीचा
दास आहे. देवाला नमन कर कारण येशूविषयीची साक्ष हा
भविष्यवानीचा आत्मा आहे.” ११ तेव्हा मी बघितले की, स्वर्ग
उघडला आणि पाहा, एक पांढरा घोडा आणि त्यावर जो बसला
होता त्याचे नाव विश्वासू आणि खरा आहे, तो नीतीने न्याय
करतो, आणि युद्ध करतो, १२ त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेसारखे
होते व त्याच्या डोक्यावर पुष्कळ मुकुट होते आणि त्याचे एक
नाव लिहिलेले होते; ते त्याच्याशिवाय कोणी जाणत नाही.
१३ त्याने एक, रक्तात भिजवीलेला झगा घातला होता; आणि
देवाचा शब्द हे नाव त्यास देण्यात आले आहे; १४ आणि
स्वर्गातल्या सेना पांढऱ्या घोड्यांवर बसून शुभ्र, स्वच्छ, तलम
तागाची वस्त्रे परिधान करून त्याच्या मागोमाग जात होत्या. १५
आणि त्याने राष्ट्रांवर प्रहार करावा म्हणून त्याच्या तोंडामधून
एक धारदार तलवार निघते, तो त्यांच्यावर लोहदंडाने सत्ता
चालवील; तो सर्वसमर्थ देवाच्या अतीकोपाचे द्राक्षकुंड तुडवील.
१६ त्याच्या झग्यावर व त्याच्या मांडीवर राजांचा राजा आणि
प्रभूंचा प्रभू असे नाव लिहिलेले आहे. १७ आणि मी बघितले
की, एक देवदूत सूर्यात उभा होता; तो आकाशात उडणाऱ्या
सर्व पक्ष्यांना मोठ्या आवाजात ओरडून म्हणाला: या आणि
देवाच्या मोठ्या भोजनासाठी जमा व्हा; १८ म्हणजे तुम्ही राजांचे
सेनापतीचे मांस खाल आणि बलवान पुरुषांचे मांस खाल;
घोड्यांचे आणि त्यावर बसणाऱ्यांचे मांस खाल, स्वतंत्र आणि
दास, लहान आणि मोठे अशा सर्वांचे मांस खाल. १९ आणि मी
बघितले की, तो जो घोड्यावर बसला होता त्याच्याबरोबर आणि
त्याच्या सेनेबरोबर लढाई करायला तो पशू व पृथ्वीचे राजे
आणि त्यांच्या सेना एकत्र आल्या होत्या. २० मग त्या पशूला व
त्याच्याबरोबर त्या खोट्या संदेष्ट्याला धरण्यात आले; त्याने
त्याच्यासमोर चिन्हे करून, त्या पशूने शिक्का घेणाऱ्यांस व
त्याच्या मूर्तीला नमन करणाऱ्यांस फसवले होते. या दोघांनाही
गंधकाने जळणाऱ्या अग्नीच्या सरोवरात जिवंत टाकण्यात
आले; (Limnē Pyr g3041 g4442) २१ बाकीचे लोक जो घोड्यावर
बसला होता त्याच्या तोंडातून बाहेर येणाऱ्या तलवारीने मारले
गेले आणि त्यांच्या मांसाने सगळे पक्षी तृप्त झाले.

२० आणि मी बघितले की, एक देवदूत आकाशामधून
खाली आला; त्याच्या हातात अगाधकूपाची किल्ली
व एक मोठी साखळी होती. (Abyssos g12) २ आणि ज्याला
दियाबल आणि सैतान म्हणतात त्या पुरातन सर्पाला म्हणजे
त्या अजगराला त्याने धरले, एक हजार वर्षांसाठी त्यास बांधले,
३ आणि अगाधकूपात टाकले; आणि त्यामध्ये बंद करून वर
शिक्का लावला; म्हणजे ती हजार वर्षे पूर्ण होईपर्यंत त्याने
राष्ट्रांना आणखी फसवू नये. त्यानंतर त्यास पुन्हा थोडा वेळ
सोडणे जरूर होते. (Abyssos g12) ४ तेव्हा मी राजासने बघितली
व त्यावर जे कोणी बसले होते; त्यांच्याकडे न्यायनिवाडा देण्यात
आला आणि येशूच्या साक्षीसाठी व देवाच्या वचनासाठी ज्यांचा
शिरच्छेद झाला होता आणि त्या पशूला किंवा त्याच्या मूर्तीला
ज्यांनी नमन केले नव्हते आणि आपल्या कपाळावर किंवा
हातावर त्याचा शिक्का मारलेला नव्हता, त्यांचे आत्मे मला
दिसले. ते परत जिवंत झाले व त्यांनी ख्रिस्ताबरोबर एक
हजार वर्षे राज्य केले. ५ पण ती हजार वर्षे पूर्ण होईपर्यंत
बाकीचे मरण पावलेले पुन्हा जिवंत झाले नाहीत. हे पहिले
पुनरुत्थान होय. ६ ज्याला पहिल्या पुनरुत्थानात भाग आहे,
तो धन्य आणि पवित्र आहे; अशांवर दुसऱ्या मरणाची सत्ता
नाही, तर ते देवाचे आणि ख्रिस्ताचे याजक होतील; आणि
त्याच्याबरोबर एक हजार वर्षे राज्य करतील. ७ जेव्हा ती हजार
वर्षे संपतील तेव्हा सैतानाला त्याच्या कैदेतून सोडण्यात येईल;

८ आणि तो पृथ्वीच्या चारी कोपऱ्यांतील गोग व मागोग या
राष्ट्रांना, लढाईसाठी एकत्र करावे म्हणून तो त्यांना फसवायला
बाहेर निघेल; त्यांची संख्या समुद्राच्या वाळूइतकी आहे. ९ ते
पृथ्वीच्या विस्तारावर गेले आणि त्यांनी पवित्र जनांची छावणी
व प्रिय नगरी वेढली; तेव्हा स्वर्गातून अग्नी उतरला आणि त्याने
त्यांना गिळून घेतले; १० आणि त्यांना फसविणाऱ्या सैतानाला
अग्नीच्या व गंधकाच्या सरोवरात टाकण्यात आले; तो पशू व तो
खोटा संदेष्टा हे; तेथेच असून ते रात्रंदिवस सदासर्वकाळ पीडा
भोगतील. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** ११ तेव्हा मी
एक, मोठे, शुभ्र राजासन आणि त्यावर जो बसला होता त्यास
बघितले. त्याच्या उपस्थितीतून पृथ्वी व आकाशही पळून गेली;
आणि त्यांना कोठेच जागा मिळाली नाही. १२ मग मी मृतांना,
लहान व मोठे ह्यांना राजासनासमोर उभे राहिलेले बघितले;
तेव्हा पुस्तके उघडली गेली; नंतर आणखी एक पुस्तक उघडले
गेले. ते जीवनाचे पुस्तक होते; आणि त्या पुस्तकात लिहिलेल्या
गोष्टींवरून ज्यांच्या त्यांच्या कामांप्रमाणे मृतांचा न्याय करण्यात
आला. १३ समुद्राने आपल्यामधील मरण पावलेले होते ते दिले
आणि मृत्यू व मृतलोक ह्यांनीही आपल्यामधील मरण पावलेले
होते ते दिले; आणि त्यांच्या कामांप्रमाणे त्यांचा प्रत्येकाचा
न्याय करण्यात आला. **(Hadēs g86)** १४ आणि मरण व मृतलोक
अग्नीच्या सरोवरात टाकले गेले. हे दुसरे मरण होय. हे अग्नीचे
तळे म्हणजे दुसरे मरण. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)**
१५ आणि ज्या कोणाचे नाव जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेले
आढळले नाही त्यास अग्नीच्या सरोवरात टाकण्यात आले.
(Limnē Pyr g3041 g4442)

२१ आणि मी नवे आकाश आणि नवी पृथ्वी ही बघितली
कारण पहिले आकाश व पहिली पृथ्वी ही निघून गेली
होती आणि समुद्रही राहिला नव्हता. २ आणि मी ती पवित्र
नगरी, नवे यरूशलेम, देवाकडून स्वर्गातून खाली येत असलेली
बघितली. ती वरासाठी साज चढवून सजविलेल्या वधूप्रमाणे
दिसत होती; ३ आणि मी राजासनातून एक मोठी वाणी
ऐकली; ती म्हणाली: “पाहा, देवाचा मंडप मनुष्यांत आहे,
तो त्यांच्याबरोबर वस्ती करील; ते त्याचे लोक होतील आणि
देव स्वतः त्यांच्याबरोबर राहील ४ तो त्यांच्या डोळ्यांतले सर्व
अश्रू पुसेल; आणि ह्यापुढे मरण राहणार नाही; दुःख, आक्रोश,
किंवा क्लेशही होणार नाहीत; कारण पहिल्या गोष्टी होऊन
गेल्या आहेत.” ५ तेव्हा राजासनावर बसलेला म्हणाला: “पाहा,
मी सर्वकाही नवीन करतो आणि तो मला म्हणाला, लिही;
कारण ही वचने विश्वसनीय आणि खरी आहेत.” ६ आणि तो
मला म्हणाला: “या गोष्टी झाल्या आहेत. मी अल्फा आणि
ओमेगा, आरंभ आणि शेवट आहे. जो तान्हेला असेल त्यास मी
जीवनाच्या झऱ्याचे पाणी फुकट देईन. ७ जो विजय मिळवतो
तो या सर्व गोष्टी वारशाने मिळवील; मी त्यांचा देव होईन आणि
तो माझा पुत्र होईल. ८ पण भेकड, अविश्वासू, अमंगळ, खुनी,
जारकर्मी, चेटकी, मूर्तीपुजक आणि सगळे लबाड ह्यांना अग्नीने
आणि गंधकाने जळणाऱ्या सरोवरात वाटा मिळेल; हे दुसरे मरण
होय.” **(Limnē Pyr g3041 g4442)** ९ मग ज्या सात देवदूतांनी त्या
सात शेवटल्या पीडांनी भरलेल्या, सात वाट्या घेतल्या होत्या
त्यांच्यातला एक येऊन माझ्याशी बोलला आणि मला म्हणाला,
“इकडे ये, मी तुला वधू, कोकऱ्याची नवरी दाखवतो.” १० तेव्हा
त्याने मला आत्म्याने एका मोठ्या उंच डोंगरावर नेले आणि
त्याने मला ती पवित्र नगरी यरूशलेम देवाकडून स्वर्गातून खाली
उतरतांना दाखवली. ११ यरूशलेमेच्या ठायी देवाचे तेज होते;
आणि तिचे तेज अतिमोलवान खड्यासारखे; स्फटिकाप्रमाणे
चमकणाऱ्या यास्फे रत्नासारखे होते. १२ तिला मोठा आणि उंच
तट होता; त्यास बारा वेशी होत्या आणि वेशींपुढे बारा देवदूत
होते आणि त्यावर नावे लिहिलेली होती; ती इस्राएलाच्या बारा
वंशजांची नावे होती, १३ पूर्वेकडे तीन वेशी; उत्तरेकडे तीन वेशी;
दक्षिणेकडे तीन वेशी आणि पश्चिमेकडे तीन वेशी होत्या. १४
आणि नगरीच्या तटाला बारा पाये होते; त्यावर कोकऱ्याच्या
बारा प्रेषितांची नावे होती. १५ आणि जो माझ्याशी बोलत
होता त्याच्याजवळ त्या नगरीचे, तिच्या वेशींचे व तिच्या तटाचे
माप घ्यायला एक सोन्याचा बोरू होता. १६ ती नगरी चौकोनी
बांधलेली होती; आणि तिची लांबी जितकी होती तितकीच तिची
रुंदी होती; आणि त्याने बोरूने माप घेतले ते साडेसातशे कोस
भरले; तिची लांबी, रुंदी आणि उंची या समसमान होत्या. १७
आणि त्याने तटाचे माप घेतले ते मनुष्याच्या म्हणजे त्या दूताच्या
हाताप्रमाणे एकशे चव्वेचाळीस हात भरले; १८ तिच्या तटाचे
बांधकाम यास्फे रत्नाचे होते; आणि नगरी स्वच्छ काचेप्रमाणे,
शुद्ध सोन्याची होती. १९ आणि नगरीच्या तटाचे पाये अनेक
प्रकारचे मोलवान पाषाण लावून सजविले होते. पहिला पाया
यास्फे, दुसरा नीलमणी, तिसरा शिवधातू चौथा पाचू, २०
पाचवा गोमेद, सहावा सार्दि, सातवा लसण्या, आठवा वैडूर्य,
नववा पुष्कराज, दहावा सोनलसणी, अकरावा याकीथ आणि
बारावा पद्मराग. २१ आणि बारा वेशी बारा मोत्यांच्या होत्या;
प्रत्येक वेस एका मोत्याची केली होती. नगरीचा रस्ता शुद्ध
सोन्याचा, पारदर्शक काचेसारखा होता. २२ आणि मी तेथे भवन
बघितले नाही; कारण सर्वसमर्थ प्रभू देव आणि कोकरा हेच
तिचे भवन आहेत. २३ आणि त्या नगरीला प्रकाश द्यायला
सूर्याची किंवा चंद्राची गरज नव्हती; कारण देवाचे तेज तिला
प्रकाश देते आणि कोकरा तिचा दिवा आहे, २४ राष्ट्रे तिच्या
प्रकाशात चालतील; आणि पृथ्वीचे राजे आपले वैभव तिच्यात
आणतील. २५ तिच्या वेशी दिवसा कधीही बंद केल्या जाणार

नाहीत; आणि तेथे रात्र होणारच नाही. २६ त्या राष्ट्रांकडून वैभव
आणि मान तिच्यात आणतील; २७ तेथे कोणतीही अशुद्ध गोष्ट
किंवा अमंगळपणाची कृती करणारा अथवा लबाडी करणारा
कोणीही मनुष्य, कोणत्याही प्रकारे प्रवेश करणार नाही पण
कोकऱ्याच्या जीवनाच्या पुस्तकात ज्यांची नावे लिहिण्यात
आली आहेत त्यांनाच प्रवेश करता येईल.

२२ नंतर देवदूताने मला जीवनाच्या पाण्याची एक नदी
दाखविली. ती नदी स्फटिकासारखी स्वच्छ होती. ती
नदी देवाच्या आणि कोकऱ्यांच्या राजासनापासून उगम पावत
होती आणि नगराच्या रस्त्यांच्या मधोमध वाहत होती. २
नदीच्या दोन्ही काठांवर बारा जातीची फळे देणारे जीवनाचे
झाड होते, ते प्रत्येक महिन्यास आपले फळ देते. झाडांची
पाने राष्ट्राच्या आरोग्यासाठी उपयोगी पडतात, ३ त्या नगरात
यापुढे कसलाही शाप असणार नाही; त्याच्यामध्ये देवाचे व
त्याच्या कोकऱ्याचे राजासन राहिल. त्याचे दास त्याची सेवा
करतील. ४ आणि ते त्याचे मुख पाहतील व त्यांच्या कपाळावर
देवाचे नाव लिहिलेले असेल. ५ त्या नगरात यापुढे कधीही रात्र
होणार नाही. लोकांस प्रकाश मिळविण्यासाठी ह्यापुढे कुठल्याही
दिव्याची अथवा सूर्याची गरज पडणार नाही; कारण प्रभू देव
आपला प्रकाश त्यांच्यावर पाडील; आणि ते युगानुयुग राज्य
करतील. **(aiōn g165)** ६ नंतर देवदूत मला म्हणाला, “हे शब्द
विश्वासयोग्य आणि खरे आहेत. संदेष्ट्यांच्या आत्म्यांचा देव जो
प्रभू आहे, त्याने ज्या गोष्टी लवकर घडून आल्या पाहिजेत, त्या
आपल्या दासांना कळवण्यासाठी आपला दूत पाठविला आहे.”
७ “पाहा, मी लवकर येत आहे. या पुस्तकातील संदेशवचनांचे
जो पालन करतो, तो धन्य! आहे.” ८ ज्या मनुष्याने या गोष्टी
ऐकल्या आणि पाहिल्या तो मनुष्य मी, योहान आहे. मी जेव्हा
या गोष्टी ऐकल्या आणि पाहिल्या, तेव्हा या गोष्टी मला दाखवीत
असलेल्या देवदूताच्या पायाशी नमन करण्यास मी पालथा
पडलो. ९ परंतु तो देवदूत मला म्हणाला, “असे करू नको. मी
तुझ्याबरोबर आणि तुझे भाऊ संदेष्टे, जे या पुस्तकात नमूद
केलेल्या वचनांचे पालन करतात, त्यांच्याबरोबर काम करणारा
देवाचा एक दास आहे. देवाला नमन कर.” १० नंतर देवदूत
मला म्हणाला: “तू या संदेश वचनावर शिक्का मारून बंद
करू नको; काळाबाबतच्या या पुस्तकातील संदेश गुप्त ठेवू
नकोस; कारण या गोष्टी घडून येण्याची वेळ आता जवळ आली
आहे. ११ जो मनुष्य अनीतिमान आहे, तो अनीतिमान राहो,
जो अमंगळ आहे, तो अमंगळ राहो. जो नीतिमान आहे तो
नैतीक आचरण करीत राहो. जो पवित्र आहे, त्यास आणखी
पवित्रपणाने चालू दे.” १२ “पाहा, मी लवकर येत आहे आणि
प्रत्येकाला ज्याच्या त्याच्या कामाप्रमाणे देण्यास माझ्याजवळ
वेतन आहे, १३ मी अल्फा व ओमेगा, पहिला व अखेरचा, आरंभ
आणि शेवट आहे. १४ आपल्याला जीवनाच्या झाडावर अधिकार
मिळावा व वेशीतून नगरीत आपले जाणे व्हावे म्हणून जे आपले
झगे धुतात ते धन्य आहेत. १५ परंतु कुत्रे, चेटकी, जादूटोणा
करणारे, व्यभिचारी, मूर्तीपूजा करणारे आणि निरनिराळ्या
रीतीने लबाडीची आवड धरणारे व लबाड बोलणारे बाहेर
राहतील.” १६ “तुमच्या आपापल्या मंडळयांसाठी याबाबतीत
साक्ष देण्याकरिता आपला देवदूत मी, येशूने पाठविलेला आहे.
मी दाविदाच्या कुळातील एक अंकुर व वंशज आणि पहाटेचा
तेजस्वी तारा आहे.” १७ आत्मा आणि नवरी असे म्हणतात
की, “ये,” आणि जो कोणी हे ऐकतो, तो असे म्हणो की,
“ये,” आणि जो तहानेला आहे, तो येवो, ज्या कोणाला पाहिजे,
तो फुकट दिले जाणारे जीवनी पाणी घेवो. १८ या पुस्तकात
भविष्यकाळाबाबत नमूद केलेली वचने जो ऐकतो, त्यास मी
गंभीरपणे सावधान करतो: जर कोणी ह्यामध्ये भर घालील,
तर या पुस्तकात लिहिलेल्या पीडा देव त्याच्यावर आणील;
१९ आणि जो कोणी भविष्यकाळाबाबत संदेश देणाऱ्या या
पुस्तकामधून काही काढून टाकील त्याचा ज्यांच्याबाबत या
पुस्तकात लिहिले आहे, त्या जीवनाच्या झाडाचा आणि पवित्र
नगराचा वाटा देव काढून घेईल. २० जो येशू या गोष्टीविषयी
साक्ष देतो, तो म्हणतो, “होय, मी लवकर येतो.” आमेन, ये प्रभू
येशू, ये. २१ प्रभू येशूची कृपा देवाच्या सर्व पवित्र लोकांबरोबर
असो.

66 श्लोक

मराठी at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

उत्पत्ति ९:८ मग देव नोहाला व त्याच्या मुलांना म्हणाला, ९:९ “माझे ऐका! मी तुमच्याशी व तुमच्या नंतर तुमच्या वंशजाशी एक करार स्थापन करतो, ९:१० आणि तुमच्याबरोबर असलेले सर्व जिवंत प्राणी, म्हणजे तुमच्याबरोबर तारवातून बाहेर आलेले पक्षी, गुरेढोरे, आणि पृथ्वीवर राहणारे सर्व प्राणी त्यांच्याशीही एक करार स्थापित करतो. ९:११ अशा प्रकारे मी तुमच्याशी करार स्थापित करतो की, यापुढे पुराच्या पाण्याने पृथ्वीवरील सर्व देह पुन्हा कधीही नष्ट केले जाणार नाहीत व पुन्हा कधीही पुराने पृथ्वीचा नाश होणार नाही.” ९:१२ देव म्हणाला, “मी माझ्यामध्ये आणि तुमच्यामध्ये, व तुमच्याबरोबर जे सर्व जिवंत जीव आहेत त्यांच्यामध्ये भावी पिढ्यानपिढ्यासाठी हा करार केल्याची निशाणी हीच आहे. ९:१३ मी ढगात मेघधनुष्य ठेवले आहे; ते सर्व पृथ्वी व माझ्यामध्ये केलेल्या कराराची निशाणी आहे.

निर्गम १४:१३ परंतु मोशेने उत्तर दिले, “भिऊ नका! स्थिर उभे राहा आणि परमेश्वर आज तुमचे तारण करील ते पाहा. आजच्या दिवसानंतर हे मिसराचे लोक तुम्हास पुन्हा कधीही दिसणार नाहीत. १४:१४ परमेश्वर तुमच्याकरता त्यांच्याशी लढेल, तुम्ही शांत उभे राहा.”

लेवीय २०:२६ तुम्ही माझेच असावे म्हणून मी तुम्हास इतर राष्ट्रापासून वेगळे केले आहे; तुम्ही माझ्याकरिता पवित्र व्हावे! कारण मी तुमचा परमेश्वर आहे आणि मी पवित्र आहे!

गणना ६:२४ परमेश्वर तुला आशीर्वाद देवो व तुझे संरक्षण करो. ६:२५ परमेश्वर आपला मुखप्रकाश तुझ्यावर पाडो, तुझ्याकडे पाहो व तुजवर दया करो. ६:२६ परमेश्वर आपल्या प्रसन्नमुखासह तुजकडे पाहो व तुला शांती देवो.

अनुवाद १८:१८ मी यांच्यामधूनच तुझ्यासारखा एक संदेष्टा उभा करीन. माझी वचने त्याच्या मुखाने ऐकवीन. माझ्या आज्ञेप्रमाणे तो लोकांशी बोलेल. १८:१९ हा संदेष्टा माझ्या वतीने बोलेल. तेव्हा जो कोणी ते ऐकणार नाही त्यास मी शासन करीन.

यहोशवा १:७ मात्र तू बलवान हो व धैर्य धर, आणि माझा सेवक मोशे याने तुला दिलेले नियमशास्त्र सगळे काळजीपूर्वक पाळ, ते सोडून उजवीडावीकडे वळू नको, म्हणजे तू जाशील तिकडे यशस्वी होशील. १:८ नियमशास्त्राचा हा ग्रंथ तुझ्या मुखातून निघून जाऊ नये म्हणून रात्रंदिवस त्याचे मनन कर, त्या जे काही लिहिले आहे ते सर्व तू पाळ. मग तुझी भरभराट होईल आणि तू यशस्वी होशील. १:९ मी तुला आज्ञा केली नाही का? बलवान हो, धीट हो, घाबरू नकोस, धैर्यहीन होऊ नकोस, कारण तू जाशील तिकडे तुझा देव परमेश्वर तुझ्याबरोबर असेल.”

शास्ते २:७ यहोशवाच्या सर्व दिवसात, आणि यहोशवाच्या मरणानंतर जिवंत राहिलेल्या ज्या वडील लोकांनी परमेश्वराने इस्राएलासाठी केलेली महान कामे पाहिली होती त्यांच्या सर्व दिवसात लोकांनी परमेश्वराची सेवा केली.

रूथ १:१६ रूथ म्हणाली, “मला सोडून जा आणि माझ्यापासून दूर जा असे मला सांगू नका; तुम्ही जिथे जाल तिथे मी येईन, तुम्ही जिथे रहाल तिथे मी राहीन आणि तुमचे लोक ते माझे लोक व तुमचा देव तो माझा देव. १:१७ तुम्ही मराल तेथे मी मरेन व

तिथेच मला पुरले जाईल. मरणाशिवाय कशानेही तुमचा माझा वियोग झाला तर परमेश्वर मला शिक्षा करो किंवा त्यापेक्षा अधिक करो."

1 शमुवेल १६:७ परंतु परमेश्वराने शमुवेलाला म्हटले, "की त्याच्या स्वरूपाकडे व त्याच्या देहाच्या उंचीकडे पाहू नको कारण मी त्यास नाकारीले आहे. जसे मनुष्य पाहतो तसे परमेश्वर पाहत नाही. कारण की, मनुष्य बाहेरील स्वरूप पाहतो परंतु परमेश्वर हृदय पाहतो."

2 शमुवेल ७:२२ ह्यास्तव हे माझ्या प्रभू, परमेश्वरा, तू खरोखरच महान आहेस. जे काही आम्ही आमच्या कानांनी आजवर ऐकले आहे, त्यावरून पाहता तुझ्यासमान कोणी नाही. तुझ्याखेरीज अन्य कोणी देव नाही.

1 राजे २:३ आता परमेश्वर देवाच्या सर्व आज्ञांचे काळजीपूर्वक पालन कर त्याच्या मार्गाने जा, परमेश्वराच्या सर्व आज्ञा, नियम, कराराचे आदेश, व निर्णय काटेकोरपणे मोशेच्या नियमशास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे पाळ. त्यामुळे तू जिथे जाशील तिथे, व जे कार्य हातात घेशील त्यामध्ये यशस्वी होशील.

2 राजे २२:१९ तू मृदू मनाचा आहेस. या गोष्टी ऐकून तुला दु: ख झाले. यरूशलेमेवर अरिष्ट येईल असे मी म्हणालो तेव्हा शोकाने तू वस्त्रे फाडलीस आणि रडलास. म्हणून मीही तुझे ऐकले आहे." हे परमेश्वराचे शब्द आहेत.

1 इतिहास २९:१७ हे देवा, लोकांची अंत:करणे तू पारखतोस आणि सरळपण तुला आवडते हे मी जाणतो. मी शुध्द आणि प्रामाणिक मनाने हे सगळे तुला आनंदाने अर्पण करत आहे. हे सगळे तुझे लोक इथे हजर आहेत आणि या सर्व वस्तू स्वखुशीने अर्पण केल्या आहेत हे मी आनंदाने पाहिले आहे.

2 इतिहास ७:१४ आणि अशावेळी लोकांनी नम्र होऊन माझा धावा करून माझ्या दर्शनाची इच्छा बाळगली, दुराचाराचा त्याग केला तर मी स्वर्गातून त्यांच्या हाकेला उत्तर देईन. त्यांना त्यांच्या पापाची क्षमा करेन आणि त्यांची भूमी संकटमुक्त करीन.

एज्रा ७:१० एज्राने परमेश्वराच्या नियमशास्त्राचे मन: पूर्वक अध्ययन करून त्याचे पालन करण्यास, व इस्राएलांस त्यातील नियम व विधी शिकविण्यात आपले मन लावले.

नहेम्या ६:३ तेव्हा मी माझ्या निरोप्यांमार्फत असा निरोप पाठवला की, "एका महत्वाच्या कामात असल्यामुळे मी खाली येऊ शकत नाही. तुम्हास भेटायला आल्यामुळे काम थांबावे असे मला वाटत नाही."

एस्तेर ४:१४ तू आत्ता गप्प बसलीस तर यहूद्यांना दुसऱ्या ठिकाणाहून सुटका आणि मुक्ती मिळेल, पण तुझा आणि तुझ्या पित्याच्या घराण्याचा मात्र नाश होईल. कोणी सांगावे, या अशा काळासाठीच कदाचित तुझी राणी म्हणून निवड झाली असेल."

ईयोब १९:२५ माझा तारण करणारा जिवंत आहे याची मला खात्री आहे. आणि शेवटी तो या पृथ्वीतलावर येऊन उभा राहील.

स्तोत्रसंहिता २३:१ दाविदाचे स्तोत्र. परमेश्वर माझा मेंढपाळ आहे, मला कशाचीही उणीव भासणार नाही. २३:२ तो मला हिरव्या कुरणात बसवतो, तो मला संथ पाण्याजवळ नेतो. २३:३ तो माझा जीव ताजा-तवाना करतो, तो आपल्या नावाकरिता मला योग्य मार्गात चालवतो. २३:४ मी जरी अंधकाराने भरलेल्या दरीत चालत असलो तरी, मला कसल्याही संकटाचे भय वाटणार नाही, कारण तू माझ्याबरोबर आहेस, तुझी आकडी आणि काठी माझे सांत्वन करतात. २३:५ तू माझ्या शत्रूंच्या समक्षतेत मज पुढे मेज तयार करतोस, तू माझ्या डोक्याला तेलाने अभिषिक्त केले आहे. माझा प्याला भरुन वाहत आहे. २३:६ खचित माझ्या आयुष्याचे सर्व दिवस हित आणि प्रेमदया माझ्या मागे चालतील, आणि परमेश्वराच्या घरात मी अनंतकाळ राहीन.

नीतिसूत्रे ३:५ तू आपल्या सर्व अंत:करणाने परमेश्वरावर विश्वास ठेव. आणि तुझ्या स्वत: च्या ज्ञानावर अवलंबून राहू नकोस; ३:६ तुझ्या सर्व मार्गात त्याची जाणीव ठेव, आणि तो तुझ्या वाटा सरळ करील.

उपदेशक ३:१० देवाने मानवजातीला जे कार्य पूर्ण करण्यास दिले ते मी पाहिले आहे. ३:११ देवाने आपल्या समयानुसार प्रत्येक गोष्ट अनुरूप अशी बनवली आहे. त्याने त्याच्या मनात अनंतकालाविषयीची कल्पना निर्माण केली आहे. तरी देवाचा आदिपासून अंतापर्यंतचा कार्यक्रम मनुष्य समजू शकत नाही.

गीतरत्न २:४ त्याने मला मेजवानीच्या घरात आणले, आणि माझ्यावर त्याच्या प्रेमाचा झेंडा फडकावला.

यशया ९:६ कारण आम्हासाठी बाळ जन्मले आहे, आम्हांला पुत्र दिला आहे; आणि त्याच्या खाद्यांवर सत्ता राहिल; आणि त्यास अद्भूत मंत्री, समर्थ देव, सनातन पिता, शांतीचा राजा असे म्हणतील. ९:७ त्याच्या शासनाच्या वृद्धीला व शांतीला अंत राहणार नाही, दावीदाच्या सिंहासनावर बसून त्याचे साम्राज्य न्यायाने व धार्मिकतेने स्थापित व स्थिर करण्यासाठी तो या वेळे पासून सदासर्वकाळ चालवील, सेनाधीश परमेश्वराचा आवेश हे सिद्धीस नेईल.

यिर्मया १:४ परमेश्वराचे वचन माझ्याजवळ आले, १:५ "मी तुला आईच्या उदरात घडवण्यापूर्वीच, मी तुला निवडले आहे, आणि तू गर्भातून निघण्याआधीच मी तुला पवित्र केले आहे. मी तुला राष्ट्रांचा संदेष्टा असे केले आहे." १:६ मी म्हणालो, "अहा! परमेश्वर देवा, मी कसे बोलावे हे मला माहीत नाही, कारण मी फार लहान आहे." १:७ पण परमेश्वर मला म्हणाला, "मी लहान बालक आहे असे म्हणू नकोस. मी तुला पाठवीन तेथे सगळीकडे तुला गेलेच पाहिजे, आणि जे काही मी तुला आज्ञापीन ते तू बोलशील. १:८ त्यांना तू घाबरु नकोस, कारण तुला सोडवायला मी तुझ्या सोबत आहे. असे परमेश्वर म्हणतो." १:९ मग परमेश्वराने हात लांब करून माझ्या तोंडाला स्पर्श करून म्हणाला, "आता, मी माझी वचने तुझ्या मुखात घातली आहेत. १:१० खाली ओढण्यासाठी, फाडून टाकण्यासाठी, नष्ट करून टाकण्यासाठी, आणि उलथून टाकण्यासाठी, उभारणी करण्यासाठी आणि नवीन लागवड करण्यासाठी, आजपासून मी राष्ट्रे आणि राज्ये तुझ्या ताब्यात देत आहे."

विलापगीत ३:२१ पण हे मी माझ्या मनात विचार करतो म्हणून मला आशा वाटते. ३:२२ ही परमेश्वराची प्रेमदया आहे की आम्ही नाश नाही झालो. त्याची करुणा कधी न संपणारी आहे. ३:२३ ती प्रत्येक दिवशी नवीन होते; तुझे विश्वासूपण महान आहे.

यहेज्केल ३६:२६ मी तुम्हास नवीन हृदय देईन, तुमच्या ठायी नवीन आत्मा घालीन; तुमच्या देहातून पाषाणमय हृदय काढून टाकीन व तुम्हास मांसमय हृदय देईन. ३६:२७ मी तुमच्या ठायी माझा आत्मा घालीन. आणि तुम्ही माझ्या नियमांनी चालाल. माझे निर्णय पाळून त्याप्रमाणे आचरण कराल, असे मी करीन.

दानीएल ३:१६ शद्रख, मेशख, अबेदनगो यांनी राजाला उत्तर दिले की, "हे नबुखद्नेस्सरा, या बाबतीत उत्तर देण्याचे आम्हास प्रयोजन नाही. ३:१७ जर काही उत्तर आहे, तर ते हे की, ज्या देवाची आम्ही सेवा करतो तो आम्हास तप्त आग्नीच्या भट्टीतून काढण्यास समर्थ आहे, आणि महाराज तो आम्हास आपल्या हातून सोडवील. ३:१८ पण जर नाही तर महाराज हे आपणास माहित असावे की, आम्ही तुमच्या देवाची उपासना करणार नाही, आणि त्याच्या पुढे आम्ही पालथे पडून त्यास दंडवत करणार नाही."

होशेय ६:६ कारण मी बलिदान नाही तर विश्वासूपण इच्छितो, मला होमबली पेक्षा देवाचे ज्ञान प्रिय आहे.

योएल २:२८ ह्यानंतर मी माझा आत्मा सर्व देहावर ओतीन, आणि तुमची मुले आणि तुमच्या मुली भविष्य सांगतील. तुमच्यातील वृद्धांना स्वप्न पडतील. तुमच्यातील तरूणांना दृष्टांत होतील. २:२९ आणि त्या दिवसात मी माझा आत्मा दासांवर व स्त्री दासीवरसुद्धा ओतीन. २:३० मी आकाशात आणि पृथ्वीवर आश्चर्यकारक चिन्हे आणि तेथे रक्त, अग्नी व दाट धुराचे खांब दाखवीन. २:३१ परमेश्वराचा महान आणि भयंकर दिवस उगवण्यापूर्वी सूर्य बदलून अंधकारमय आणि चंद्र रक्तमय असा होईल. २:३२ जसे परमेश्वराने म्हटले, जो कोणी परमेश्वराच्या नावाने हाक मारील तो प्रत्येकजण वाचेल. जे कोणी बचावतील ते सियोन पर्वतावर व यरूशलेमेत राहतील, आणि ज्यांना परमेश्वर बोलावतो, ते बाकी वाचलेल्यात राहतील.

आमोस ५:२४ तर जलांप्रमाणे न्याय व न्यायीपण अविरतपणे वाहणाऱ्या प्रवाहाप्रमाणे वाहो.

ओबद्या १:१५ कारण परमेश्वराचा दिवस सर्व राष्ट्राच्या जवळ येऊन ठेपला आहे; तू केले तसे तुला करतील, तुझी करणी तुझ्याच डोक्यावर येऊन उलटेल.

योना २:६ मी पर्वतांच्या तळापर्यंत गेलो; पृथ्वीच्या अडसरांनी मला कायमचे कोंडून टाकले; तथापि माझ्या देवा परमेश्वरा, तू माझा जीव खड्डयातून वरती काढला आहे. २:७ जेव्हा माझा जीव माझ्या ठायी व्याकुळ झाला; तेव्हा मी परमेश्वराचे स्मरण केले, आणि माझी प्रार्थना तुझ्या पवित्र मंदिरात पोहंचली. २:८ जे निरर्थक मूर्तींकडे आपले चित्त लावतात, ते स्वतः आपल्या दयानिधीला नाकारतात. २:९ परंतु मी आभार मानण्याच्या वाणीने तुझ्याकडे यज्ञ अर्पण करीन; जो नवस मी केला आहे तो मी पूर्ण करीन, तारण परमेश्वराकडूनच आहे."

मीखा ६:८ हे मनुष्या, चांगले ते त्याने तुला सांगितले आहे. आणि न्यायीपणाने वागने, दया व निष्ठा ह्यावर प्रेम करणे आणि आपल्या परमेश्वरासोबत नम्रपणे चालने. यांखेरीज परमेश्वर तुझ्याजवळ काय मागतो?

नहूम १:२ परमेश्वर हा ईर्ष्यावान व सूड घेणारा देव आहे; परमेश्वर सूड घेणारा व क्रोधयुक्त देव आहे. परमेश्वर आपल्या विरोध्यांचा बदला घेतो आणि तो आपल्या शत्रूंसाठी क्रोध राखून ठेवतो. १:३ परमेश्वर रागवण्यास मंद आणि महापराक्रमी आहे; त्याच्या शत्रूंना तो निरापराध ठरवणार नाही. परमेश्वर झंझावातातून आणि वादळातून त्याचे मार्ग काढतो आणि मेघ त्याच्या चरणाची धूळ आहेत.

हबक्कूक ३:१७ जरी अंजिराच्या झाडांनी फळ दिले नाही आणि द्राक्षवेलींना काही उपज आले नाही, जैतूनाच्या झाडाच्या उपजाने जरी निराशा झाली आणि शेतांतून अन्न उगवले नाही, कळप वाड्यातून नाहीसे झाले असले, गोठ्यात गाई-गुरे उरली नसली, ३:१८ तरी मी परमेश्वराठायी आनंद करीन, माझ्या तारणाऱ्या देवाजवळ उल्लास करीन. ३:१९ प्रभू परमेश्वर माझे बळ आहे, तो माझे पाय हरणींच्या पायासारखे करतो, आणि तो मला माझ्या उंचस्थानावर चालवील. (मुख्य वाजवणाऱ्यासाठी, माझ्या तंतुवाद्यावरचे गायन.)

सफन्या ३:१७ परमेश्वर तुझा देव, तुझ्यामध्ये आहे, तो तुला वाचवायला पराक्रमी असा आहे; तो हर्षाने तुझ्याविषयी आनंद करील, तो त्याच्या प्रेमासोबत तुझ्याकडे शांती घेऊन येईल. तो गायनाने तुझ्याविषयी आनंद करील.

हाग्गय १:४ “इकडे हे मंदिर ओसाड पडले असता, तुम्ही आपल्या परिपूर्ण घरात रहावे असा समय आहे काय? १:५ आता सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो: तुम्ही आपल्या मार्गाकडे लक्ष द्या! १:६ तुम्ही खूप बीज पेरता, पण तुमच्या हाती थोडेच पीक लागते; तुम्ही खाता पण ते तुम्हास पुरेसे नसते, तुम्ही पिता पण पिण्याने तुमची तृप्ती होत नाही, तुम्ही कपडे घालता परंतु त्यांनी ऊब येत नाही, आणि जो मजुरी मिळवतो तो ती छिद्र पडलेल्या पिशवीत घालण्यासाठी कमवतो.” १:७ सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: “आपल्या मार्गाकडे लक्ष द्या!

जखऱ्या १२:१० “मी दावीदाच्या घराण्यात आणि यरूशलेममध्ये राहणाऱ्या लोकात करुणेचा व दयेचा आत्मा ओतीन. ज्यांनी ‘एका’ ला भोसकले, तेच माझ्याकडे बघतील, आणि कष्टी होतील. आपला एकुलता एक मुलगा वारल्यावर अथवा पहिला मुलगा वारल्यावर एखाद्याला जेवढे दु: ख होते, तेवढेच दु: ख त्यांना होईल.

मलाखी ४:२ “परंतु जे तुम्ही माझ्या नावाचे भय धरता त्या तुम्हासाठी न्यायीपणाचा सूर्य उगवेल. आणि त्याच्या पंखात निरोगी करण्याचा उपाय आहे. मग तुम्ही गोठ्यातून सुटलेल्या वासरांप्रमाणे, मुक्त व आनंदी व्हाल. ४:३ तुम्ही दुष्टांना तुडवाल, कारण मी हे करीन त्या दिवशी ते तुमच्या तळपायाखाली राख होतील.” सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो.

मत्तय २८:१८ तेव्हा येशू त्यांच्याकडे आला आणि म्हणाला, “स्वर्गात आणि पृथ्वीवर सर्व अधिकार मला देण्यात आला आहे. २८:१९ म्हणून तुम्ही जा आणि राष्ट्रांतील लोकांस माझे शिष्य करा. पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा यांच्या नावाने बाप्तिस्मा द्या. २८:२० आणि जे काही मी तुम्हास शिकविले आहे ते त्या लोकांस पाळायला शिकवा आणि पाहा, युगाच्या शेवटापर्यंत मी सदोदित तुमच्याबरोबर आहे.” **(aiōn g165)**

मार्क १:१४ योहानाला अटक झाल्यानंतर, येशू गालील प्रांतास आला व देवाकडून आलेली सुवार्ता त्याने गाजवली. १:१५ तो म्हणाला, “आता योग्य वेळ आली आहे, देवाचे राज्य जवळ आले आहे, पश्चात्ताप करा आणि सुवार्तेवर विश्वास ठेवा.” १:१६ येशू गालीलच्या सरोवराजवळून जात असता त्यास शिमोन व शिमोनाचा भाऊ अंद्रिया हे सरोवरात जाळे टाकताना दिसले, कारण ते मासे धरणारे होते. १:१७ येशू त्यांना म्हणाला, “माझ्यामागे या म्हणजे मी तुम्हास माणसे धरणारे करीन.” १:१८ मग ते लगेचच जाळी सोडून त्याच्यामागे चालू लागले.

लूक ४:१८ “प्रभूचा आत्मा मजवर आला आहे, कारण, गरिबांना सुवार्ता सांगण्यास त्याने मला अभिषेक केला आहे. कैदी म्हणून नेलेल्यांस स्वातंत्र्याची घोषणा करण्यासाठी, आणि आंधळयांना दृष्टी पुन्हा मिळावी, ज्यांच्यावर जुलूम झाला आहे त्यांची सुटका करण्यासाठी

योहान ३:१६ कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला यासाठी की, जो कोणी
त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्यास सार्वकालिक जीवन मिळावे. (aiōnios g166) ३:१७ कारण देवाने पुत्राला
जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही, पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

प्रेषि. १:७ तो त्यांना म्हणाला, “पित्याने स्वतःच्या अधिकारात काळ व समय ठेवले आहेत ते जाणणे तुम्हाकडे नाही. १:८ परंतु
पवित्र आत्मा तुम्हांवर येईल, तेव्हा तुम्ही सामर्थ्य प्राप्त कराल, आणि यरूशलेम शहरात सर्व यहूदीया आणि शोमरोन प्रांतात, व
पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत तुम्ही माझे साक्षी व्हाल.”

रोम. ११:३२ कारण देवाने सर्वांवर दया करावी म्हणून सर्वांना आज्ञाभंगात एकत्र कोंडले आहे. (eleēsē g1653) ११:३३ अहाहा!
देवाच्या सुज्ञतेच्या व ज्ञानाच्या धनाची खोली किती? त्याचे न्याय किती अतर्क्य आहेत? आणि त्याचे मार्ग किती अलक्ष्य आहेत?
११:३४ असे नियमशास्त्रात लिहिले आहे; ‘कारण प्रभूचे मन कोणी ओळखले आहे? किंवा त्याचा सल्लागार कोण होता?
११:३५ किंवा कोणी त्यास आधी दिले आणि ते त्यास परत दिले जाईल?’ ११:३६ कारण सर्व गोष्टी त्याच्याकडून, त्याच्याद्वारे व
त्याच्यासाठी आहेत; त्यास युगानुयुग गौरव असो. आमेन. (aiōn g165)

१ करि. ६:९ अनीतिमानास देवाचे राज्य वतन मिळणार नाही, हे तुम्ही जाणत नाही काय? फसू नका; कोणीही व्यभिचारी,
मूर्तीपुजक किंवा व्यभिचारी, विपरीत संभोग करू देणारे किंवा विपरीत संभोग करणारे, ६:१० चोर, लोभी, दारूबाज, निंदा
करणारे किंवा लुबाडणारे ह्यांना देवाच्या राज्याचे वतन मिळणार नाही. ६:११ आणि तुम्ही कित्येकजण तसे होता; पण तुम्ही
धुतले गेला आहा, तुम्ही पवित्र केले गेला आहात आणि प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या नावाने व आपल्या देवाच्या आत्म्याकडून तुम्ही
नीतिमान ठरवले गेला आहात.

२ करि. ५:१७ म्हणून कोणी मनुष्य ख्रिस्तात असेल तर तो नवी उत्पत्ती आहे; जुने होऊन गेले आहे, बघा, ते नवे झाले आहे;
५:१८ हे देवाकडून झाले आहे. त्याने येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे आपला स्वतःशी समेट केला आणि समेटाची सेवा आम्हास दिली;
५:१९ म्हणजे लोकांचे अपराध त्यांच्या हिशोबी न धरता, देव जगाचा ख्रिस्ताद्वारे स्वतःशी समेट करीत होता आणि समेटाचे वचन
त्याने आमच्यावर सोपवले. ५:२० तर मग आम्ही ख्रिस्ताच्या वतीने वकील झालो आहो; जणू तुम्हास आमच्याद्वारे देव विनंती
करीत आहे; ख्रिस्ताच्या वतीने आम्ही तुम्हास विनवणी करतो की, तुम्ही देवाशी समेट केलेले असे व्हा. ५:२१ कारण जो पाप
जाणत नव्हता त्यास त्याने आपल्यासाठी पाप असे केले, म्हणजे आपण त्याच्याठायी देवाचे नीतिमत्त्व असे व्हावे.

गलती १:६ मला आश्चर्य वाटते की, ज्याने तुम्हास ख्रिस्ताच्या कृपेत पाचारण केले त्याच्यापासून, इतक्या लवकर, तुम्ही दुसऱ्या
शुभवर्तमानाकडे वळला आहात. १:७ दुसरे कोणतेही शुभवर्तमान नाही; पण तुम्हास घोटाळयात पाडणारे आणि ख्रिस्ताचे
शुभवर्तमान विपरीत करण्याची इच्छा असणारे असे कित्येक आहेत.

इफि. २:१ आणि तुम्ही आपले अपराध आणि पापामुळे मरण पावला होता, २:२ ज्यामध्ये तुम्ही पूर्वी चालत होता, हे तुमचे कृत्य
जगाच्या चालीरीतीप्रमाणे अंतरीक्षाचा राज्याधिपती जो सैतान, म्हणजे आज्ञा मोडणाऱ्या लोकात आता कार्य करणाऱ्या दुष्ट
आत्म्याचा अधिपती, ह्याच्या वहीवाटीप्रमाणे असे होते. (aiōn g165) २:३ आम्ही सर्व यापूर्वी या अविश्वासणाऱ्यांमध्ये आपल्या
शारीरिक वासनेने वागत होतो, शरीर आणि मनाच्या इच्छेप्रमाणे करत होतो व आम्ही स्वभावाने इतरांप्रमाणे राग येणारे लोक
होतो. २:४ पण देव खूप दयाळू आहे कारण त्याच्या महान प्रीतीने त्याने आमच्यावर प्रेम केले. २:५ आम्ही आमच्या अपराधामुळे
मरण पावलेले असता त्याने आम्हास ख्रिस्ताबरोबर नवीन जीवन दिले. तुमचे तारण कृपेने झाले आहे. २:६ आणि आम्हास
त्याच्याबरोबर उठवले आणि स्वर्गीय स्थानात ख्रिस्त येशूसोबत बसविले. २:७ यासाठी की, येशू ख्रिस्तामध्ये त्याची आम्हांवरील
प्रीतीच्याद्वारे येणाऱ्या युगात त्याची महान कृपा दाखविता यावी. (aiōn g165) २:८ कारण देवाच्या कृपेने विश्वासाच्याद्वारे तुम्हास
शिक्षेपासून वाचवले आहे आणि ते आमच्याकडून झाले नाही, तर हे दान देवापासून आहे, २:९ आपल्या कर्मामुळे हे झाले नाही
यासाठी कोणी बढाई मारू नये. २:१० कारण आम्ही देवाच्या हाताची कृती आहोत जी ख्रिस्तामध्ये आहे जेणेकरूण आम्ही
जीवनात चांगली कामे करावी जे देवाने आरंभीच योजून ठेवले होते.

फिलि. ३:७ तरी मला ज्या गोष्टी लाभाच्या होत्या त्या मी ख्रिस्तामुळे हानीच्या अशा समजलो आहे. ३:८ इतकेच नाही, तर
ख्रिस्त येशू माझा प्रभू ह्याच्याविषयीच्या ज्ञानाच्या श्रेष्ठत्वामुळे मी सर्वकाही हानी समजतो. त्याच्यासाठी मी सर्व गोष्टींची हानी
सोसली आणि मी त्या केरकचरा लेखतो, ह्यासाठी की, मला ख्रिस्त येशू हा लाभ प्राप्त व्हावा. ३:९ आणि मी त्याच्याठायी

आढळावे आणि माझे नीतिमत्त्व माझे स्वत:चे नव्हे म्हणजे नियमशास्त्राच्या योगे मिळणारे नीतिमत्त्व नव्हे तर ते ख्रिस्तावरील विश्वासाद्वारे, म्हणजे देवाकडून विश्वासाद्वारे मिळणारे नीतिमत्त्व असे असावे.

कलो. १:१५ ख्रिस्त अदृश्य देवाचा प्रतिरूप आहे आणि सर्व उत्पत्तीत ज्येष्ठ आहे. १:१६ कारण स्वर्गात व पृथ्वीवर, दृश्य आणि अदृश्य, राजासने किंवा शासने, सत्ता किंवा शक्ती, अशा सर्व गोष्टी त्याच्याद्वारे केल्या गेल्या; सर्व गोष्टी त्याच्याद्वारे व त्याच्यामध्ये केल्या गेल्या. १:१७ तो सर्वांच्या आधीचा आहे आणि त्याच्यामध्ये सर्वकाही अस्तित्वात आहे. १:१८ तो शरीराचे मस्तक म्हणजे मंडळीचे मस्तक आहे. तो आरंभ आहे आणि मृतांतून प्रथम जन्मलेला आहे, म्हणजे त्यास सर्व गोष्टींत प्राधान्य असावे. १:१९ हे यासाठी की, त्याच्यात देवाची सर्व पूर्णता वसावी या निर्णयात त्यास संतोष होता. १:२० आणि आपण त्याच्या वधस्तंभाच्या रक्ताद्वारे शांती करून, पृथ्वीवर किंवा स्वर्गात असलेल्या सर्व गोष्टींचा, त्याच्याद्वारे आपल्या स्वत:शी समेट करावा हे देवाला बरे वाटले.

१ थेस्स. ४:१ बंधूनो, शेवटी आम्ही तुम्हास विनंती करतो व प्रभू येशूमध्ये बोध करतो की, कोणत्या वागणूकीने देवाला संतोषवावे हे तुम्ही आम्हापासून ऐकून घेतले व तुम्ही त्याप्रमाणे वागत आहा, त्यामध्ये तुमची अधिकाधिक वाढ व्हावी. ४:२ कारण प्रभू येशूच्या वतीने कोणकोणत्या आज्ञा आम्ही तुम्हास दिल्या त्या तुम्हास ठाऊक आहेत. ४:३ कारण देवाची इच्छा ही आहे की, तुमचे पवित्रीकरण व्हावे, म्हणजे तुम्ही जारकर्मापासून दूर रहावे ४:४ आणि तुमच्यातील प्रत्येकाला समजावे की, ज्याने त्याने आपल्या देहाला पवित्रतेने व आदरबुद्धीने आपल्या स्वाधीन कसे करून घ्यावे. ४:५ देवाला न ओळखणाऱ्या परराष्ट्रीयांप्रमाणे वासनेच्या लोभाने करू नये.

२ थेस्स. ३:६ बंधूनो, आम्ही आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या नावाने तुम्हास आज्ञा करतो की, अव्यवस्थितपणे वागणाऱ्या व चालणाऱ्या संप्रदायाप्रमाणे प्रत्येक बंधुपासून तुम्ही दूर व्हावे. ३:७ आमचे अनुकरण कोणत्या रीतीने केले पाहिजे हे तुम्हा स्वत:ला ठाऊक आहे; कारण आम्ही तुम्हामध्ये असताना अव्यवस्थितपणे वागलो नाही; ३:८ आणि आम्ही कोणाचे अन्न फुकट खाल्ले नाही; परंतु तुम्हापैकी कोणावरही भार घालू नये म्हणून आम्ही रात्रंदिवस श्रम व कष्ट करून काम केले. ३:९ तसा आम्हास अधिकार नाही असे नाही, पण आमचे अनुकरण करण्यासाठी आम्ही तुम्हास उदाहरण घालू द्यावे म्हणून असे केले. ३:१० कारण आम्ही तुमच्याबरोबर होतो तेव्हा देखील आम्ही तुम्हास अशी आज्ञा केली होती की, कोणाला काम करण्याची इच्छा नसेल तर त्याने खाऊही नये.

१ तीम. २:१ तर सर्वांत प्रथम मी हा बोध करतो की, मागण्या, प्रार्थना, विनंत्या व आभारप्रदर्शन सर्व लोकांसाठी कराव्या. २:२ आणि विशेषत: राजांकरता आणि जे मोठे अधिकारी आहेत त्या सर्वांकरीता प्रार्थना करा, यासाठी की आपण पूर्ण सुभक्तीत व गंभीरपणात शांतीचे व स्थिरपणाचे असे जीवन जगावे. २:३ कारण हे आपल्या तारणाऱ्या देवाच्या दृष्टीने चांगले व स्वीकार करण्यास योग्य आहे, २:४ त्याची इच्छा आहे की सर्व लोकांचे तारण व्हावे आणि त्यांनी खरेपणाच्या पूर्ण ज्ञानास पोहचावे. २:५ कारण एकच देव आहे आणि देव व मनुष्य यांच्यामध्ये ख्रिस्त येशू हा मनुष्य एकच मध्यस्थ आहे.

२ तीम. २:८ माझ्या सुवार्तेप्रमाणे जो मरण पावलेल्यातून उठविलेला दाविदाच्या वंशातला येशू ख्रिस्त, याची आठवण कर. २:९ कारण त्या सुवार्तेमुळे मी दु:ख सहन करत आहे, येथपर्यंत की गुन्हेगाराप्रमाणे साखळदंडानी मला बांधण्यात आले, पण देवाचे वचन बांधले गेले नाही. २:१० ह्यामुळे देवाच्या निवडलेल्यांसाठी मी सर्वकाही धीराने सोशीत आहे, म्हणजे त्यांनाही ख्रिस्त येशूद्वारे मिळणारे तारण व सर्वकाळचे गौरव प्राप्त व्हावे. **(aiōnios g166)**

तीत. २:११ कारण, सर्व लोकांस तारणारी देवाची कृपा प्रकट झाली आहे. २:१२ ती आपल्याला असे शिकवते की, अभक्तीचा व जगीक वासनांचा त्याग करून, आपण या आताच्या युगात संयमाने, नीतिने व सुभक्तीने वागले पाहिजे. **(aiōn g165)** २:१३ आणि आपल्या धन्य आशेची, म्हणजे आपला महान देव व तारणारा येशू ख्रिस्त ह्याच्या गौरवी आगमनाची प्रतीक्षा करावी; २:१४ आपल्यासाठी त्याने स्वत:चे दान केले ते ह्यासाठी की, आपली सर्व अनाचारातून सुटका करावी आणि चांगल्या कामात आवेशी असलेले आपले स्वत:चे लोक आपणासाठी शुद्ध करावेत.

फिले. १:३ देव आपला पिता व प्रभू येशू ख्रिस्त ह्यांजकडून तुम्हास कृपा व शांती असो. १:४ मी आपल्या प्रार्थनांमध्ये सर्वदा तुझी आठवण करून, माझ्या देवाची उपकारस्तुती करतो; १:५ कारण प्रभू येशूवर तुझा जो विश्वास आहे आणि सर्व पवित्रजनांवर तुझी जी प्रीती आहे, त्यांविषयी मी ऐकले आहे. १:६ आणि मी अशी प्रार्थना करतो की तुम्हामध्ये असलेल्या ख्रिस्त येशूतल्या

प्रत्येक चांगल्या गोष्टीचे पूर्ण ज्ञान झाल्याने तुझे विश्वासातील सहभागीपण कार्यकारी व्हावे. १:७ कारण तुझ्या प्रीतीमुळे मला फार आनंद व सांत्वन झाले आहे कारण हे बंधू, तुझ्याकडून पवित्र जनांची अंतःकरणे समाधान पावली आहेत.

इब्री १:१ देव प्राचीन काळांमध्ये आपल्या पूर्वजांशी संदेष्ट्यांच्या द्वारे अनेक वेळेस वेगवेगळया मार्गांनी बोलला, १:२ परंतु या शेवटच्या दिवसात तो आपल्याशी त्याच्या पुत्राद्वारे बोलला आहे, त्याने पुत्राला सर्व गोष्टींचा वारस म्हणून नेमले. देवाने पुत्राकरवीच विश्व निर्माण केले. (aiōn g165) १:३ पुत्र हा देवाच्या गौरवाचे तेज आहे. तो देवाच्या स्वभावाचे तंतोतंत प्रतिरूप असा आहे. पुत्र आपल्या सामर्थ्यशाली शब्दाने सर्व गोष्टी राखतो. पुत्राने लोकांस त्यांच्या पापांपासून शुद्ध केले, नंतर तो स्वर्गातील सर्वश्रेष्ठ देवाच्या उजव्या बाजूला बसला.

याको. १:१६ माझ्या प्रिय बंधूंनो, स्वतःची फसवणूक होऊ देऊ नका. १:१७ प्रत्येक उत्तम दान व परिपूर्ण देणगी देवाकडून आहे. जो बदलत नाही व फिरण्याने छायेत नाही अशा स्वर्गीय प्रकाश असणाऱ्या पित्यापासून ते उतरते. १:१८ आपण त्याच्या निर्मीती मधील जसे काय प्रथमफळ व्हावे म्हणून त्याने सत्यवचनाद्वारे स्वतःच्या इच्छेने आपणाला जन्म दिला.

१पेत्र. ३:१८ कारण, आपल्याला देवाकडे आणण्यास ख्रिस्तसुद्धा पापांसाठी, नीतिमान अनीतिमान लोकांसाठी, एकदा मरण पावला. तो देहाने मारला गेला, पण आत्म्याने जिवंत केला गेला.

२ पेत्र. १:३ देवाने तुम्हा आम्हास आपल्या गौरवासाठी व सात्विकतेसाठी बोलावले आहे, त्याच्या ओळखीच्या द्वारे, त्याच्या दैवी सामर्थ्याने जीवनास व सुभक्तीस आवश्यक असलेल्या सर्व गोष्टी दिल्या आहेत. १:४ त्यांच्यायोगे मोलवान व अति महान वचने देण्यात आली आहेत; ह्यासाठी की, त्यांच्याद्वारे तुम्ही वासनेपासून उत्पन्न होणारी जगातील भ्रष्टता चुकवून दैवी स्वभावाचे भागीदार व्हावे.

१ योहा. २:१ माझ्या प्रिय मुलांनो, तुम्ही पाप करू नये यासाठी मी तुम्हास या गोष्टी लिहीत आहे, पण जर तुम्हांपैकी एखादा पाप करतो तर त्याच्यासाठी पित्याजवळ आपला कैवारी येशू ख्रिस्त जो नीतिमान तो आहे. २:२ तो केवळ आमच्याच पापासाठी नव्हे तर सगळया जगाच्याही पापांबद्दल प्रायश्चित्त झाला आहे.

२ योहा. १:७ कारण फसवणूक करणारी, म्हणजे देहाने येणारा येशू ख्रिस्त ह्याला कबूल न करणारी पुष्कळ माणसे जगात उठली आहेत. फसवणूक करणारा व ख्रिस्तविरोधक असलाच आहे.

३ योहा. १:४ माझी मुले सत्यात चालतात, हे ऐकून मला आनंद होतो तितका दुसऱ्या कशानेही होत नाही.

यहू. १:३ प्रियांनो, मी आपल्या सामाईक तारणाविषयी तुम्हास लिहिण्याचा प्रयत्न करीत असता, मला हे आवश्यक वाटले की, जो विश्वास पवित्रजनांना सर्वकाळसाठी एकदा दिला, तो राखण्याविषयी मी तुम्हास लिहून उत्तेजन द्यावे. १:४ कारण, जे या दंडासाठी पूर्वीपासून नेमलेले, असे कित्येकजण चोरुन आत आले आहेत; ते भक्तिहीन लोक आहेत, त्यामुळे ते आपल्या देवाची कृपा पालटून तिला कामातुरपणाचे स्वरूप देवून आपला एकच स्वामी व प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याला नाकारतात.

प्रक. ३:१९ ज्यांच्यावर मी प्रेम करतो, त्यांना शिकवण देतो व त्यांनी कसे रहावे याची शिस्त लावतो, म्हणून झटून प्रयत्न करा आणि पश्चात्ताप करा. ३:२० पाहा, मी दाराजवळ उभा आहे व दरवाजा ठोकीत आहे. जर कोणी माझा आवाज ऐकतो आणि दरवाजा उघडतो, तर मी आत येईन आणि त्याच्याबरोबर भोजन करेन व तोसुध्दा माझ्याबरोबर भोजन करेल. ३:२१ ज्याप्रमाणे मी विजय मिळवला आणि माझ्या पित्याच्या राजासनावर बसलो आहे तसा जो विजय मिळवील त्यास मी माझ्या राजासनावर बसण्याचा अधिकार देईन. ३:२२ आत्मा मंडळयास काय म्हणतो, हे ज्याला कान आहेत तो ऐको.”

वाचकांसाठी मार्गदर्शक

मराठी at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

शब्दकोष

मराठी at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

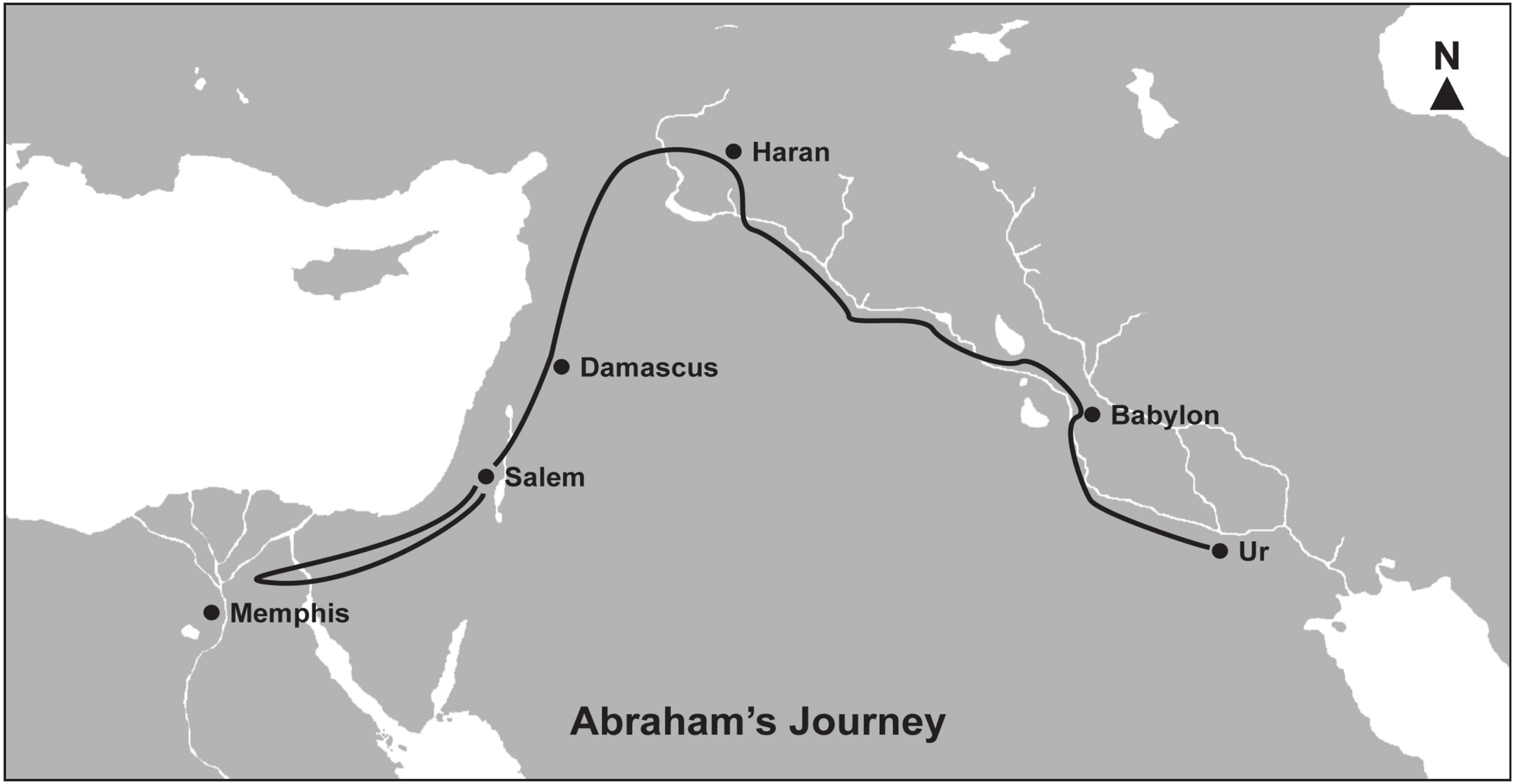

विश्वासाने, अब्राहामाने, त्यास जे ठिकाण वतन मिळणार होते तिकडे जाण्यास त्यास बोलवण्यात आले तेव्हा आज्ञा मानली. तो कोठे जाणार होता हे त्यास माहीत नसताना तो निघाला. - इब्री ११:८

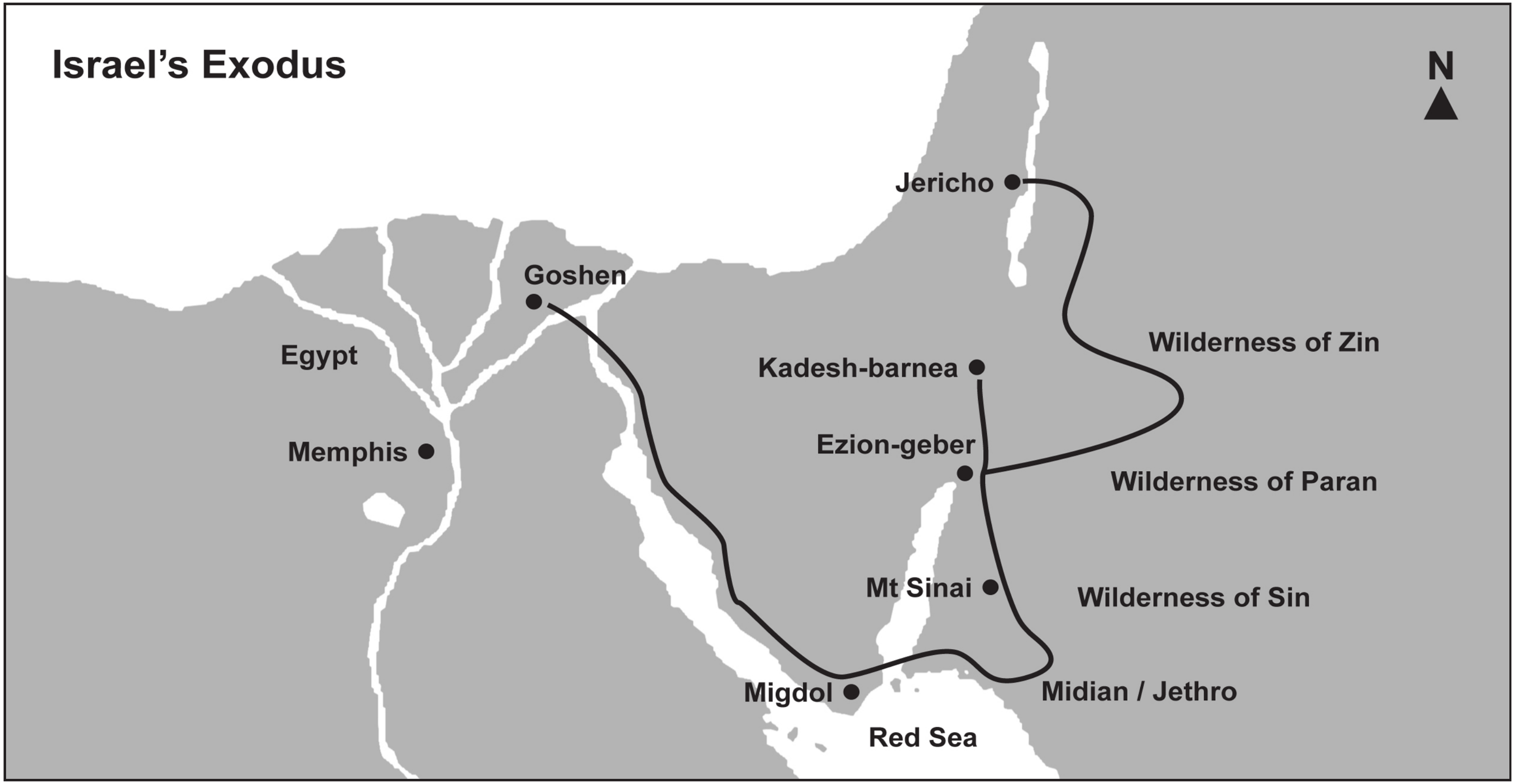

फारोने लोकांस जाऊ दिले, परंतु परमेश्वराने लोकांस पलिष्टी लोकांच्या देशातून जवळची वाट असताना देखील त्यातून जाऊ दिले नाही
"युध्द प्रसंग पाहून हे लोक माघार घेऊन मिसर देशाला परत जातील, असे देवाला वाटले." - निर्गम १३:१७

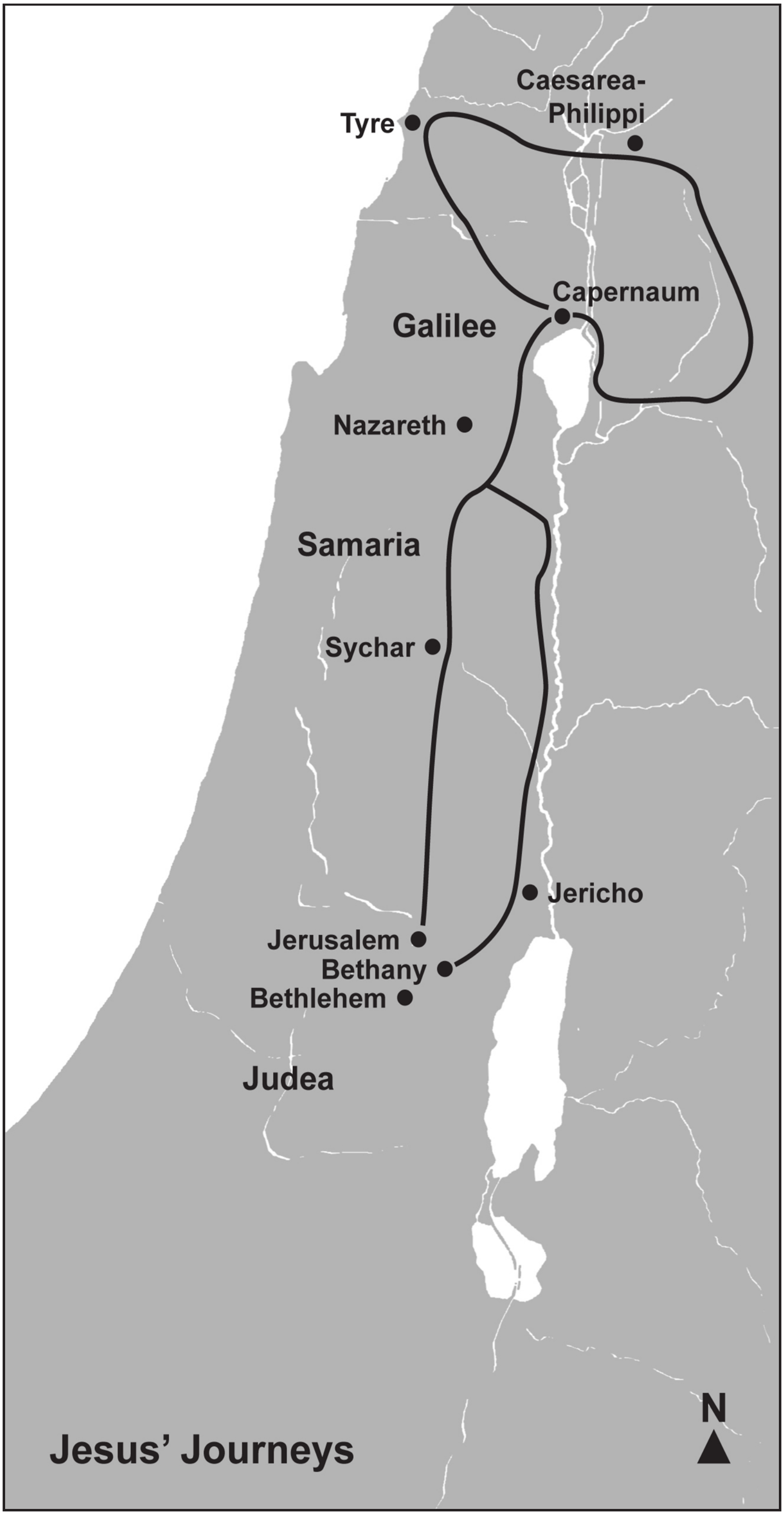

कारण मनुष्याचा पुत्रही सेवा करून घ्यावयास नाही तर ती सेवा करावयास आला आहे, पुष्कळांच्या खंडणीकरिता आपला जीव देण्यासाठी आला आहे. - मार्क १०:४५

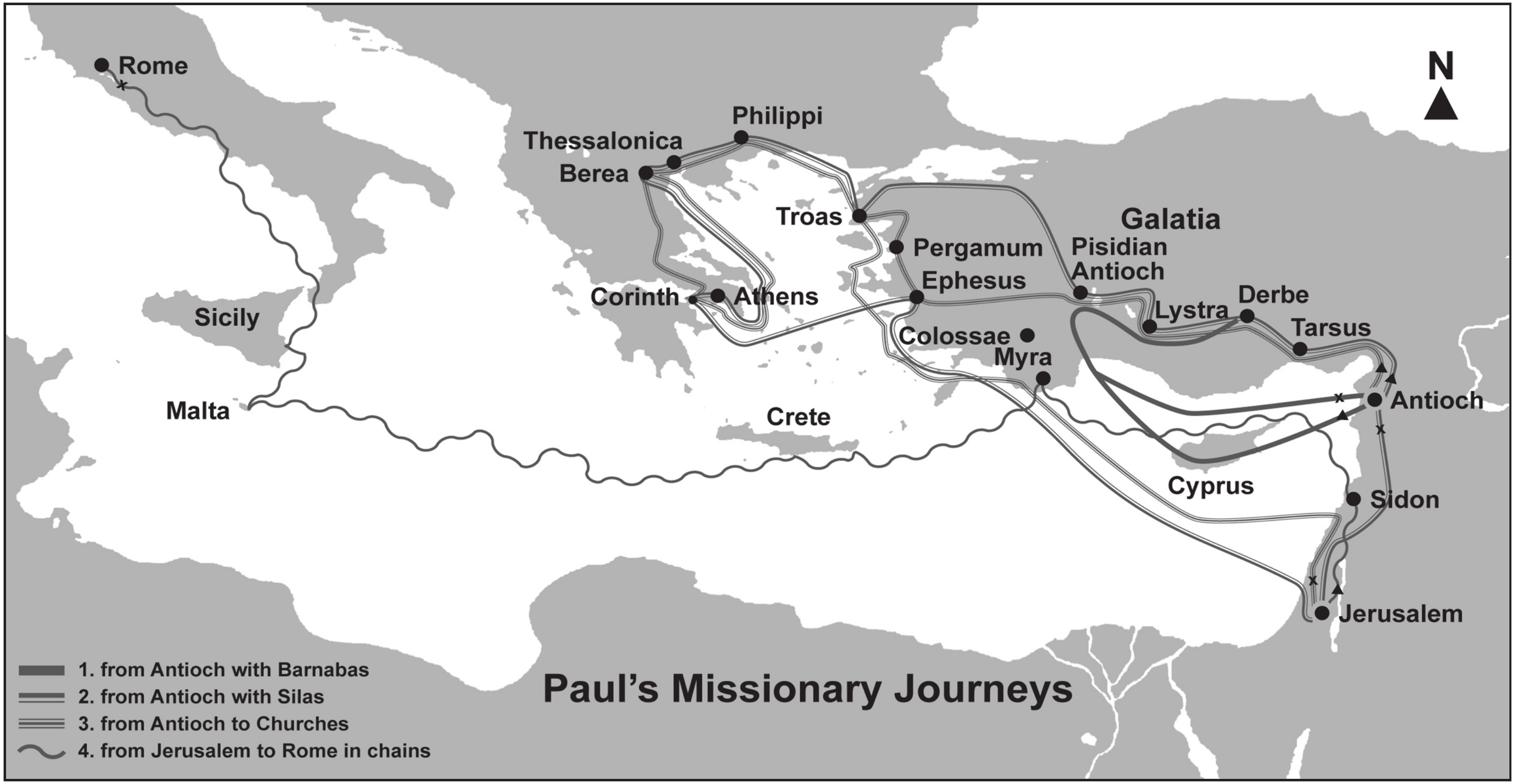

प्रेषित होण्यास बोलावलेला, येशू ख्रिस्ताचा दास, देवाच्या सुवार्तेसाठी वेगळा केलेला, पौल ह्याजकडून; - रोम. १:१

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

<table>
<tr><td colspan="3">What are we?</td><td colspan="2">Genesis 1:26 - 2:3</td></tr>
<tr><td colspan="3">How are we sinful?</td><td colspan="2">Romans 5:12-19</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">Where are we?</td><td colspan="2"></td></tr>
<tr><td colspan="2">Innocence</td></tr>
<tr><td>Eternity Past</td><td>Creation 4004 B.C.</td></tr>
<tr><td rowspan="12">Who are we?</td><td rowspan="3">God</td><td>Father</td><td rowspan="3">John 10:30

God’s perfect fellowship</td><td rowspan="7">Genesis 1:31

God’s perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden</td></tr>
<tr><td>Son</td></tr>
<tr><td>Holy Spirit</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Mankind</td><td>Living</td><td rowspan="9">Genesis 1:1

No Creation
No people</td></tr>
<tr><td>Deceased believing</td></tr>
<tr><td>Deceased unbelieving</td></tr>
<tr><td rowspan="6">Angels</td><td>Holy</td></tr>
<tr><td>Imprisoned</td><td rowspan="5">Genesis 1:31

No Fall
No unholy Angels</td></tr>
<tr><td>Fugitive</td></tr>
<tr><td>First Beast</td></tr>
<tr><td>False Prophet</td></tr>
<tr><td>Satan</td></tr>
<tr><td colspan="3">Why are we?</td><td colspan="2">Romans 11:25-36, Ephesian 2:7</td></tr>
</table>

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we? ▼

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses’ Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God’s
perfectly
restored
fellowship
with all
Mankind
praising
Christ
as Lord
in the
Holy
City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God’s command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire
prepared
for the
Devil
and his
Angels</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

नशीब

मराठी at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

म्हणून तुम्ही जा आणि राष्ट्रांतील लोकांस माझे शिष्य करा. पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा यांच्या नावाने बाप्तिस्मा द्या. - मत्तय २८:१९